

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لیست ترتیبی خطبه‌های مناسب‌های سال ۱۳۹۷

- ۰۱- خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع)- ۸ فروردین ۹۷
- ۰۲- خطبه‌ی ولادت امیرمؤمنان علی (ع)- ۱۱ فروردین ۹۷
- ۰۳- خطبه‌ی شهادت حضرت زینب (س)- ۱۳ فروردین ۹۷
- ۰۴- خطبه‌ی شهادت امام موسی کاظم (ع)- ۲۲ فروردین ۹۷
- ۰۵- خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س)- ۲۴ فروردین ۹۷
- ۰۶- خطبه‌ی اعیاد شعبانیه- ۳۰ فروردین ۹۷
- ۰۷- خطبه‌ی ولادت حضرت علی اکبر (ع) - ۷ اردیبهشت ۹۷
- ۰۸- خطبه‌ی عید نیمه‌ی شعبان ولادت حضرت قائم (عج)- ۱۲ اردیبهشت ۹۷
- ۰۹- خطبه‌ی شب اول ماه مبارک رمضان- ۲۶ اردیبهشت ۹۷
- ۱۰- خطبه‌ی رحلت حضرت خدیجه‌ی کبری (س)- ۴ خرداد ۹۷
- ۱۱- خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)- ۱۰ خرداد ۹۷
- ۱۲- خطبه‌ی شب نوزدهم رمضان شب قدر- ۱۳ خرداد ۹۷
- ۱۳- خطبه‌ی شهادت امام علی (ع) شب بیست و یکم شب قدر- ۱۵ خرداد ۹۷
- ۱۴- خطبه‌ی شب بیست و سوم رمضان شب قدر- ۱۷ خرداد ۹۷
- ۱۵- خطبه‌ی عید فطر- ۲۵ خرداد ۹۷
- ۱۶- خطبه‌ی شهادت امام جعفر صادق (ع)- ۱۸ تیر ۹۷
- ۱۷- خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)- ۳ مرداد ۹۷

- ۱۸- خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع) - ۲۱ مرداد ۹۷
- ۱۹- خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع) - ۲۷ مرداد ۹۷
- ۲۰- خطبه‌ی روز عرفه - ۲۹ مرداد ۹۷
- ۲۱- خطبه‌ی عید قربان - ۳۱ مرداد ۹۷
- ۲۲- خطبه‌ی ولادت امام هادی (ع) - ۵ شهریور ۹۷
- ۲۳- خطبه‌ی عید غدیر - ۸ شهریور ۹۷
- ۲۴- خطبه‌های محرم و صفر - شهریور، مهر و آبان ۹۷
- ۲۵- خطبه‌ی ولادت امام موسی کاظم (ع) - ۲۴ مهر ۹۷
- ۲۶- خطبه‌ی روز اربعین - ۸ آبان ۹۷
- ۲۷- خطبه‌ی رحلت حضرت رسول اکرم (ص) و شهادت امام حسن (ع) - ۱۶ آبان ۹۷
- ۲۸- خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع) - ۱۷ آبان ۹۷
- ۲۹- خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع) - ۲۴ آبان ۹۷
- ۳۰- خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج) - ۲۶ آبان ۹۷
- ۳۱- خطبه‌ی ولادت پیامبر (ص) و امام صادق (ع) - ۴ آذر ۹۷
- ۳۲- خطبه‌ی ولادت امام حسن عسکری (ع) - ۲۵ آذر ۹۷
- ۳۳- دل نوشته‌ی دعای ندبه - ۷ دی ۹۷
- ۳۴- خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س) - ۲۲ دی ۹۷
- ۳۵- خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) روایت اول - ۳۰ دی ۹۷
- ۳۶- خطبه‌ی حقیقت فاطمیه - ۵ بهمن ۹۷

- ۳۷- خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) روایت دوم- ۲۰ بهمن ۹۷
- ۳۸- خطبه‌ی ولادت حضرت زهرا (س)- ۶ اسفند ۹۷
- ۳۹- خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)- ۱۶ اسفند ۹۷
- ۴۰- خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)- ۱۸ اسفند ۹۷
- ۴۱- دل نوشته‌ی آخرین دعای ندبه سال- ۲۴ اسفند ۹۷
- ۴۲- خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع)- ۲۶ اسفند ۹۷
- ۴۳- خطبه‌ی ولادت امیرمؤمنان علی (ع)- ۲۸ اسفند ۹۷

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع) ۸ فروردین ۹۷

الحمد لله پروردگار کریم و رحیم را سپاس که به بندگان توفیق طاعت ارزانی فرمود و خیر و نیکی را در عبادت خویش برای آنان منظور داشت که با توسل جستن به آن خود را از باطل‌های درونی و بیرونی نجات بخشیده به آغوش پر مهر و بنده نوازش بازگردند که خداوند رحمان خود فرمود: تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند از فضل خود پاداش دهد زیرا خدا کافران را دوست ندارد و چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرا (س) آن را توصیف فرمودند که: سلام بر آینه‌ی خلقت آن زمان که پروردگار اراده فرمود تا نور را معرفی فرماید، در کتاب آسمانی قرآن کریم فرمود: پروردگارتان نور آسمان‌ها و زمین است. با این فرمان، زمین جان‌ها قرارگاه لطیف‌ترین الطاف از هدایای رحمت الهی گردید. آنگاه قالب جان در نجوای شیرینی با این نور به گفت‌وگو نشست و با آنچه در آینه مشاهده کرده بود این‌گونه به سخن درآمد: ای جان تو را به ضیافتی پر شکوه خوانده‌اند، برخیز و خویشتن را برای آن ضیافت مهیا ساز باید همان‌گونه که پروردگارت فرموده لباس جانت را بپوشی. اینک به آینه بنگر، چه می‌بینی؟ جانی را که ظلمتش در یک فرمان به انواری تابناک بدل می‌شود. مهمانی آغاز می‌گردد، ای مخلوقاتم بیایید اینک آن گل خشک و لجن بویناک آماده گردیده تا مشکاة خویش را به نمایش گذارد. چراغ افروخته می‌شود، این چه سینه‌ای است که اسرارش همگان را به سجده می‌خواند. در مقابل چراغدان جانش آفرینش انوار خویش را پنهان می‌سازد و آن سینه با روح خداوندی می‌افروزد. سوختنش پایان نمی‌پذیرد و روغنش به جلای آن می‌پردازد و آن‌چنان انعکاسی را بنیان می‌گذارد که همواره نقشش جاودانه در بقاء می‌ماند.

بله از این فرموده‌ی سرور عالمیان که در کلماتی زیبا و عارفانه بیان شده دریافتیم زمانی که روح خداوند در قالب انوار در جان آدمی وارد شد و او در آینه‌ی خلقت خود را در جایگاهی رفیع دید با هر شکرش نوری افزون بر نور دیگر شد و همه‌ی مخلوقات با دیدن آن زبان به تحسین گشوده و به سجده درآمدند و ما آن نور را بر

محور و سرسلسله‌ی پیامبران و رسولان حضرت محمد مصطفی (ص) و بر خاندان پاکش به عینه مشاهده کردیم و اینک در این شب مبارک به شادمانی میلاد یکی از آنان در این کوی عشق جمع شدیم. ایشان ابا جعفر محمد تقی جوادالائمه (ع) هستند که در دهم رجب سال ۱۹۵ در مدینه متولد و در سن ۷ سالگی به امامت رسیدند و ۱۷ سال امامتشان مصادف بود با حکومت دو طاغوت مأمون و معتصم لعنت الله. پدر بزرگوارش امام رضا (ع) ۵۵ سال داشت اما هنوز صاحب فرزند نشده بود از همین رو شایعاتی از سوی سران و مبلغان فرقه واقفیه که معتقد به غیبت امام موسی کاظم (ع) بودند و می‌گفتند که او پس از خود به امامت هیچ امامی وصیت نکرده است نشر می‌یافت.

بله امام جواد (ع) در زمانی پا به عرصه‌ی هستی نهاد که شیعیان با یکدیگر به اختلاف برخاسته بودند و تبلیغات برخی از مخالفان به دل‌های بعضی از مردم ساده لوح نفوذ کرده بود. در این برهه تولد امام جواد (ع) بطلان عقیده‌ی فرقه‌ی واقفیه شد و تولد ایشان سببی شد برای پیروزی حق و اتحاد شیعه و پیروی از حق. پس از اختلافات و تفرقه‌هایی که پیش آمده بود و پنج سال از عمر امام جواد (ع) گذشته بود که مأمون امام رضا (ع) را به اجبار به مرو دعوت کرد. امام رضا (ع) با آمدن فرستادگان مأمون و شنیدن پیغام آن‌ها با خانواده‌ی خویش خداحافظی کرد و فرزند خود امام جواد (ع) را که تنها پنج سال داشت به جانشینی خویش بر آنان گمارد زیرا از مراتب صلاحیت و شایستگی خدادادی پسرش به خوبی آگاه بود.

امشب مصادف است با میلاد گهری دردانه از اهل بیت پیامبران خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) که ره شصت ساله را شش ماهه پیمود. ایشان حیدر شش ماهه، اسوه‌ی رشادت و معصومیت حضرت علی اصغر هستند که نشان داد اطاعت و پیروی از امر امامت به کوچکی و بزرگی نیست، به ایمان و همت و گذشت و مردانگی است. در خردی می‌شود کار بزرگی کرد و نام خود را در تاریخ پُر آوازه نمود. حضرت علی اصغر بیعت با امام عصرش را با خون گلویش نوشت و امضا کرد.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان، ولی نعمتمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما مقام والای امامت به سن و سال و پیری و جوانی نیست و کسب فیض در همه‌ی طول عمر امام یکسان است و این را امام جواد (ع) به همگان نشان دادند ولی افسوس چنین گنجینه‌ی گران بهایی را دشمنان دون صفت خیلی زود از بشریت گرفتند و ما شکرگزار خداوند حکیم و مهربان هستیم که شما را برایمان حفظ فرمود که با اطاعت از سفارشات و امرتان رستگار شویم و برای تعجیل در فرجتان هر لحظه فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۱ فروردین ۹۷

خطبه‌ی ولادت امیر مؤمنان (ع)

خداوندی را حمد می‌کنیم که آثار بزرگی و قدرتش در همه جای خلقت نمایان است و دیدگان اندیشه از مظاهر عظمت او خیره مانده. او دور است و در همان حال نزدیک و خداوند بالاست و در همان حال پایین و آشکار است و در همان حال پنهان، پنهان.

پس حمد و سپاس خداوندی را که جامه‌ی عزت و کبریایی پوشید و آن دو را مخصوص خود گردانید، پس ای بندگان خدا به عمل نیک بکوشید که عمل نیکو به ملکوت می‌رود و توبه فایده‌بخش می‌شود و دعای شما را می‌شنود و اینک که در دوره‌ی عمر آرامش دارید و قلم‌ها برای نوشتن اعمال شما حرکت می‌کند و بیماری مانع از عمل شما نیست و مرگ هنوز به سراغ شما نیامده بر عمل نیکو سبقت بگیرید و بدانید دسته‌ای از اهل دنیا هستند که از اهل دنیا نیستند و بودن آنها در دنیا چون کسانی است که در دنیا نباشند و می‌دانند دنیا زودگذر است، حقایق را می‌بینند و لذا با آگاهی بر حقیقت کار می‌کنند و به کارهایی بیهوده مشغول نمی‌شوند و با این که در دنیا هستند جسم و روح آنها بین مردم دنیای دیگر حرکت می‌کند و می‌بیند که مردم دنیا به فوت کردن دیگران اهمیت می‌دهند در صورتی که آنچه نزد آنها اهمیت دارد قلب‌هایی است که با تقوی و خوف از خداوند زنده است. از این بیم دارند که مبادا قلب‌هایشان فریفته‌ی دنیا و نفس شود و بمیرد.

جان عالم به فدای امیر مؤمنان علی (ع) که همان‌گونه‌ای که فرمودند با اینکه بین مردم زندگی می‌کردند جسم و روحشان در ملکوت سیر می‌کرد، با این حال قلبشان غصه‌دار مردمی بود که به ظاهر زنده و در باطن مرده بودند. افسوس که نه تنها مردم زمانه‌اش او را درک نکردند بلکه بعد ایشان تا عصر حاضر نیز غریب مانده‌اند درحالی‌که همه‌ی حسنات و فضائل و حکمت و عرفان و معرفت و علم و شجاعت و تدبیر و بلاغت را در نهایت کمال داشتند؛ همان‌گونه‌ای که خداوند کریم در کتاب

آسمانی قرآن فرمودند: به هر که خدا خواهد حکمت عطا کند و به هر که حکمت عطا شده نیکی فراوان داده شده و جز خردمندان، پند نپذیرند.

پس کجایند خردمندان که پند بپذیرند، امیر مؤمنان علی (ع) را که به اعتراف شیعه و سنی بیش از ۱۳۰۰ آیه در مورد ایشان نازل شده و نهج البلاغه که اخت القرآن لقب گرفته را درک کرده و عمل خود را با آن هماهنگ کنند و در اندیشه و رفتار و گفتار و کردار از امیر مؤمنان پیروی کنند. چون مولا در نخستین و قدیم‌ترین جایگاه پرستش حق تعالی یعنی مکه تولد یافت و پرورش یافته در محضر پیامبر خاتم، رسول اکرم حضرت محمد (ص) بود و موحد و پیرو پیامبر و عاری از هر گونه گناه و در همه‌ی امور تابع پیامبر بوده و خدا او را معصوم داشته و هدایت کرد. با وجود اینکه حسودان و دنیاپرستان و منافقان خلافتی را که خداوند و پیامبر به او عطا فرموده بود را غصب کردند ولی خلافت بر افتخارات امیر مؤمنان نیفزود بلکه وجود امام علی (ع) بود که خلافت مسلمین را دارای افتخار می‌کرد.

دنیا تا امروز نتوانسته است شخصیتی چون امیر مؤمنان را نشان بدهد که بزرگ‌ترین دلیر جهان و در عین حال بزرگ‌ترین دانشمند و فیلسوف و معلم اخلاق و معلم خداشناسی و نوع پروری و دین‌داری باشد. مجموع این صفات تا امروز در هیچ کس جمع نشده است. تاریخ آغاز اسلام نشان می‌دهد که در آن دوره، اسلام جز شمشیر امام علی (ع) وسیله‌ی مبارزه و دفاع از خود را نداشت و ایشان اولین و آخرین خط و سنگر دفاع اسلام بود. بزرگی روح و کمالات خدادادش را در خطبه‌هایش و نامه‌هایش و فرمان‌هایش و کلمات قصارش می‌یابیم و می‌بینیم که برجسته‌ترین تعلیمات اخلاقی را می‌دهد و بهترین رهنمودها را برای زندگی دنیا و آخرت فرا راه نوع بشر می‌گذارد و هر نوع مسئله و معضل را در راه دین حل می‌نماید و به آدمیان می‌آموزد که نیکوکار و راست‌کردار و غمخوار هم نوع خود باشند که در این مورد بهره می‌گیریم از فرموده‌ی گران‌سنگ خود ایشان که فضائل و صفات و خصایص خود را در قالب بنده‌ی خداوند کریم بیان فرمودند:

ای بندگان خدا به درستی که محبوب‌ترین بندگان نزد خداوند آن است که خدا وی را یاری می‌نماید تا اینکه بر نفس خود غلبه کند و جامه‌ای از اندوه و قبایی از خوف از خدا در بر نماید. در قلب این بنده چراغ راهنمایی افروخته می‌شود و او برای سرمنزل آخر توشه فراهم می‌نماید و دور را بر خود نزدیک و مشکل را بر خود آسان می‌کند. چون رسیدن به سرچشمه‌ی آب گوارا بر او آسان می‌شود از آن سیراب می‌گردد و جامه‌ی هوی و هوس را از تن دور می‌نماید و از هر نوع اندوه برکنار می‌شود مگر یک اندوه، آن هم طلب وصال حق است.

یک چنین بنده آن‌چنان به خداوند و دین مبین یقین دارد که یقین او مانند نور خورشید در روز غیرقابل تردید است و برای امور اخروی از هیچ کوشش فروگذاری نمی‌کند و در آن راه هر فرع را به اصل برمی‌گرداند. یک چنین بنده چراغ تاریکی‌ها و حل‌کننده‌ی مسائل مورد اشتباه و کلید گشایش مبهمات و دور‌کننده‌ی هر نوع دشواری است و از ارشاد مردم مضایقه نمی‌کند و مردم گفته‌اش را می‌فهمند و هنگامی که بایستی خاموش بماند خاموش می‌ماند تا اینکه او و دیگران به سلامت زندگی کنند. چنین بنده‌ای از معادن دین خدا است و از میخ‌های زمین اوست و بر خویش لازم می‌داند که همواره رعایت عدالت بنماید و اولین قدم که در راه برقراری عدالت در خود برداشته این است که هر نوع هوی و هوس را از خویش دور نموده است و دستور حق را برای دیگران تفسیر می‌نماید و می‌شکافد و خود به آن دستور عمل می‌کند و از هیچ کاری که نتیجه‌ی آن برای بندگان خدا خیر و نیکو باشد فروگذاری نمی‌کند و این بنده اختیار امور خود را به دست قرآن می‌دهد و هر جا که کتاب خدا او را می‌برد می‌رود و هر جا که کتاب خدا فرود بیاید او فرود می‌آید.

افسوس که بشریت از چنین گنجینه و گهری گران‌قدر در امور خود بهره نگرفته و عمل و سخنانش در کتاب‌ها باقی مانده و این کوتاهی سرچشمه از قدرت‌طلبی و دنیادوستی و نفس‌پرستی دارد. پس وای بر جان‌هایی که این امانت الهی را در بازار دنیا به درهم و دیناری ناچیز فروخته و در عوض این رحمت بی‌پایان ظلمتی را خریدند که سیاهی و تباهی را معنا می‌کند. سیه‌رویانی که جز صفت جان‌ذلیلشان

صفتی را به همراه ندارند پس با شتاب به طرف روشنایی می‌روند درحالی که هرگز به انوارش نمی‌رسند و کشتی جانشان در ظلمتی غرق می‌شود که نجاتی برایش در قول پروردگار عالم یافت نمی‌شود. آنان خود را نابود کردند چون حق جاودانه است و حافظش پروردگار حکیم و رحمان است، همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) فرمودند: کتاب قرآنی را که امیر مؤمنان جمع‌آوری فرمودند پروردگار امر فرمود که در بین جانشینان پیامبر (ص) باقی بماند، اینک این امانت در مقامات بندگی که همان مقام محمود است در جریان است، پرتواش در نام آخرین وصی رسول خداست پس پیروانش به حقیقت کتاب آگاه می‌شوند و از جامش درحالی که در نهان است می‌نوشند تا جانشان به وعده‌ی حق منور گردد. پس اگر مردمان زمان درک می‌کردند که ساعت‌هایشان منتظر چه فرمانی است سر از سجده‌ی شکر بر نمی‌داشتند تا نعمتشان آشکار می‌گردید و عمرشان به برکت آن در خلقتی جدید جلوه‌گر می‌شد. پس شکر پروردگار را سزاست که رحمتش را پایانی نیست.

ما مهمانان این کوی عشق این رحمت بی‌پایان را به عینه احساس کرده‌ایم و در این روز میلاد و مبارک ضمن شکرگزاری از خداوند رحیم و عزیز و رحمان به ساحت مقدس مولا و سرورمان فرزند برومند امیر مؤمنان (ع) امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) تبریک و تهنیت عرض کرده همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌شان سفارش فرمودند سر به سجده‌ی شکر می‌گذاریم تا نعمتمان که وجود مقدس شماست آشکار شود تا عطر و بوی و سخنان زیبا و شیوای امیر مؤمنان علی (ع) را از زبان علی وارتان به گوش جان بشنویم. برای تحقق آن یک صدا فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۳ فروردین ۹۷

خطبه‌ی شهادت حضرت زینب (س)

بار الها چگونه تو را حمد و ستایش کنم و چگونه عظمت و بزرگی جلالت را وصف کنم که خود فرمودی: «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ»، پاک و منزّه است خداوند دارای عزت بی‌کران از آنچه وصفش کنند. پس پروردگار من، سید و مولای من، یاریم فرما تا آتش‌فشان قلبم را در قالب کلمات بندگی و عشق به پیشگاه بنده‌نواز و رحمانیتت ابراز کنم. تو به عجز و ناتوانی‌ام آگاهی، یاریم فرما به حق نام‌های مکنونت که در گنجینه‌ات ناپیدا است. پاک و پاکیزه و تابنده و فروزنده و پاینده و بزرگ و عظیم است.

بار خدایا من آغاز می‌کنم حمد و سپاست را تا زبانم گویا شود به ستایش و تمجیدت؛ ای خدایی که به فضلت ستوده نشدی و به عظمت و مجد و بزرگی‌ات مورد ستایش نبودی تو را حمد و شکر و ستایش می‌کنم پی‌درپی و بی‌کران به عددی که تو بر آن آگاهی و درگذر از گناهانم و به فقیری و درماندگی‌ام رحم کن و من یاری می‌طلبم در این مورد از اولیائت مخصوصاً سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که بندگانی را وصف فرمودند که وجودشان برکت آفرینش بود.

سلام مانند آغاز صبحی است که قبل از طلوعش نوید دهنده‌ی برکت انواری است که گرمایش زنده‌کننده‌ی مخلوقات عالم است، حرارتش مطلوب نیازمندان رشد است و سایه‌اش خنک‌کننده‌ی جان‌های پر حرارت، درونش مخفی و ظاهرش نشان از خلقتی مدبرانه، استواری‌اش در عظمت اطاعتش در صفحه‌ی زمان گویای رمز و رازی است که گوش زمان آن را می‌نگارد تا عمر انسان‌ها در پرتوی جانش نگاشته شود؛ عقل‌ها به کاوش جانش در حیرت بماند و پیچیدگی‌اش نامش را معنا کند.

سرور عالمیان بنده در مقام خلیفه را با کلماتی زیبا بیان فرمودند که از هر نظر مطابقت دارد با دختر گرامی‌شان حضرت زینب کبری (س).

حضرت زینب (س) برکت وجود مطهرش زنده کننده‌ی مخلوقات عالم و حرارت مبارزه‌ی حق علیه باطلش مطلوب نیازمندان رشد و استواری در اطاعتش آرامش بخش حق‌مداران و عقل‌ها در شناختش در حیرت که نشان از خلقتی مدبرانه دارد.

در این روز غم و اندوه رحلت حضرت زینب (س) پناه می‌بریم به دامن پر مهرش و از زبان گهربارش در مورد خودشان به گوش جان می‌شنویم که فرمودند: از مادر گرامی‌ام کوثر جاری در زمان که همواره برکتی است از جانب خالقِ مُدبر، در زمان آمدن جانم از جان مبارکش نجوایی با پروردگار داشته، سخن می‌گویم:

زمانی که مادر احساس کردند زمان نگاه داشتن امانت الهی به پایان رسیده است دست را بر شکم مبارکشان گذاشتند و فرمودند: ای پروردگار آنچه در شکم دارم دختر است و تو به آنچه در شکم دارم آگاه‌تری پس نذر مرا بپذیر همچنان که از مادر مریم صدیق پذیرفتی و او را همواره درختی استوار در رسالت پدر بزرگوامم قرار بده تا با دستان ضعیفش رسالتی ملکوتی را حفظ کند.

دعای مادر به اجابت رسید و پیامبر گرامی اسلام مرا ریشه‌ی نبوت خویش خواند، ریشه‌ای که شاخ و برگش تا قیامت بر سر عالم سایه خواهد افکند و هر آن‌کس که به زیر این سایه درآید همان‌گونه که در کتاب آسمانی قرآن فرموده زبانی به او نخواهد رسید و در امنیت در رحمت الهی داخل خواهد شد. پس نام من زنده کننده‌ی انوار حق است.

همچنین مادر گرامی‌شان سرور عالمیان می‌فرمایند: شکر بر آستان با برکت پروردگارم که امانت‌هایی را از جانم باز پس گرفت که همگی به ندای پروردگارش آنگاه که فرمود: چون بندگان من دربارهی من از تو بپرسند بگو که من نزدیکم و به ندای کسی که مرا بخواند پاسخ می‌دهم، پس به ندای من پاسخ دهند و به من ایمان آورند تا راه راست یابند، راه راستی که انتهایش رحمت بی‌منتهای خالقِ مدبر است و شیرینی زبان زینب (س) آن‌چنان گواراست که زمین و آسمان امانت‌های خویش را به پیشکشی آوردند و پروردگار پذیرفت و فرمود کلامی را در زبان او آفریدم تا آنگاه که تکلم کند، همگان در مقابل تکلمش به تکریم درآیند و اعلام دارند که پروردگارا جز آنچه به ما

آموختی دانش دیگری نداریم پس هرگاه نام پدرم رسول خدا (ص) را بر زبان جاری می‌کرد فرشتگان مقرب در حضورش حاضر می‌شدند تا با زبانش نام رحمت الهی را بشنوند و اسرار نام محمد (ص) را دریابند.

اینک ای مهمانان خانه‌ی نور در این شب غم و اندوه سفارش بسیار گران‌قدری را از امام علی بن موسی‌الرضا (ع) برایتان نقل می‌کنیم که فرمودند: در رحلت عمه‌ام زینب (س) به همه بگویند امام رضا فرمودند: حق شناخت عمه‌ام بر گردن آنانی که حقیقت دین را شناخته‌اند بسیار سنگین است پس قدردان این نعمت بزرگ باشید.

چه می‌کنید با این نعمت و مسئولیت بزرگ؟ شمایی که سال‌هاست در این کوی عشق و معرفت با حقیقت و واقعیت دین به برکت وجود فرزند گرامی امام رضا (ع)، سرور و مولایمان، امام عصر و زمان، ابوالصالح المهدی (عج) آشنا شده‌اید با حقیقت شناخت حضرت زینب (س) و الگو قرار دادن عمل و حق‌مداری ایشان در همه‌ی امور خود.

حال ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس ولی نعمتمان امام زمان (عج) به وجود مبارکشان عرضه می‌داریم:

ای وارث زبان و نطق و بیان عمه‌ی گرامی‌تان حضرت زینب (س) ما را یاری فرمایید همان‌گونه‌ای که پدر بزرگوارتان امام رضا (ع) فرمودند حقیقت وجود ایشان را به درستی بشناسیم و در زندگی‌مان زینب‌گونه عمل کنیم و زینب‌گونه حق‌جو باشیم و زینب‌گونه منتظر حق که شما هستید باشیم و با زبان زینبی فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرّج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۲ فروردین ۹۷

خطبه‌ی شهادت امام موسی کاظم (ع)

بار الها، آخرین روزهای ماه رجب است. ماه توست، ماهی که درهای رحمت و بخشش بازتر و جود و کرمت بر بندگان جاری‌تر است و من در این شب به درگاه کریمت پناه آورده‌ام و نگران از اینکه تا کنون توبه‌ام را نپذیرفته باشی پس با مناجاتی از مولایم امام سجاد (ع) با چشمی اشک‌بار و شرمنده و پشیمان و با امید و آرزوی بسیار به تمنا ناله می‌کنم که:

معبود من گناهانم لباس خواری و بیچارگی بر من پوشانده و قلبم را بزرگی گناهانم مرده ساخته پس توبه‌ام را بپذیر تا به فضلت زنده شوم. من به عفو و قبولی بازگشتم فقط به کرمت امید بستم، اگر برانی به چه کسی پناه برم. پس رحم کن بر شرمندگی و رسوایی و حسرت و اندوهم از بدی کردارم. معبود من محروم نکن از آن زیبایی چشم‌پوشی و پرده‌پوشی‌ات. ای جوش دهنده‌ی استخوان شکسته، ای خدایی که در رحمتت را به نام توبه به روی بندگان گشودی، من به آستان با جود و کرمت در آخرین شب‌های ماهت متوسل شدم. قبول کن توبه و دعایم را و نا امیدم نکن ای پروردگار کریم.

بله در این روزها که مقارن با نزول قرآن کریم و بعثت رسول اکرم خاتم‌النبیین، تاج انبیاء حضرت محمد (ص) است باید که از این گنجینه‌ی بی‌نظیر الهی بهره‌مند شویم و با تفکر و تعقل در آیات کریمه‌اش راه سعادت و رستگاری را با اطاعت و عبادت و توبه طی کنیم. همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان علی (ع) فرمودند:

خداوند در قرآن کریم به شما گفت که چه اعمالی را می‌پسندد و از چه اعمالی متنفر است و این دو را به وضوح بیان فرمود که یکی را مورد پیروی قرار دهید و از دیگری پرهیز کنید که خداوند آن کس را می‌آمرزد که می‌تواند هواهای نفسانی را از درون خود دور کند. به فرموده‌ی رسول‌الله (ص) بهشت از راه دشواری‌ها به دست می‌آید و جهنم از شهوات نصیب گناهکار می‌گردد و هیچ طاعتی وجود ندارد که بدون دشواری

باشد. اطاعت نکردن از دستور خدا توأم با شهوات و لذات نتیجه‌ی آن جهنم است و ای بندگان خدا بدانید ما اهل بیت و آل رسول الله (ص) جامه‌ی تن پیامبر و از اصحاب و خزانه داران و درهای او هستیم و کسانی که بخواهند وارد خانه‌ای بشوند باید از در آن وارد شوند و آن که در صدد بر می‌آید از راهی غیر از در وارد خانه شود نامش سارق است. آیات کریمه‌ی قرآن مربوط به آنان است و آن‌ها گنج‌های خدا هستند و هنگامی که لب به سخن می‌گشایند راست می‌گویند و زمانی که سکوت می‌کنند کسی در گفتار حق بر آن‌ها پیشی نمی‌گیرد.

پس ما نیز با توسل و سرمشق قرار دادن راه و رسم بندگی آنان که همان دستورات خداوند در قرآن کریم است خود را نجات داده و خشنودی الهی را کسب می‌کنیم.

اینک در این خانه‌ی مقدس حضور پیدا کردیم به سوگ شهادت یکی از این گهران بی‌نظیر خداوند عزاداری کنیم که ایشان عبد صالح، کاظم، باب الحوائج امام موسی بن جعفر (ع) هستند که زندگی‌شان از دو بخش تشکیل شده، ۲۰ سال قبل از امامت و ۳۵ سال دوران امامتشان که مصادف بوده با طاغوت‌هایی به نام خلفای عباسی، منصور دوانقی، مهدی و هادی عباسی و هارون الرشید که امام در زمان این ملعون سال‌ها در زندان‌های متعددی به سر بردند. ویژگی‌های امام کاظم (ع) نشان دهنده‌ی مسئولیت بزرگی است که ایشان به خوبی اجرا کردند. چون در زمان امام صادق (ع) و امام موسی کاظم (ع) شبهاتی را که در امر امامت، دشمنان و عوام به وجود آورده بودند را رفع فرمودند که آن با درگذشت اسماعیل بن جعفر فرزند بزرگ امام صادق (ع) به وجود آمده بود و برخی از مسلمانان منحرف شده و می‌پنداشتند که اسماعیل از دنیا نرفته بلکه از انظار مخفی شده است در نتیجه فرقه‌ی انحرافی اسماعیلیه را تشکیل نمودند که هنوز نیز دارای طرفدارانی است.

امام موسی کاظم (ع) جنبش مکتبی شیعه را ایجاد فرمود که تا دستگاه هارون الرشید نیز رخنه کرد و هارون ملعون پس از زندانی کردن‌های طولانی امام موسی کاظم (ع) عاقبت ایشان را در زندان به شهادت رساند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

می‌بینیم این غافلان به خاطر قدرت و زندگی ننگین کوتاه دنیایی خود دست به چه جنایاتی زدند و لعنت و غضب ابدی خداوند را به جان ذلیلشان خریدند.

واحیرتا از کسانی که همان راه را رفته و می‌روند مخصوصاً در عصر حاضر با حيله‌های مختلف سعی زیادی در فریب مردمی که اسیر نفس بوده و درکشان در دایره‌ی نفس و چشمانشان گردش می‌کند، دارند ولی همگی باید بدانند که دین اسلام و قرآن کریم از آن خداوند است و محافظتش را خود به عهده گرفته در نتیجه بزرگی و شکوفایی‌اش هر روز بیشتر شده و آنانی که درک و علمشان در عقلشان قرار دارد به خوبی آن را می‌فهمند اگر چه ظاهرش را منحرفان و مغرضان طرز دیگری نشان می‌دهند.

برای آگاهی بیشتر روایت زیبایی از امام رئوف امام علی بن موسی‌الرضا (ع) را نقل می‌کنیم که در آن تلاش مذبوحانه و بی‌ثمر وهابیان و دشمنان اسلام و اهل‌بیت و منافقان را بهتر می‌توان درک کرد و سفارشی نیز در عمل درست به شیعیان است که فرمودند:

مکان‌ها همواره در تاخت و تاز سلاطین زمان از صورت اصلی به ظاهری که اراده‌ی آنهاست تغییر شکل می‌دهد و این تغییرات در چشم آنانی که توان درک اصل را ندارند قابل توجه است درحالی‌که پیامبر (ص) تا ابد خاتم‌النبیین و مسجد پیامبر در مدینه محل نزول آیات کریمه است زیرا بزرگی نزول جاودانه است و پسر مهدی (عج) آخرین وصی پیامبر که عالم از وجود مطهرش جان می‌گیرد. مهمانان خانه‌اش باید نعمت زمان را بشناسند و از حوض کوثر سیراب شوند و چون پروردگار حقیقت دین را در شناخت کتابش قرار داد پس اطاعت از قرآن کریم افضل اعمال است که اهل‌بیت را با آن می‌توان زیارت نمود.

اینک در این شب حزن و اندوه ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان، ولی‌نعمت و امامان ابوالصالح المهدی (عج) به مناسبت شهادت پدر بزرگوارشان امام موسی کاظم (ع) به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما در عصر حاضر منافقان و معاندان سعی در کم‌رنگ کردن حضور و بزرگی شأن و مقام شما را در جامعه دارند لذا عملکردشان قلب ما منتظران را آزرده کرده است. به تمنا از وجود مقدستان می‌خواهیم که مکر و حيله‌شان را به خودشان برگردانید و رسوایشان کنید. ما در این روز به تسکین دل سوخته‌مان فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س) ۲۴ فروردین ۹۷

سلام بر رحمتی که نام آخرین پیامبر خویش را رحمت للعالمین خواند تا عالم وحی را در قالب کلمات بشناسد. مبعث آغازی برای خلقتی شد که پروردگار به همگان مژده‌ی آمدنش را در ادیان گذشته داده بود. قرآن کریم همچون بارانی که زمین مرده را بعد از زمستانی خشک طراوت زندگی می‌بخشد بر زمین مرده‌ی جان‌ها نازل گردید تا زمان را در تولد خویش تا قیامت در مدار حق قرار دهد.

صبحی مبارک که هدایت را با خود به عرصه‌ی وجود آورد. اعتقادهای پوشالی، شرک‌های ظاهری، جامعه‌ای مرده را با انوارش به حقیقت آفرینش پیوند کرد تا جان‌های آماده بر جویبار رحمتش بنشینند و آن‌چنان سیراب شوند که هرگز جز او را طلب نکنند.

ندایی در خانه‌ی پیامبر (ص) خدیجه را می‌خواند: برخیز، انتظار سال‌های هجران تمام شد. او با تاج رسالت باز می‌گردد، او را دریاب. خدیجه به کوه می‌نگرد. به طرف کعبه می‌دود. حجرالاسود را در آغوش می‌گیرد. پروردگرم مرا اولین اُمت او قرار بده تا زمین و آسمان شاهده‌ی باشد بر انتظارم که اکنون پایان یافت. باز ندایی او را می‌خواند: اینک پیامبری به سویت می‌آید که قلب مطهرش در سینه نمی‌گنجد او را یاری کن تا رسالتش را بر نزدیکان و منتظران وحی اعلام فرماید. خدیجه به طرف خانه می‌رود. قلبش در سینه می‌تپد. لحظه‌ی موعود فرا می‌رسد و او با تاج رسالت باز می‌گردد. کعبه او را می‌خواند. محمد (ص) بیا تا انتظارم به وصلی مبارک درمان شود. پیامبر (ص) به کنار کعبه می‌رود. سلام بر خانه‌ای که همواره بر ذلت شیطان‌های نفس اماره صبور است. اینک شاهده‌ی خواهی شد بر دینی که تو را قبله‌ی جان‌ها می‌خواند. عبادت پروردگار با نسیم حقی که از قبله می‌وزد جان می‌گیرد. دین اسلام آماده‌ی پذیرش قلب‌هایی است که اطیعو الله و اطیعو الرسول را در جانشان به ودیعه دارند. جان‌های زنده به استقبال می‌آیند. پیامبر رحمت به آنان می‌نگرد. شکر بر خالق که

اولین پیام را در جام جانی قرار داد که سالها برای رسیدن به این لحظه جان مبارکش متحمل سخت‌ترین امتحانات الهی بود و اینک او اولین مسلمان است. مسلمانی که نامش در ملکوت ثبت شد تا پیروانش اعلام دارند: ای خدیجه ما سالهاست چون جان مبارک شما به کوه طور می‌نگریم تا پروردگارتان تاج رسالت پیامبران را بر سر آخرین مائده‌ی آسمانی خویش بگذارد. بار دیگر زمین زنده شود. ظلمت پایان پذیرد. ظلم افسانه شود. ذخیره‌ها آشکار گردد. جان مرده‌ی ما با نفس مبارکش نجات یابد.

ما را دریاب، ما مسلمانانی هستیم که بر وعده‌های حق دل‌بسته‌ایم و امروز بر در رحمت پروردگاران به گدایی آمده‌ایم زیرا خود فرموده گدا را مران. یا رب بر جان‌های سوخته از ظلمت زمان ترحم فرما تا با انوار مبعث زنده شود. او کشتی نجات را در طوفان زمان به مدد می‌خواند یاری‌اش فرما تا بار دیگر جامعه‌ی مرده از کفر را با نفس مبارکش از ظلمت جهل برهاند پس دعایمان را به استجابت برسان تا همواره تو را در عظمتت بستاییم پس می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی اعیاد شعبانیه

۳۰ فروردین ۹۷

حمد و سپاس پروردگار رؤف و رحیم را سزااست که آغوش پرمهرش تنها آمال و آرزوی بندگان مخلص بوده و جدایی از آن غم سنگین آنان، این غم آتش درونشان را شعله‌ور کرده و با مناجات‌هایی که حرارتش آفرینش را به فغان آورده آن را ابراز کردند و خداوند سبحان آنان را برای رسیدن به وصال خود یاری فرموده پس شکر بر برکاتی که پروردگار عالم فرمود: آنگاه که شمع وجود حق در عالم بیفروزد منادیان بر کرسی زمین و آسمان ندایی را زمزمه کنند که ای جان عالم زمزمه‌ای را که در جانت به ودیعه داری را با زبان حق فریاد کن تا پویندگانش آن را مانند شرابی گوارا بر جانشان بچشانند تا سینه‌هایشان از عطر آن به سخن درآید و اعلام کند: ای پروردگارم آن زمان که فرمان دادی از دامن پرمهرت جدا شویم به حلقه‌ی اشکی دامن پر جلالت را گرفتیم و به کوچکی و خواری خویش معترف گشتیم پس عرشیان به گدازه‌های این عشق بر ما گریستند و جان عالم در پوسته‌ی خویش نگنجید پس در لرزش‌های سخت کوه‌ها را در هم پیچید و دریاها را به خروش آورد. ماه و خورشید به تمنا به سجده درآمدند، ای خالق حیات بر خلیفه‌ی ما نظری کن تا عالم در هم نیچد و جهان متلاشی نگردد آنگاه نوری بر سیاهی جهل فرود آمد و نام خلیفه را از ظلمت جهل به نوری پرفروغ از پروردگار عالم بیفروخت و حیات در هدایت پیامبران زنده گشت.

چه زیبا سرور عالمیان، کوثر الهی حضرت زهرای مرضیه (س) بی‌تابی خلیفه در هجران پروردگارش را در غربت زمین توصیف کردند که ما آن را در عمل و گفتار خود ایشان و پدر گرامی‌شان حضرت محمد (ص) و امیر مؤمنان علی (ع) و فرزندان‌شان به عینه مشاهده کردیم.

امشب به میلاد دو تن از ایشان امام اباعبدالله الحسین (ع) و امام زین‌العابدین حضرت سجاد (ع) در این کوی عشقِ فرزندشان دور هم جمع شدیم که این عشق آتشین را هزار و اندی سال است از دعای عرفه و حماسه‌ی کربلای امام حسین (ع) و

صحیفه‌ی سجادی‌هی امام سجاد (ع) عاشقان خواندند و شنیدند و با آن عشق و بندگی‌شان را به پیشگاه الهی ابراز نمودند و در فرازی از دعای عرفه‌ی امام حسین (ع) که ایشان چنین آتش عشق پروردگار را بیان فرمودند که: ای مولایم تویی که منت نهادی، نعمت دادی، احسانم کردی، روزی‌ام دادی، گرامیم داشتی، تویی که مرا آمرزیدی، یاریم کردی، تأییدم نمودی، عزیزم داشتی، شفایم بخشیدی، پرده‌ام پوشاندی. پروردگارا این است ثنای من بر تو برای تمجید و اقرار توحید با اخلاص و ذکر مهربانی‌ات بر من به قدری فراوان‌اند و آشکارند و از قدیم تا به حال که از شمارش بیرون‌اند و امام سجاد (ع) در مناجاتی چنین ابراز می‌دارند که: بار الها مناجاتم از کرم بشنو و دعایم مستجاب فرما، روزهای عمرم را با بی‌حاصلی به پایان مبر. دست رد به سینه‌ام نزن و مرا در جوار رحمت منزل ده. بار الها مجد و عظمت تو والاتر از آن است که کسی به ذاتش پی ببرد و احسانت افزون‌تر از آن است که کسی توان شکر گزاری بر کمترین آن داشته باشد.

پس در این روز میلاد باید بر آنان سلام کرد، سلامی از روی ارادت و اخلاص و مودت. سلام بر شما، گواهی می‌دهم که همانا روان‌های شما و نورتان و سرشتتان یکی است. همگی پاک و پاکیزه است. خداوند شما را به صورت نورهایی آفرید که گرداگرد عرش خود قرارتان داد تا آنگاه که با آوردنتان در این جهان بر ما منت گذارد و برگزید شما را برای نور خود و تأیید کرد شما را به روح خود و پسندید شما را برای جانشینی در زمینش تا که حجت‌هایی باشید بر مخلوقاتش.

شادی و سرور امشب ما به واسطه‌ی میلاد یکی دیگر از اهل بیت افزون است. این گهر نایاب اسوه‌ی شجاعت و رشادت و علم و معرفت و ادب و وفاداری حضرت ابوالفضل‌العباس (ع)، قمر منیر بنی‌هاشم است که صداقت و عشق و اخلاص را در بندگی پروردگار و بیعت امام عصر خود در تاریخ تا قیامت به نام ابوالفضل‌العباس ثبت نمود.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان، آخرین گنجینه و وارث همه‌ی حسنات اهل‌بیت پیامبرمان، امام عصر و زمان اب‌صالح المهدی (عج) به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما دست نیازمان را به تمنا به درگاه پروردگارمان بلند می‌کنیم تا اراده‌اش آشکار گردد و حق جاودان شود و باطل برای همیشه افسانه‌ی دهر و این ممکن نیست مگر به واسطه‌ی وجود مقدستان پس شما را می‌خوانیم برای تمام زمان‌ها تا قیامت.

اللهم عجل لولیک الفرّج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۷ اردیبهشت ۹۷

خطبه‌ی ولادت حضرت علی اکبر (ع)

سلام بر رحمتی که خویش را رحمان نامید تا بندگانش صفات عبادی الرحمن را از پروردگارشان به ارث برده و همان‌گونه که فرمان داده‌اند به اخلاق نیکو دست یافته و رستگار شوند. آیینی وجودشان در انعکاس انوار حق از باطل جدا گشته و دین خویش را بازیچه و لهُو ندانسته و همواره به طرفش در حرکت باشند. گوش‌هایشان در نوای حق متنعم گردد و دل‌هایشان با محبتش در سینه ایفای نقش کند. مسلمانی را در صفتش بپذیرند و همواره مطیع فرمان حق باشند تا در دایره‌ی حق‌مداران پذیرفته شوند.

آنانی که بهترین متاع دنیایی خویش را با وعده‌های آسمانی آراستند تا جانشان از سرسبیل عشق لبریز گردد. آنگاه جام‌های نور را از پرده‌ی غیب به ظاهر وجود آوردند تا جان‌های در ظلمت مانده با آن از سیاهی و تباهی به راهی روشن و صراطی مطمئن به طرف دولت ظهور در حرکت باشند. مزدشان با پروردگارشان است زیرا وعده فرموده تا تجارت کنندگان با مال و جان و فرزند را در دایره‌ی حق بپذیرد.

آنانی که به مانند قوم بنی‌اسرائیل از فرعون‌های زمانه می‌گریزند تا به همراه امامشان به طور عشق سفر کنند و امامشان درحالی که حرارت قلبشان را در کلامشان می‌شنود صدایشان می‌کند: منم آن وعده‌ی شیرین الهی که منتظرش هستید پس قطرات اشکتان را از چهره‌های هجران کشیده می‌زدایم تا پیوند را در حق بیاموزید و راهی جز آنچه پروردگارتان فرمان داده نروید. سعادت را در رستگاری جست‌وجو کنید تا عمرتان در محور حق جاودانه گردد.

اینک پروردگاران را می‌خوانیم:

یا رب همان‌گونه که فرمان داده‌اید قلب‌ها را قدرت جبروتی‌تان به هم نزدیک و مهربان کرد پس محبت را بهترین متاع بندگان خویش دانستید. این ثروت گران‌بها را از

یاران و دوستان خود در برقراری حق و جداسازی باطل بپذیرید تا همواره نام جبروتی پروردگار خویش را بخوانند و با صدایی که انتظار را معنا می‌کند فریاد کنند:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۲ اردیبهشت ۹۷

خطبه‌ی ولادت حضرت مهدی (عج)

شکر بر درگاه خالق که مدبر امور است. تدبیری که در آن نظر هیچ مخلوقی وجود ندارد. شب و روز در پی یکدیگر در مدار خویش در گردش است تا حیات را معنا کند. آمدن به دنیای خاکی و مجدداً برگشت به همان خاک فلسفه‌ی آفرینش در هدایت پیامبران و جانشینان آنان، معرفی زمان‌ها و مکان‌ها در زمان معین همگی نشان از حیاتی دارد که منتظر انقلاب الیه راجعون است.

اینک زمان را به خانه امام حسن عسکری (ع) می‌بریم تا حیات را در مدار حق بشناسیم. جام زیبای زمان از انتظار لبریز گشته می‌خواهد صاحبش را تماشا کند. دقیقه‌ها دست در دست یکدیگر به جلو می‌رود. شب ۱۵ شعبان به سخن درآمده: ای یاران سوره‌ی انا انزلنا به وعده‌ی پروردگار نزدیک می‌شود. صبحی مبارک که حق در آن متولد شده و ظلمت را افسانه می‌سازد. نام آخرین وصی امامان به صفحه‌ی ظهور می‌آید. او را مهدی می‌نامند. انوارش زمان را به گردش در می‌آورد. آسمان هر آنچه در جانش دارد به پیشکشی می‌آورد و زمین تاج پادشاهی بر سر می‌گذارد تا اعلام نماید من گنجینه‌ای را حفظ خواهم نمود که همواره از آن به طراوت خواهم رسید. دیگر برهوت معنای خویش را گم می‌کند. او آمد تا جام جان‌ها شهد جاودانگی را بچشد. امروز زمان در مدار خویش شاهد معجزه‌ای است که در شب و روزش نمی‌گنجد. این معجزه در عمر انسان‌ها همواره جاریست تا امام زمان معنا شود.

اینک شعبان دیگری آمد و از نیمه گذشت. مدار حق در جان مردمان به گردش درآمد تا حق‌مداران را به ضیافت خویش دعوت کند. آنان را به چهره نمی‌شناسید. بلکه نامشان در مدار زمان از دقیقه‌ها خارج می‌شود تا همگان دریابند که اُمت آخرالزمان امتی است که زنده است با سرعت زمان و یا اشباحی است که پوست و گوشتی آن را پوشانده است. پس یاران منتظر دارای خصوصیت خاصی هستند که در ساعات شب و روز نمی‌گنجد. آنان جاودانگی را می‌شناسند. برزخ را حس می‌کنند. وعده‌های الهی را

درمی‌یابند تا ظهور را در جانشان حس کنند. نیمه‌ی شعبان آغازی است که حیات را به جان زمان بر می‌گرداند؛ مانند بهار که بار دیگر چوب‌های خشکیده را به بار زیبای زندگی می‌نشانند. پس با حیاتی که بار دیگر به بار معرفت می‌نشیند تا همگان از میوه‌اش بهره‌مند شوند فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی شب اول رمضان

۲۶ اردیبهشت ۹۷

شکر و سپاس پروردگار حکیم و عزیز را سزااست که در بعضی ایام فضیلت و عظمتی قرار داد و سفارش فرمود که حرمت آن را نگه دارید شاید که رستگار شوید پس سلام بر ایامی که خداوند اراده فرمود تا مردمان فصل‌ها را بشناسند. پس عمرها به گردش درآمد، عظمتش در تقویم سال‌ها به فراموشی سپرده شد و زیبایی‌اش در ظاهر طبیعتش خلاصه شد. سال‌ها به تکرار آنچه در ظاهر خودنمایی می‌کرد گذشت و انسان نیز در این گردش اسرارآمیز مشارکت کرد. او با بهارها و خزان‌ها و تابستان و پاییزها به دنیا آمد و از دنیا رفت. نامش در برزخ از صفحه زمان به آنچه اندوخته بود تغییر یافت. ایام شد فصلی که در عملش آن را ذخیره کرده بود مانند بهشتی که پروردگار آن را توصیف فرموده و یا آتشی که گرمای آن را حس کرده و از آن گریخته بود. اینک تقویم وعده‌ای است که قرآن کریم برای مردگان اعلام می‌فرماید تا جانشان امانت خویش را آشکار کند.

چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) نقش زمان‌ها را در عمر انسان‌ها و ذخیره‌ی خیر و شر عمل‌ها در آن را فرمودند کسی که چون خزانى در بهاران زندگى کرده پاییزىست نه بهارى.

حال که ما دو ماه از بهار حقیقی یعنی رجب و شعبان را گذرانیدیم و وارد بهارى‌ترین ماه، یعنی ماه مبارک رمضان می‌شویم در عمل خود اندیشه کنیم آیا شکفته شدیم و طراوت یافتیم یا همچون خزان پژمرده شدیم چون برکت پروردگار عالم در جان زمان نهفته است، جانی که توان عقلش قادر است تا فصل‌ها را معنا کند آنگاه که حیات خویش را با زیباترین رنگ‌های الوان می‌شکافد تا حیات و ممات را معنا کند. ندایی او را می‌خواند اینک ساعت‌های عمر خلیفگان خویش را به دستت سپردم آیا توان نگه داریش را داری. یا رب آنان را در نعمتشان آزمودم آنچه یافتم حیاتی بود که مماتی را در پی نداشت. در جان من فصل‌ها به نمایش درآمد ولی در جان او پاییزی را نیافتم.

او بهاری بود که همواره لطیف‌ترین نشانه را از خالقش به همراه داشت تا راز آفرینش را در حرارت جانش به نمایش گذارد.

در اولین شب ماه مبارک رمضان دست نیاز و تمنا به درگاه پروردگار کریم و رحمان بلند می‌کنیم که: معبودا در کتاب آسمانی قرآن خود فرمودی هر که کاری ناپسند کند یا به خود ستم روا دارد آنگاه از خدا آمرزش خواهد خدا را آمرزنده و مهربان خواهد یافت. پس بار الها ما به خود بد کردیم و به درگاهت رو آوردیم ما را ببخش و ماه رمضان را ماه نجات و رستگاری ما قرار بده و یاری فرما تا در این خانه‌ی مقدس مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) به عبادت و اطاعت قیام کنیم و قرآن کریم را با تفکر و تعقل قرائت کنیم نه فقط روخوانی کنیم و از آن بهره نبریم چون قرآن کریم معجزه‌ای است که کلید و راه رسیدن به سعادت و رستگاری را به تلاوت کننده‌اش عرضه می‌دارد همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان فرمودند تلاوت کننده‌ی آیات الهی با کلیدی از غیب قادر است تا تمام دوران‌ها را بشکافد و آن را به سینه بفشارد تا وجودش در نعمت‌هایش تغییر کند و صاحب کاخی شود که وعده‌ی قرآن کریم است و طعام قرآن کریم که جان تلاوت کننده‌اش را به حق دعوت می‌کند تا با هدایتش به درخت تنومندی تبدیل شود، گاه توان درک نعمتش را دارد و گاه در ظلمت ریشه‌ی جانش دچار آفتی می‌شود که نجات برایش میسر نیست ولی آنانی که از طعام اهل‌بیت تناول کنند جانشان در برابر خطرناک‌ترین طوفان‌ها پابرجا می‌ماند؛ زیرا حرارتی در شجره‌ی وجودشان نفوذ می‌کند که ظلمت را به نوری درخشان تبدیل می‌کند و پروردگار می‌فرماید آیا بینا و نابینا برابرند؟

پس ای مهمانان کوی عشق ما چه سعادتمند هستیم که در ماه مبارک رمضان در خانه‌ای قرآن کریم را تلاوت می‌کنیم که صاحبش قرآن ناطق است و سفره‌ی احسانش بی‌دریغ گسترده پس با تمام توان از آن تغذیه کنیم تا وجودمان به نور ایمان و معرفت روشن شود و در این شب مبارک به تمنا از مولایمان یاری طلبیم و ایشان را به فریاد بخوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۴ خرداد ۹۷

خطبه‌ی رحلت حضرت خدیجه (س)

شکر و سپاس پروردگار کریم و رحمان را سزاوار است، خداوندی که از سر رحمت و حکمتش آنانی را که در راه هدایت و یاری پیامبران و امامانش کمر همت بسته و در این راه با صبر و شکیبایی بر سختی‌ها با تحمل رنج‌ها استواری ورزیدند را عزت و سعادت و رستگاری دنیا و آخرت را به آنان عطا فرمود و این یاری و خدمت در هر جانی معنای مخصوص به خود دارد. گاه در مقام هدایت است و گاه در مقام اطاعت، اگر در مقام هدایت باشد جایگاهش، جایگاه خلیفه و جانشین است و اگر در مقام اطاعت باشد، جایگاه فرشتگان و کارگزاران الهی است. پس مقام هدایت را خاص پیامبران قرار دادند و مقام اطاعت را به همگان فرمان دادند تا جانشان را در آن آزمون بسنجند و اخلاص را در آیینهی فرمان به نمایش در آورند. پس فرصت اطاعت برای همگان فراهم است. چه آنانی که فرمانروای جان خود هستند و جانشان در فرمانشان است و چه آنانی که فراتر می‌روند و در به اطاعت درآوردن دل‌های جدا شده از فرمان، به خدمت درآیند. پس آیینهی اطاعت در هر مسئولیتی صداقت جان متعهد است که یکی از این جان‌ها که صداقت و اخلاص را در اطاعت و خدمت تا قیامت به نام مبارک خود به ثبت رسانده بانوی مکرمه و رشیده و صابر که همه‌ی وجود خود را در حمایت از هدایت و رسالت آخرین پیامبر، خاتم انبیا حضرت محمد (ص) فدا نمود، حضرت خدیجه کبری (س) همسر پیامبر، مادر کوثر الهی سرور عالمیان حضرت زهرا (س) و امامان معصوم بود. همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان فرمودند: به واسطه‌ی اخلاص و صبر و عشق بندگی، قلب مبارکش در هر ضربان بر او درود می‌فرستاد و پروردگار عالم بهترین پاداش‌ها را به او عطا فرمود. همسر پیامبر و مادر کوثر الهی که مقامی بس عظیم است که در این مورد سرور عالمیان چنین فرمودند: که پروردگار عالم بر سرورم گرمی‌ترین بنده‌ی پروردگار عالم جانی که جایگاه رحمت جاری پروردگار گردید و برگزیده شد تا کوثر را در درونش جای دهد که ثروتش را در بازار بندگی جز به پروردگارش نفروخت و بهای ثروتش جانی شد که در درونش جان گرفت،

به تکان درآمد، در فضای جانش رشد کرد و از شیره‌ی جانی نوشید که بهای خرید و فروشی آسمانی بود. اگر نمی‌توان مقام و منزلتش را درک کرد، ولی می‌توان وارد اقیانوس بی‌کران علم و معرفتش شد و عالم و عارف شد و نجات و سعادت دنیا و آخرت را کسب کرد.

امروز که مصادف است با رحلت جان‌سوز این گهر گران‌قدر الهی که زبان و اندیشه قاصر است از درک فضایل بی‌نظیر ایشان، پس مدد می‌گیریم از فرزند گرامی‌شان سرور عالمیان که با مادر چنین سخن فرمودند:

که مادر هر وقت دلم برایتان تنگ شود در خانه‌ی خودم مشغول تماشای وجود با محبتتان می‌شود و حضرت خدیجه (س) با تبسمی می‌فرمایند: این خانه‌ی خاتم انبیاء است که یکی از باغ‌های بهشت است که در آن پیامبر الهی راه رفته است و نفس کشیده و روز و شب را آغاز کرده و به اتمام رسانده است. حضرت زهرا (س) می‌فرمایند: مادر من عبادت پدر بزرگوام را در این خانه بسیار دوست دارم و شاید ساعت‌ها مشغول تماشای آن می‌شوم؛ با اینکه پدر عمر خود را در کنار من به پایان رساند ولی تماشای پدرم در این خانه برایم بسیار دلپذیر است. حضرت خدیجه (س) می‌فرمایند: بیشترین وحی الهی در سحرها در این خانه به قلب مبارک پیامبر (ص) نازل می‌شد و شکوه سحرهای مکه‌ی مکرمه عطر آگین بود با وحی الهی و همان‌طور که اهل خانه همگی در حال سجده‌ی شکر بودند و خود تو دختر بی‌همتایم هر بار که سجده می‌کردی وجود مقدس پدر بزرگوام دست‌ها را به آسمان می‌گرفت و می‌فرمود: بار الها چشیدن عصاره‌ی خلقت و داشتن کوثر هدایت در خانه‌ی محمد (ص) چه باشکوه است. آنگاه سر تو را به دامن می‌گرفت و می‌فرمود: شکر پروردگار را که مزد رسالت مرا محبت به تو یک دانه‌ی رحمت خود قرار داد و آنگاه درحالی‌که اشک مانند باران از چشم‌های مبارکش جاری می‌شد، می‌فرمود: خدیجه بیا و مزد رسالت را در آغوش بگیر و او را به قلب خود بفشار تا شکرگزار قرآن کریم گردی و من امر را اطاعت می‌کردم، دخترم را که نعمت کوثر بود می‌بوییدم و ندای حضرت جبرئیل (س) را می‌شنیدم که در گوشم زمزمه می‌کرد: ای خدیجه پروردگار کریم به وعده‌ی

خود عمل نمود و مزد صابران را بهترین مرزدها قرار داد. در ادامه سرور عالمیان می‌فرمایند: حیات مادر در زندگی زمینی آن‌چنان با شداید روزگار همراه بود و صبر بی‌منتهای او و دیدن آزار دیگران در مورد وجود مقدس پیامبر (ص) قلب مادر را آماده‌ی هجرت می‌کرد و آخرین بار که دست مهربانش را بر قلب گذاشت مرا در آغوش گرفت و فرمود: دخترم این آخرین تپش قلبم است و او برای همیشه ساکت خواهد شد، ولی شروع تپش قلب من در قلب کوچک تو مانند چگشی خواهد بود بر سر کفار مکه، پس پدر را یاری کن. لحظه‌ی جدایی سخت بود و من بسیار در غم از دست دادن مادر غمگین شدم و پدر گرامی‌ام درحالی‌که حلقه‌ی اشکی بر چشم‌های مبارکش حلقه می‌بست می‌فرمود: خدیجه سپری بود بر غم‌های من و شیرینی تو یادگار او آن‌چنان بر قلب و روح من شادی آفرین است که غم از دست دادن همسر مهربانی چون او را فراموش می‌کنم و آن وقت مرا به قلب خود می‌فشرد و من تنهایی را از یاد می‌بردم.

اینک با قلبی آکنده از غم و اندوه ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس سرور و مولایمان ابا صالح المهدی (عج) به مناسبت رحلت مادر گرامی‌شان حضرت خدیجه‌ی کبری (س) خدمت مقدسشان ابراز می‌داریم که:

مولا ما منتظران و عاشقان شما در صبری شیرین به انتظار شما نشستیم و به سفارش مادر گرامی‌تان که فرمودند: منتظر مأموران الهی بمانید تا مرزده‌ی آمدنش را با عذاب باطل بیاورند و جان جهان را منور به نوری کنند که در آن مرده‌ای یافت نمی‌شود، همگان زندگانی هستند که نسیم رحمت را بر جانشان خواهند نشاند. پس ای مهمانان کوی عشق به امید آن روز همه با هم فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۰ خرداد ۹۷

خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)

بار الها، معبود من ایمان و یقین دارم که همه‌ی امورم به دست توانا و مقتدر توست و بر این باور به پیشگاهت با قلبی آکنده از شوق برای هر ترسی **لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** و برای هر اندوه و غمی **مَا شَاءَ اللَّهُ** و هر نعمتی **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ** و هر لطفی **شُكْرًا لِلَّهِ** و برای گناهانم **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ** و برای هر قضا و قدر **تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ** و برای هر دشمنی **إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ** و برای هر طاعت و مصیبتی **لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ** گفته و قلبم به واسطه‌ی آن آرام و مطمئن می‌شود.

پس سلام بر لحظه‌ای که پروردگار فرمان داد ای بندگانم از من بترسید زیرا من بخشنده و سخت عقاب هستم با این فرمان عشق حرارتش را ظاهر نمود. حرارتی در قلب‌ها متمرکز شد که گویای خوف و رجایی شیرین بود. حکایت‌ها آغاز گردید و نجواها شکل گرفت و زبان‌های مخفی در جان گویا شد. نطقی زیبا به سخن درآمد: یا رب چگونه مخلوقی را عقاب می‌فرمایی که توان گفتن احساسش را ندارد و قادر به ستودن خالق نیست که آفریننده‌ی هر جنبنده‌ای است. پس او را می‌بخشی که در ابراز هر کلمه‌ای کلمه‌ی دیگری بر آن سبقت دارد. وصف حالی که زبانش هزاران معمای پیچیده را در غیب جانش به ودیعه دارد، معمایی که قادر به گشودن کلید رحمت است پس شکر به آستان خداوندی که همواره با بندگانش مهربان است.

بله با این فرموده‌ی زیبای سرور عالمیان کوثر بی‌همتای الهی حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) درمی‌یابیم که عارفان و عالمان نیز از ستایش پروردگار عاجز هستند ولی خداوند کریم از سر رحمت حمد و ثنای بندگانش را می‌پذیرد چون هر نعمت و شکر هزاران شکر را در بردارد.

کز عهده‌ی شکرش به درآید

از دست و زبان که برآید

مناجات‌ها و دعا‌های عاشقانه و عارفانه‌ی پر از سوز و گداز امامان نیز بر این پایه قرار دارد که ما امشب به شادمانی میلاد یکی از ایشان یعنی امام حسن مجتبی (ع) در این کوی عشق حضور داریم و ما هر چه از کرامات و فضائل ایشان بگوییم باز کم است که ایشان خود فرمودند: من پسر پیامبر و علی و فاطمه هستم. من شعله‌ای از چراغ فروزان نبوت، خانواده‌ای که خداوند ناپاکی و آلودگی را از ایشان دور ساخته است و امیر مؤمنان علی (ع) به امام حسن (ع) چنین فرمودند که تو جان شیرین رسول خدا (ص) هستی، جانی که همواره بر سینه‌ی مبارکشان می‌فشرد و می‌فرمود علی آیا به اندازه‌ی من حسن را دوست می‌داری و من می‌گفتم من هرگز از شما در هیچ امری پیشی نگرفته‌ام و پیامبر (ص) پاسخ می‌دادند تو جانشین رسالت پروردگار هستی و فرزندان نیز به همین لقب مزین هستند. تاج رسالت تا ابد به خاندان تو مزین است پس مرا در فراق آخرین جانشینم مدد کن تا چهره‌ی منورش را که بنام فرزندم حسن ملقب است را به همگان معرفی کنم زیرا فرزندم حسن در امامتش به انکار اُتمم به شهادت خواهد رسید و آخرین فرزندم به انکار امامتش در پرده‌ی غیب خواهد رفت و امت آخرالزمان نامش را دوست خواهند داشت و امامتش را در باطن جان نخواهند پذیرفت زیرا بر تنهایی‌اش می‌نالند و از اطاعتش همانند یاران حسن می‌گریزند.

در ادامه مولا امیر مؤمنان سر فرزند گرامی‌شان امام حسن (ع) را به سینه‌ی مبارک خود می‌فشارند و می‌فرمایند: شما در کودکی درحالی‌که چشمان زیبایتان به دنبال طعام در حدقه‌ی خود قرار نداشت غذای خویش را انفاق کردید تا عشق به فرمان پروردگار برای ابد در جان‌ها طنین‌انداز شود. هم‌چنین هر ساله در چنین شبی در نیمه‌ی ماه رمضان در مدینه مخصوصاً در منزل پیامبر (ص) جشنی برپا می‌شد و ایشان همه را به افطاری مهمان می‌نمودند و نوه‌ی عزیز خود امام حسن (ع) را بر روی زانوان مبارک خود می‌نشاندند و هر کس که از در وارد می‌شد برایشان آیه‌ی کریمه‌ی مودت به اهل‌بیت را تلاوت می‌فرمودند.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تهنیت و تبریک به ساحت مبارک مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) ابراز می‌داریم:

مولا ما را یاری فرماید جزء امتی باشیم که اطاعت از دستورات شما را چون حیات دانستند و با جان و مال و فرزند و همه‌ی داشته‌های خود قیام کنیم و برای برآورده شدنش فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۳ خرداد ۹۷

خطبه‌ی شب ۱۹ رمضان شب قدر

اللَّهُمَّ جَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

بار الها شب قدر را بهتر از هزار ماه قرار دادی. چه اسراری در این شب است که چنین فضیلتش بزرگ و رحمتش بی‌منتهاست و من در طول عمرم ده‌ها شب قدر را پشت سر گذاشتم و نتوانستم آن را درک کنم. آیا کلیدش در شب زنده داریست، عبادت است، معرفت و پاکی و تقواست و یا مناجات و دعا است.

یا غیاث المستغیثین به فریادم برس می‌خواهم شب‌های قدر امسال را آغاز کنم نه مثل سال‌های گذشته، یاریم فرما تا به سلامتی مطلع الفجرش برسم. یا رب چگونه تو را ستایش و پرستش کنم. آیا زبان ظاهریم قادر است تا احساسی را بیان کند که در چشمه‌ی قلبم می‌جوشد. وای بر من توان توصیف حرارتش را ندارم، سینه‌ام افروخته از نامی است که مرا می‌خواند که تو را به نشانی آراستم تا زبان دلت با آن گویا شود. اینک با آن زبان که نامش نجواست مرا بخوان آیا توانش را داری.

پس بار الها معبود من حرف دل است که گویاست نه زبان و فریاد دلی که مأوا و ضربانش عشق با اخلاص توست که سرچشمه از لطف، رحمت و محبتی دارد که در طول عمر به بنده‌ی حقیر و فقیر و عاشق خود داشتی. نمونه‌ی بارز آن شهدای کربلا هستند. آنان در شب قدر با توسل و یاری امیر مؤمنان علی (ع) با فاصله‌ی ۱۱۰ شب که همان نام مقدس علی (ع) است به سلامتی مطلع الفجر عاشورا رسیدند و بر بال فرشتگان به ملکوت پرواز کردند.

یا رب آنان چگونه شب قدر را صبح کردند. چگونه تو را حمد و ستایش نمودند. احساس و عشقشان را با کدام زبان دلی ابراز کردند. بله آنان در محضر اهل‌بیت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) و فرزندان حضرت زهرا (س) ادب حضور و بیان زبان

احساس دلشان را از ایشان آموخته بودند که چنین مناجات می‌فرمودند: یا رب به ذره‌ای بنگر که توان جانش را به تمنا از تو می‌خواهد تا پاسخ ندایی را بدهد که امر فرموده‌ای به ندایم پاسخ دهید تا به ندایتان پاسخ دهم. اینک من با تمام آنچه در سلول جانم نهاده‌ای به آن ندا پاسخ می‌دهم. آیا توان درک پاسخ پروردگاران را داریم پس ندای خالقشان در جانشان شکوفا شد و آن چنان عشقی را برانگیخت که زمان را از دایره‌ی خلقت خارج کرده به خود اختصاص داد.

پس مهمانان کوی عشق بیایید با روح و جان و دلمان خدایمان را مناجات و حمد و ستایش کنیم. پشیمان و نادم ابراز کنیم این منم بنده‌ی حقیر و فقیر تو که با امید به بخشش و قبولی توبه‌ام به درگاهت رو آورده‌ام. ای که در گرفتاری و سختی‌ام یاورم بودی، نعمتم افزودی و زشتی و گناهم پوشانیدی. درگذر از لغزشم، بیامرز جرم و خطایم را، منم پناهنده به لطف و کرمت و وحشت زده و پریشان و لرزان از عاقبتم و دوزخت. ناامیدم نکن، توبه‌ام را بپذیر که تو توبه پذیر و مهربانی.

یا رب یا ارحم الراحمین من ولی نعمت و مولایی دارم که فرزند رشید امیر مؤمنان علی (ع) و امام حسین (ع) است اگر شهدای کربلا با یاری ایشان اطاعت و حیاتشان را با حکایت‌های شیرین در دفتر زمان نوشتند. شب قدرشان را به عاشورا پیوند زدند. پس چرا من با تمنا از مولا و سرورم امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) یاری و مدد برای رسیدن به آن سلامتی که در جان عالم است نگیرم همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرا (س) توصیه (س) توصیف فرمودند:

سلام بر جان عالم آنگاه که سخن آغاز کند و از دورانی یاد نماید که انوار جان‌ها حیات را معنا می‌کرد. حیاتی که نقش صورتش بر اطاعت استوار بود. نام‌ها نشان از نام خالق داشت و صفت‌ها صفتی ملکوتی، ضربان‌های حیات حکایت‌هایی شیرین را در دفتر ایام می‌نگاشت، حکایتی بر خواسته از عشقی استوار پس زمان نامش را فاش نمود تا ثانیه‌ها بر گردش به گردش درآید و ابراز دارد:

ای مولای من حکایت دولت ظهور حکایتی است که همواره زمان در انتظارش بی‌تاب است. مولای ما همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌تان فرمودند ما نیز بی‌تاب دولت حقه‌ی

شمایم تا در کنارتان شب قدر را به سلامتی مطلع الفجرش برسانیم و برای تحقق این امید و آرزویمان به تمنا فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی شهادت امام علی (ع) شب ۲۱ رمضان شب قدر ۱۵ خرداد ۹۷

سپاس خداوند را که قبل از هر اول، اول است و بعد از هر آخر، آخر است. در مورد اول و آخر بودن او این اصل واجب می‌شود که او را اول و آخری نباشد. گواهی می‌دهم که خدایی غیر از پروردگار نیست شهادتی که در آن آشکار با پنهان قلب و زبان برابری دارد. خدایا تنها تویی که شایستگی برجسته‌ترین توصیفات را داری و تنها تویی که شماره‌ی کمال‌های تو از حد افزون است. خدایا به وصال تو آرزومندم برای اینکه تو بهترین مقصود هستی و دست نیاز به‌سوی تو دراز می‌کنم برای اینکه تو بهترین بر آورنده‌ی نیازی.

چه زیباست این مناجات امیر مؤمنان علی (ع) همان‌گونه‌ای که فرمود آمال و آرزویی جز رسیدن به رضایت و قرب الهی نداشت و برای آن با دلی مشتاق و چشمانی اشک‌بار لحظه شماری می‌کرد. این همان شبی است که حاجتش برآورده شد و سوار بر بال فرشتگان قدر به وصالی که در تمام عمر در هر دم و بازدمی آرزویش را داشت رسید. در شب نوزدهم رمضان در محراب عبادت پروردگار شق‌القمر شد و در این شب چون خورشیدی در دل خاک شد و با این وجود انوار مطهرش هزاران سال است که قلب مشتاقان به حق و عرفان و معرفت را روشن و منور می‌نماید و زمین بدون سخنان گهربارش و خطابه‌های کوبنده‌اش بر محور خود نچرخید و بدون آن به‌سوی باطل رفت که خود امیر مؤمنان علی (ع) چنین فرمودند: ای مردم به هوش باشید که بر اثر عدم اطاعت از دستورهای من خود را در دامان گناه نیندازید و به هوش باشید که بر اثر عدم اطاعت از من دچار گمراهی نشوید.

بله شیعه با یا علی زنده است اگرچه به شرک او را متهم کنند. آنان غافل‌اند از اینکه عشق علی را با لالایی به او آموختند، هر زمان به زمین افتاد به عشق علی برخاست و پنهان و آشکار لطف و انفاق امیر مؤمنان را در طول عمر احساس کرد چون هنوز آیه‌ای که خداوند در قرآن کریم از امیر مؤمنان (ع) توصیف فرموده جاریست.

آنان که اموال خویش را در شب و روز، در پنهان و آشکار انفاق می‌کنند اجرشان با پروردگارشان است نه بیمناک می‌شوند و نه غمگین.

سلام و برکات پروردگار در جان‌هایی است که پروردگار فرمود: آنانی که اموال خویش را در پنهان و آشکار انفاق می‌کنند و با بندگان خدا مهربان هستند با آنانی که آیات خدا را تکذیب می‌کنند یکسانند؟ آیاتی که پروردگار وحی نامید تا قلب‌ها بدان زنده گردد پس گوش‌ها به میدان سنجش آمد تا توان خویش را در حق دریابد حقی که زمان‌ها میراث‌دار آن است تا قیامت در آن معنا شود. پس وای بر حال دشمنان کوردل و پلید امیر مؤمنان علی (ع) چه آنانی که خورشید پاکی و ایمان و هدایت را در کنارشان می‌دیدند و چشمانشان را به روی پرتو نورش می‌بستند و چه آنانی که اکنون خطابه‌ها و مناجات‌ها و سفارشاتش را می‌شنوند و گوش‌هایشان را می‌بندند همان‌گونه‌ای که خداوند کریم در قرآن فرموده آنان کوران و کران‌اند که پرده بر دل‌هایشان افتاده و عاقبت شومی در انتظارشان است.

در این مورد بهره می‌گیریم از سخنان سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) که روایتی از قول حضرت فاطمه بنت اسد مادر گرامی امیر مؤمنان نقل فرمودند که:

ایشان در کنار کعبه چنین مناجات نمودند: یا رب من فرزند پدری هستم آنگاه که صدایش را درک کردم مرا به نام خواند: ای فاطمه تو را به کنار کعبه آوردم و اعلام داشتم ای پروردگار این خانه من در چهره‌ی این فرزندم نامی را می‌بینم که بارها در طواف کعبه دیده‌ام. آیا رازش را آشکار می‌فرمایید. از حَجَر نامی در کعبه طنین‌انداز می‌شد و نامی را تکرار می‌کرد، بخوان یا علی اعلی، پدرم مرا به سینه می‌فشرد و می‌فرمود دخترم تو را بشارت باد بر ایمانی که کعبه امانت‌دار آن است.

در ادامه سرور عالمیان فرمودند که علی (ع) قلب عالم است. قلبی که ثانیه‌های حیات را در نفس مطهرش خلاصه کرد و آنگاه که جان پاکش در ضربه‌ی باطل قرار گرفت اعلام داشت به خدای کعبه که رستگار شدم پس طواف کنندگان به دور کعبه حاجیانی هستند که در پیشگاه امیر مؤمنان (ع) حاضر خواهند شد تا صدای قلبشان را در مودت به حق نظاره کنند در آن لحظه منافقان درحالی که سنگ حَجَر الاسود را بر

سینه‌شان می‌گذارند اعلام می‌دارند آنچه را که کسب کرده بودند نابود شد و کعبه همواره در طلوع و غروب به آنچه در درونش پرورش داد به عالم پرتوافشانی می‌کند و در انوارش اعلام می‌دارد من جانی را در آغوش گرفتم که شیرینی لبخندش را در ظهور دولت جانشینش به عالم خواهم چشاند و به صدایی که آسمان را در اسارت خویش خواهد گرفت اعلام می‌دارم من خانه‌ای هستم که ودیعه دار قلب‌هایی است که بر سنگ‌هایم به تمنا نگریست و نام میراث دارش را زمزمه کردند که ولایت تا برپا شدن کرسی حق در بام کعبه جاودانه برپا بماند.

اینک ما ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس وارث امیر مؤمنان برپا کننده‌ی کرسی عدالت منجی عالم بشریت مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) به مناسبت شهادت پدر بزرگوارشان به وجود مبارکشان به تمنا ابراز می‌داریم:

مولا ما عاشقان امیر مؤمنان در این شب قدر به خانه‌ی مقدستان پناهنده شدیم تا یاری‌مان کنید زمانی که در پیشگاه امیر مؤمنان حاضر شویم ایشان هم مودت ما را قبول فرمایند و هم جزء یاران و منتظران حقیقی شما یاد کنند. برای برآورده شدن این تمنا در این شب بزرگ به فریاد خواهیم گفت:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۷ خرداد ۹۷

خطبه‌ی شب ۲۳ رمضان شب قدر

حمد و ستایش رب‌العالمین را سزااست که ما را هدایت فرمود و عشق و محبتش را در روح و جانمان به ودیعه قرار داد که هرگاه اسیر نفس شدیم و راه سعادت را گم کردیم به سوی نادم و پشیمان بازگردیم و به واسطه‌ی مهربانی و رحمتش بازگشتمان را بپذیرد و از خطا و گناهانمان بگذرد.

بار الها، در این شب قدر به سوی تو روی آورده‌ام و نمی‌دانم به کدامین لطف و کرمت تو را بستایم و حمد و شکر تو گویم. چه بسیار زشتی‌هایم را پوشاندی و رسوایم نکردی در عوض به حسنات و خوبی‌ها میان مردم معروف نمودی، چه بلاهایی از من دور فرمودی، چه سختی‌هایی را که بر من آسان نمودی. توبه کردم قبول کردی و بر نعمتم افزودی، باز من آمده‌ام دل‌شکسته و پشیمان، سرب‌زیر و لرزان و امیدوار تا ببخشایی جرم و گناه‌هایم را. یا رب به کردار و عملم نظر می‌کنم خود را محکوم به عذاب می‌بینم و به لطف و کرم و رحمت و اسعادت نگاه می‌کنم، قلبم شاد و خاطر مطمئن به عفو و بخشش بی‌منت‌های همیشگی‌ات می‌شود.

یا رب، معبود من، این سومین شب از شب‌های مبارک قدر است که در این خانه‌ی مقدس مولایم به مناجات و دعا آمده‌ام و آن را مدیون بنده‌نوازی، مهربانی و رحمت و نظر و عنایت خاصه‌ی مولایم، ولی نعمت و امام بر حقم ابوالصالح المهدی (عج) می‌دانم. اگر این‌گونه نبود من در این شب اینجا نبودم پس من آمده‌ام تا از سفره‌ی احسان پروردگارم نه برای یک سال بلکه از طعامش برای همه‌ی عمرم نیروی ایمان و هدایت و استواری تغذیه کنم چون امشب شبی پر نعمت و برکت از خوان غیب است که خوردگانش طعم ملکوتی‌اش را در ذائقه‌ی جانمان می‌شناسند، زبان‌ها به ستایش گشوده می‌شود و دیده‌ها در مدح و ثنایش متحیر می‌ماند. قلب‌ها در سینه‌ها بی‌قرار می‌شود و جان‌ها به اشتیاقش در قالب جسم نمی‌گنجد. دست‌ها به آسمان احسان پروردگار عالم گشوده می‌شود تا از پروردگار کریم گنجینه‌ای را که از سر رحمتش برای

مؤمنین ذخیره نموده را عطا کند، آن نعمت بی‌کران بقیةالله است که احسانش پایان نمی‌پذیرد و چراغ هدایتش خاموش نمی‌شود و دوران‌ها از برکتش بی‌نصیب نمی‌ماند همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) آن را به زیبایی فرمودند که:

سلام بر جان عالم آنگاه که به سخن درآید و نامش را آشکار کند همگان به او بنگرند و او این‌گونه سخن آغاز کند، سلام بر زمان، بر لحظات و ثانیه‌هایش و بر سرعتی که همگان را در بر می‌گیرد. گذشتگان به آینده می‌آیند و مردگان از گورها برمی‌خیزند. زبان‌ها در کام‌ها می‌ماند. قلب‌ها در سینه‌ها می‌تپد. انتظار معنای خویش را گم می‌کند. ندایی شیرین جان‌ها را می‌نوازد: ای منتظران آمد آن دولتی که آفرینش را از پرده‌ی غیب به ظاهری منور می‌برد تا توان جان‌ها را بیازماید. تاریکی‌ها به انوارش از میان بروند و آنچه باقی بماند روزی باشد که شبی را در پی ندارد زیرا صاحب‌الزمان (عج) بر تخت سلطنتش بنشیند و زمان در بیعتش به خود افتخار کند. ای گنجینه‌ی جان‌های مطهر بر جانی ترحم کن که توان گفتن فراقی را که همچون آتشی بی‌دود می‌سوخد و عالم را از حرارتش می‌افروخت و ابراز می‌داشت مرا بخوانید، من صاحبی را در جانم مخفی نموده‌ام که هجرانش جان‌های مطهر در نهان و آشکار بر دولتش افتخار کرده و او را در بزرگی مقامش ستوده است.

بله به فرموده‌ی سرور عالمیان همه‌ی هستی منتظر است تا دولت حقه‌ای که وعده‌ی الهی است به رهبری مولا و امام ما صاحب‌الزمان (عج) برپا شود تا حق مداران از همه‌ی دوران‌ها به آن زمان بیایند و باطلین از دایره‌ی خلقت خارج شوند.

اینک که ما در سومین شب قدر هستیم و به روایتی شبی است که تقدیرات و کارنامه‌ی عمل ما به رؤیت ایشان می‌رسد می‌خواهیم قبل از آن به ساحت مبارک و مقدسشان به تمنا و تضرع ابراز داریم ای سلامتی مطلع الفجر یاریم فرما تا از رمضان و شب‌های قدرش دست تهی و روی سیاه به بشارت عید فطر نرسیم درحالی‌که شرمنده‌ام چون من سالهاست در این کوی عشق بر سر سفره‌ی احسانتان نشسته‌ام، سفره‌ای که پر از هدایت و معرفت و نجات است و من جان و روحم و عملم را با طعمش زینت ندادم فقط شنیدم و از آن گذشتم.

مولای من گذشت و مهربانی شما به من جرئت داد که به تضرع و ناله از وجود مبارکتان تمنا کنم که از من روی برنگردانید و دستم را رها نکنید چون از کرده‌ی خود نادم و پشیمانم. عذر این عاشق سر از پا تقصیر را بپذیرید که من مشتاق و منتظر شما و دولت حقه‌ی شمایم و برای تعجیلش فریاد خواهم زد:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۵ خرداد ۹۷

خطبه‌ی عید فطر

سلام بر یومی مبارک، صبحی منور به انوار حق، روزی برابر با هزار ماه. ماه‌هایی که در عمر آدمیان همچون سرابی در گذر است. اینک آمده تا بشارت رمضان را در سجاده‌ی نمازش بیابد، با خود می‌اندیشد، یا رب عمرم در رمضان‌هایی سپری گشته که دهان از طعام بسته‌ام، به امید لحظات افطار در دلم غوغایی برپا شده آیا بر سر سفره‌ی مهمانی خالقم نشسته‌ام. چگونه دریابم او مرا خوانده و من اجابتش نموده‌ام. پس دل بر رحمتی بسته‌ام که نامش در سحرها و افطارها زینت جانم بوده. آمده‌ام بشارت رحمتش را در قنوت‌های نماز دریابم. ای وای بر من اگر اندوخته‌ام را به بهایی اندک در بازار دنیا به فروش برسانم. یا رب مددی فرماید من شفیع آورده‌ام او جاء الحق و زهق الباطل است. مرا در ماندن در حق و زدودن باطل در این صبح مبارک یاری می‌فرماید. نامش را در سحرگاهان خوانده‌ام ولی پاسخی نشنیده‌ام. اینک در این عید مبارک دستان تهی‌ام را به آستان مبارکش دراز می‌کنم: ای یاور درماندگان چگونه بر جمعه‌ای که ساعاتش منور به مزده‌ی فرشتگان فطر است طمع نکنم به سینه‌ام نظر کن او سوخته‌ی سال‌های هجران است. ای گنجینه‌ی پنهان پروردگار راز فطر را از سینه‌ی مبارکتان بر عالم القا کنید تا امتتان از تاریکی دوران غیبت به روشنایی دولت ظهور برسند. جان‌هایشان توان خویش را بازیابد. عمل‌ها از اسارت شیطان نفس به چراغدانی که نوری بر فراز نور دیگر است تبدیل شود. امروز همه‌ی فطرت‌ها در جوش و خروش صاحب خویش است. او را می‌خواند: یا صاحب‌الزمان، زمان فطرمان را از حلقه‌ی نفس اماره به جاودانگی دولتی پیوند کن که در آن دعاها مستجاب است و بندگی پروردگار مورد قبول درگاهش. دست ناتوانان را در دست مهربانتان بگیرد تا در سیاهی کفر زمان گم نشویم. ای تمنای زمان تو را می‌خوانیم به فرجی مبارک در صبح زیبای فطر پس هم صدا با فرشتگان فطر می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۸ تیر ۹۷

خطبه‌ی شهادت امام جعفر صادق (ع)

حمد و سپاس پروردگار را رواست که ستایشش موجب آسایش و آرامش است همان‌گونه‌ای که خود فرمود:

«الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ». سوره‌ی مبارکه رعد آیه‌ی کریمه ۲۸.

«آنان که ایمان آورده‌اند و دل‌هایشان به یاد خدا آرامش می‌یابد آگاه باشید که دل‌ها به یاد خدا آرامش می‌یابد». آرامش از هیجانات نفس اماره و دسیسه‌های شیطان و دل‌گرمی و امید به نجات و باز شدن گوش و دیده و دل به روی حق و گریز از باطل و یاری و هدایت پروردگار کریم در همه‌ی امور.

این مهم زمانی ممکن می‌شود که یاد و ذکر خداوند در همه حال با جان و روح انسان توأم و پایدار باشد نه زمانی که گرفتار شد برای دفع طوفان زندگی‌اش؛ به فرموده‌ی خداوند ایستاده و نشسته و به پهلو خوابیده خدا را به یاری بطلبد و پس از رهایی فراموش می‌کند. همان‌گونه‌ای که پروردگار کریم فرمود: گاه کشتی جان انسان دچار طوفان‌هایی می‌شود که خدای خویش را با نام‌هایی می‌خواند که در روح ذخیره شده پس در ظاهر از آن طوفان می‌گذرد ولی در باطن در آن گرفتار می‌شود تا جایی که در امواج سهمگین آن می‌میرد، پس نجاتی وجود ندارد که قرآن کریم می‌فرماید از خطر عبور کردند همه چیز را فراموش می‌کنند، این مرگ غمگین‌ترین مرگ است زیرا خلیفه را در جانش گم می‌کند.

پس باید چشم و گوش دل را باز کرد و در همه حال خداوند کریم را با عشق و اخلاص یاد کرد تا خداوند نیز ما را یاد کند، چون آنانی که دل را به روی حق و حقیقت می‌بندند در قیامت آن را با عذاب باز می‌کنند، همان‌گونه‌ای که خداوند کریم در قرآن فرمودند: چه خوب می‌شنوند و چه خوب می‌بینند آن روز که نزد ما می‌آیند ولی

ستمکاران امروز در گمراهی آشکاری هستند. آنان را از روز حسرت که کار به پایان آمده و همچنان در حال غفلت و بی‌ایمانی هستند بترسان.

چه زیبا کوثر الهی، سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) آن را توصیف فرمودند که: سلام بر ساعاتی که پروردگار امر فرمود مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم. با این فرمان حافظه در جان‌ها جای گرفت. قلب‌ها در تپش خالقی یگانه به حرکت درآمد. صدایی در عالم طنین‌انداز شد. نامت چیست؟ چگونه توان درک جانت را یافتی؟ جانی که در عطای پروردگارش زنده شد، سپس توان عقل به میدان آمد، او را ندا داد مرا می‌شناسی؟ من تو را با نامت آشنا خواهم کرد، پس به یادآور جان در مانده‌ای که با یاد خالقش زنده شد و فرمانی که او را بر آنچه آفریده بود برتری بخشید. شکر نعمت در قالب عمری که عطای خالقش بود نقش گرفت. اینک جانت به میدان عملی خوانده شد که جزء او را نمی‌شناسد پس علقه‌ی وجودت را به شکری که نامت را زنده می‌کند بیارا تا تو را در جایگاهت بشناسد و پروردگار خلیفه بودنت را بر همه‌ی هستی القا کند و در ادامه سرور عالمیان چنین فرمودند که: زمزمه‌ای شیرین در جان آدمی است که همان فرمان قرآن کریم است که فرمود مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم. اینک می‌توانید با برکتش آشنا شوید چون زمزمه حالت‌هایی از غیب را بیان می‌کند و می‌فرماید: ای جان بر خاک افتاده تو را به رحمتی بشارت می‌دهم که در آن جز حق را نبینی پس انتظار را در قالب عشق برایت فاش می‌کنم.

سال‌هایی که نامش در صبح و شبی گذشت تا معجزه‌ای را آشکار کند. معجزه آشکار گردید و نعمت وجود از پرده‌ی غیب بیرون آمد، امانت‌ها بر صفحه زمان نقش بست و ذخیره‌ی جان از جایگاه خویش به صفحه‌ی زمان آمد پس پروردگار عالم بر همگان یادآوری فرمود که آنچه خود می‌داند همگان از آن بی‌خبرند. پس بزرگ‌ترین نعمت خداوند متعال در فرمان این آیه نهفته است تا شامل حال آنانی گردد که توان عقلشان قادر به درک معجزه است.

بله اینک ما با این فرمایشات گهربار سرور عالمیان حضرت زهرا (س) به این ارتباط عاشقانه و دل‌نشین بین خالق و مخلوق پی بردیم. باید که از عمل و مناجات خاتم

انبیاء رسول اکرم حضرت محمد (ص) و اهل بیت و امامان بزرگوارمان الگو بگیریم که هر دم و بازدمشان با ذکر و یاد خدا توأم بود و با فدا کردن جان و همه‌ی داشته‌های خود در تمام عمر لحظه‌ای نگذاشتند این ارتباط شیرین کمرنگ شود.

ما در این روز غم و اندوه به سوگ شهادت یکی از ایشان در این خانه‌ی مقدس حضور داریم، ایشان ششمین اختر تابناک آسمان امامت و ولایت معلم راستین قرآن و عرفان و پاک کننده‌ی انحراف از دین و بنیان‌گذار راه و رسم شیعه امام جعفر صادق (ع) هستند. عمر مبارکش ۶۵ سال و مدت امامتش ۳۴ سال بود. منصور دوانقی خلیفه‌ی ملعون عباسی در اواخر عمر امام جعفر صادق (ع) را در مزیقه‌ی شدیدی قرار داد و سرانجام در ۲۵ شوال سال ۱۴۸ به امر آن ملعون مسموم و شهید شدند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

ایشان علاوه بر تربیت هزاران شاگرد نامدار تاریخ اسلام کتاب گران‌قدر و کم‌نظیر مصباح‌الشریعه که گنجینه‌ای از عرفان و معرفت و توحید است را به یادگار برای شیعیان به جا گذاشتند و ما در این کوی عشق سعادت آن را پیدا کردیم که از آن بهره‌مند شویم. ایشان فرمودند که مؤمن دارای سه صفت است خوف و رجاء و محبت. خوف از عمل و گناه خود. رجاء، امید به بخشش خدا و محبت عشق به خداوند رحمان.

اینک در این روز حزن و اندوه ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس منجی عالم بشریت، امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) به وجود مبارکش ابراز می‌داریم:

ماییم منتظر شما و عاشقان حق و بیزار از باطلین و ظالمین که در حق اجداد طاهرینتان ظلم روا داشتند. ما را دریابید بی‌قرار دعوت حق شماییم. همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌تان از قول شما فرمودند که ای یاوران حق منم آن گنجینه‌ای که تمام سلام‌ها را در جانم به ودیعه دارم تا دفتری را بگشایم که زمان ودیعه دار آن است پس به جانتان نظر کنید آیا توان آشکار کردن ذخیره‌اش را دارید آنگاه که ندا در وجودتان شما را بخواند مرا در آینه‌ی عمرت ببین در روزها و شب‌هایی که در پی یکدیگر در

آمد و شد بود. ساعاتی که باربر غمی که در نهان و آشکار مرا می‌خواند یا صاحب‌الزمان.

بله مولا ما در نهان و آشکار شما را می‌خوانیم چون دلمان از ظلم و کفر و فساد زمانه به تنگ آمده که تنها شما و ظهورتان مرهم آن است پس باز هم به فریاد شما را می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ مرداد ۹۷

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

بار الها چگونه تو را حمد کنم درحالی که روح و جانم به ناتوانی‌ام معترف‌اند و به چه زبانی تو را سپاس گویم درحالی که نعمت‌هایت فراتر از شمارش است و چگونه تو را وصف کنم که خود فرمودی: سبحان ربك رب العزة عما يصفون.

ولی پروردگرم خود اجازه فرمودی که بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را پس ای خدای بنده‌نواز تو را شکر و حمد و سپاس می‌گویم و با زبان و قلبم ستایشت می‌کنم، چون مرا آفریدی و زبانت را به حمدت گویا کردی و قلب و جانم را از سر رحمت به محبت و عشقت آشنا نمودی، پس رحمت تو ای پروردگار کریم در نسیمی است به وقت که وعده‌ی الهی آن را می‌شناسد و پاسخش را در بارور شدن جاننش می‌دهد جانی که انتظار بزرگ‌ترین گنجینه‌ی آن است تا همواره الطاف بی‌پایان پروردگارش سر تعظیم فرود آورد و نعمت‌هایش را غنیمت جان بی‌قرارش کند، سر بر سجده‌ی شکر گذارد و آنچه در صندوقچه‌ی جان ذخیره نموده را با خود همراه کند.

بله این صندوقچه‌ی جان دارای رمز و رازی است که با اطاعت و عبادت باز می‌گردد تا سرزمین وجود به باغ بهشتی تبدیل شده و محل نزول رحمت الهی شود همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) آن را سفارش فرمودند که: نعمت‌های درون جان انسان همانند صندوقچه‌ای است که اطاعت را در خود به ودیعه دارد اگر آن ودیعه را با فرمان کتاب آسمانی قرآن به مصرف برساند جانش مکان نزول رحمت الهی است مانند زمین که فرمانش در آفرینش صادر شد و اطاعتش آینه‌ای شد که نگرستن در آن آینه می‌تواند عبرتی باشد بر آبادانی سرزمین جان پس جانتان را باغی کنید که روی آن بنشینید تا جوی‌ها در زیر آن جاری گردد و نعمتش پایان نپذیرد و گنجینه‌اش را زوالی نباشد.

چه زیبا سرور عالمیان وجود بهشتی خود و فرزندان گرامی‌شان را توصیف فرمودند که ما به ولادت یکی از ایشان یعنی هشتمین اختر ولایت و امامت، معلم علما، مروج

دین، معدن کلمات پروردگار، صندوق انوار الهی، ثامن الحجج امام علی بن موسی الرضا (ع) در این کوی عشق جمع شدیم، چون بارگاه ملکوتی شان برکت این سرزمین است و ما لذت حضور و زیارت و دعا و مناجات و عبادت را در آن بارگاه احساس کرده ایم و هر بار که سعادت حضور پیدا کردیم روح و جانمان با عطر و فضای دل انگیزش نشاط یافته و اثر آن را مدت ها در قلب و روحمان احساس می کنیم و این کشش و نیاز همیشه ما را مشتاق آن بارگاه قدسی می نماید چون یکی از القاب زیبای امام رضا (ع) رئوف است، دیده شده که ایشان همه ی زائرین حرم را مورد لطف و مرحمت خود قرار می دهند حتی کسی که در حرم خوابیده از دست نوازشگرشان بی نصیب نمی گذارند چون امام رضا (ع) از خاندانی است که بدون انتظار پاداشی همه ی داشته های خود را با وجود نیاز به مسکین و یتیم و اسیر می بخشیدند و چه زیبا خداوند کریم آن را تأیید و جایگاهشان را توصیف فرمودند: نیکان طعام را درحالی که خود دوستش دارند به مسکین و یتیم و اسیر می خوراند و می گویند جز این نیست که شما را برای خدا اطعام می کنیم و از شما نه پاداشی می خواهیم نه سپاسی. ما از پروردگار خود می ترسیم در روزی که آن روز عبوس و سخت و هولناک است. خدا ایشان را از شر آن روز ننگه داشت و آنان را طراوت و شادمانی بخشید به پاداش صبری که کرده اند پاداششان را بهشت و لباس حریر قرار داد و در ادامه جایگاهشان و نعمت هایی را که پروردگار کریم در جنات نعیم به آنان عطا فرموده توصیف نمودند و زیاتر از آن در خاتمه ی آیات به ایشان چنین فرمودند که این پاداش شماست و از کوششتان سپاسگزاری شده است.

بله با اندکی توجه می توان دریافت که این چهارده خورشید بی غروب همگی تجلی انوار و اسماء الهیه هستند چون پروردگار رئوف و رحمان و رحیم با وجود بی نیازی از اخلاص و صبر و گذشت بندگان مخلصش برای رضای او سپاسگزاری می کند. حال تفسیر این آیات را از زبان گهربار سرور عالمیان حضرت زهرا ی مرضیه (س) می شنویم که فرمودند: مقربان همواره از جامی می نوشند که نوشیدنی اش آمیخته به زنجبیل است، چشمه ای در آنجاست که سلسبیل نامیده می شود و در آنجا سخنان سلام سلاما است زیرا آنچه آفرینش را در حلقه ی عزت خویش گرفت جامی بود که همواره

نوشندگان را به غیبی منور مژده داد پس اعلام فرمود مقربان بر تنشان جامه‌هایی از سُندس سبز و استبرق و به دستبندهایی از سیم زینت شده‌اند و پروردگارشان از شرابی پاکیزه سیرابشان سازد. شرابی که مستی‌اش ابدی است. آنان را بخوانند آنچه روزی‌تان کرده‌ایم بر شما گوارا باد. در سایه‌ی رحمت پروردگارتان به هر جا که خواهید بروید و از هر ثمره‌ای که خواهید بخورید، گوارایتان باد. ما شما را پیش از این آزمودیم تا نگویند از آن بی‌خبر بوده‌ایم.

چه آیات زیبایی و چه جایگاه رفیعی اهل‌بیت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) دارند و ما شکرگزار پروردگار کریم هستیم که در میلادها و شهادت‌های آنان در این خانه‌ی مقدس آیات سوره‌ی انسان را تلاوت می‌کنیم. اینک باید باور کنیم و یقین بدانیم که مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) نیز همه‌ی فضائل و حسنات پدران گهربارشان را دارا می‌باشند که در حدیثی از امام حسین (ع) از جدّ بزرگوارشان پیامبر اسلام چنین آن را بیان فرمودند که: حسین، آخرین وصی من قامتی چون تو دارد، پیشانی‌اش زیباترین احساس‌ها را در خود ذخیره نموده تا همگان در تمام دوران‌ها به قلب نازنینش متوسل شوند و او را که رسالت مرا در حق شکوفا خواهد نمود مدد نمایند.

پس ای مهمانان کوی عشق در این روز مبارک ما نیز به قلب نازنینش که اقیانوس‌ها در برابر مهر و محبت و مهربانی‌اش به برهوت تبدیل می‌شود متوسل می‌شویم که: مولا جان، ما مسکینیم چون دستايمان خالی است، اسیریم، اسیر نفس خودمان و یتیم هستیم چون سرپرست و ولی‌مان که شما باشید در غیبت هستید پس ببخشاید بر ما کرامت و لطف و نظرتان را و عنایت کنید به دعای همه روزه‌ی‌مان:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۱ مرداد ۹۷

خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع)

حمد و شکر و سپاس از آن پروردگار غفور و غفار است. پروردگاری که حیات و ممات در ید قدرت بی‌کران اوست. در مورد بندگان در عین عظمت و اقتدار، حلیم و صبور و بردبار است و نعمت و رحمتش همه را در برمی‌گیرد و با وجود ناسپاسی بنده‌اش، با او مهربان و رؤوف و رحیم است و از سر رحمتش فرمود: «اگر ایمان آورده‌اید آنچه خدا باقی می‌گذارد برایتان بهتر است».

این گهر و گنجینه‌ی بی‌همتایی که خداوند کریم برایمان حفظ فرموده است سرور و امام، ولی و مولایمان امام عصر و زمان ابوالصالح امهدی (عج) هستند که وجود نازنینش لحظه‌ای از هدایت و نجات امتش آرام و قرار نمی‌گیرد و سخنش مانند انبیاء گذشته است که: «اگر شما را نهی می‌کنم برای آن نیست که خود سودی ببرم، تا آنجا که بتوانم قصدی جز به صلاح آوردنتان ندارم. توفیق من تنها با خداست، به او توکل کرده‌ام و به درگاه او روی می‌آورم».

جان عالم به فدای قلب نازنینشان که با وجود اینکه به امر الهی در ظاهر از نظرها پنهان هستند لحظه‌ای از نجات امتشان غافل نیستند. ما چه سعادت‌مندیم که منتظر دولت چنین رحمت و نعمت الهی هستیم.

چه توصیف و سفارش زیبایی مادر گرامی‌شان کوثر الهی سرور عالمیان حضرت زهرا (س) در این مورد به ما مردم آخرالزمانی که انتظارش را به جا نمان خریدیم فرمودند: قلب زمان شگفتی‌هایی را در جانش به ودیعه دارد. هرگاه به مشیت پروردگار عالم کلیدش گشوده می‌شود زبان اعجاز زمان به سخن درآید و صدای جان‌ها در نهانشان آشکار می‌شود. وعده‌ها محقق می‌شود و آنچه در ضمیر جان‌ها نقش گرفته است نمایان می‌گردد. جان‌های شیفته به دیدار حق مزین می‌شود. رسالت انبیاء به یکدیگر می‌پیوندد. گلستان نبوت به سخن درآید و آنچه معمای دوران‌ها بوده آشکار می‌گردد. پس به جانتان مژده دهید شما وارثان این نجوهای عاشقانه هستید. زمان عمرتان

جانی را در خود پنهان نموده که گلستان رسالت انبیاء زمانهاست شما او را نمی بینید ولی زمان صدای حق جوی تان را در خود به ودیعه نگه می دارد. زمزمه های عاشقانه تان در زمان ثبت می شود. شما می روید در حالی که تپش قلب حق جوی تان به گوش آیندگان می رسد. آن ها شما را در قالب انتظار می ستایند همانند رنجی که پدر بزرگم عبدالمطلب در کفر کشیدند و به درگاه رحمت الهی پناهنده شدند تا انوار حق را مشاهده کردند. پس همواره به فرصتی که در عمرتان به جانتان داده شده خشنود باشید و از پروردگارتان شکننده ی بت نفس اماره را تقاضا کنید تا صدایتان در جان زمین به ودیعه بماند. آیندگان یادتان را از باطل جدا کنند و راهتان را آینه ی خویش سازند. آینه ای که نمایانگر انواری است که به مشیت الهی از دیدگانتان مخفی است تا وعده ی الهی محقق گردد و حق از باطل بازشناخته شود. پس همواره جانی نجواگر داشته باشید تا صدایتان در حق پرستی تان در زمان باقی بماند. شکر درگاه با عظمت پروردگارتان را بجا آورید که همواره شنونده ی حق دوران های باطل هستید.

بله چه توصیف و سفارش و تفسیر گران قدری بود از سرور عالمیان در مورد حق و باطل و منتظران واقعی امام عصر و زمان ابیصالح المهدی (عج) و جای بسی سعادت است برای کسانی که در این خانه ی مقدس با اخلاص در عمل و زبان و تلاش عاشقانه منتظر مولایشان یوسف زهرا (عج) هستند و همان گونه ای که سرور عالمیان سفارش فرمودند باید شکرگزار پروردگار کریم باشیم که در این کوی عشق همواره شنونده ی حق دوران های باطل هستیم، آن هم نه اکاذیب و تراوشات افکار عده ای که در اثر عدم شناخت سردمداران حق مداران، چهارده ستاره ی درخشان، که با درخشش خود گم شدگان و سرگردانان بین حق و باطل را با همه ی وجود و داشته های خود و نثار جانشان راهنمایی و هدایت کرده و می کنند. ما امروز به سوگ یکی از ایشان نهمین خورشید امامت و ولایت، شجاع در علم و دیانت، ابا جعفر ثانی محمد بن علی حضرت امام جواد الاثمه (ع) در اینجا حضور داریم. این امام همام هشت ساله بودند که عهده دار امامت و ولایت امت مسلمان شدند و در طول هفده سال امامت خود چنان با عمل و سخنان گهربارشان حق و باطل را به نمایش تاریخ گذاشتند که باطلین و

غاصبان عصرش به خیال خام خود برای رهایی از افشای چهره‌ی ننگینشان ایشان را در آخر ذی‌القعدة‌ی سال ۲۲۰ هجری به شهادت رساندند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

امام جواد (ع) نشان دادند که جوانان قادر هستند که با تقوا و ایمان و پاکی روح و نیروی جوانی در امر به معروف و نهی از منکر چنان تلاش و انرژی بکار برند که موجب حیرت همگان شود و باید یقین داشت که کودکی و جوانی و سن و سال در علم و عمل امامت نقشی نداشته ولی ذکر آن برای عبرت امت مسلمان است که با الگو قرار دادن آن باطل را از وجود خود و جامعه پاک کنند، همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان سفارش فرمودند: همواره جانی نجواگر داشته باشید تا صدایتان در حق‌پرستی‌تان در زمان باقی بماند و از پروردگارتان شکننده‌ی بت نفس اماره را تقاضا کنید تا صدایتان در جان زمین به ودیعه بماند. آیندگان یادتان را از باطل جدا کنند و راهتان را آینه‌ی خویش سازند.

پس ما منتظرانِ عاشق، مولا و سرورمان یوسف زهرا را که شکننده‌ی بت نفس اماره هستند از پروردگار کریم همواره تقاضا می‌کنیم تا فریادمان در زمان، نشانگر اشتیاق و عشقمان باشد.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۷ مرداد ۹۷

خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع)

زیبنده است شکر و سپاس پروردگار کریم را که رحمتش واسع، پادشاهی و عزتش پایدار، نعمتش بی‌دریغ، حکمتش بی‌نظیر، اقتدارش بی‌زوال است. نیست معبودی غیر از ذات اقدس و کبریایی‌اش. بار الها در این روزهای پر از خیر و برکت میلیون‌ها نفر به طواف و گدایی به در خانه‌ی مقدس و با کرامت آمدند و ما از آن دوریم و دل‌هایمان به شوق آن در سینه بی‌قرار است چون حضور و فیضش را بزرگ می‌شماریم همان‌گونه‌ای که خود در قرآن فرمودی آری، کسانی که شعائر خدا را بزرگ می‌شمارند. کارشان نشان پرهیزکاری دل‌هایشان باشد. بله ما گرچه از آن دوریم ولی خود را گدای در آن خانه می‌بینیم پس همان‌گونه‌ای که بر پیامبر گرامی‌مان حضرت محمد (ص) سفارش فرمودی: «و اما السائل فلا تنهر». گدا را مران. پس ما را که در این روزها و شب‌ها به گدایی به در آن خانه ایستادیم مران و از جرم و گناه و خطایمان بگذر و روزی‌مان کن حجی را که تو می‌پسندی، حجی که یاران امام حسین (ع) در سال ۶۱ هجری با ایشان رفتند. بله رفتند تا باطل را از خود و جامعه‌شان دور کنند همان‌گونه‌ای که امام حسین (ع) به آنان فرمودند: شما مسافرانی هستید که به جنگ باطل می‌روید من به‌عنوان امام و رهبرتان شما را دعوت کردم تا جان و مال و فرزندان‌تان را به خاطر رضای الهی ترک کرده و به جنگ باطل بروید و روی خود را به قبر پیامبر کرده و فرمودند: ای خاتم رسولان به فرزند خویش بنگر. از فراق‌ت مانند کودکی‌اش جان‌ش پاره‌پاره شده نمی‌تواند آغوش گرم‌ت را رها کند، او می‌رود تا دینت را از این همه آلودگی پاک سازد. تو می‌دانی هرگز باز نمی‌گردد پس تنه‌ایم مگذار من به انوار با برکت محتاجم. غربت دینت را خواهی دید همانانی که سال‌ها برای هدایتشان رنج کشیدی با شمشیری از غلاف بیرون آمده مودتت را پاسخ خواهند داد. وای بر احوالشان چگونه شیطان جان و مال و فرزندان‌شان را به یغما برده است. بله چه سفر حج به یاد ماندنی و شیرین را اباعبدالله (ع) و یارانش رفتند.

پس ای مهمانان کوی عشق در این شب بزرگ به مولا و سرورمان وارث امام حسین (ع) نابود کننده‌ی باطل و برافرازنده‌ی پرچم حق امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به تمنا ابراز می‌کنیم که مولای ما رسم بر این بوده که در موسم حج به اتفاق امامان به مکه‌ی مکرمه سفر می‌کردند. ما را یاری فرمایید تا در کنار شما با نابودی باطل‌های زمانه و وجودمان به سفر حج مشرف شویم.

اینک در این شب غم و اندوه در این خانه‌ی مقدس به سوگ شهادتی نشستیم که آخرین یادگار این حج عظیم است که طواف عشاقی را به دور کعبه مشاهده کرد که در قربانگاه منای عشق گردن اطاعت خود را عاشقانه بر زمین نهادند تا خالقشان عشقشان را بپذیرند. ایشان پنجمین ستاره‌ی درخشان امامت و ولایت، شکافنده‌ی علوم و وارث علم انبیاء ابا جعفر محمد بن علی ملقب به باقر (ع) می‌باشند. ایشان با وجود اینکه بیش از پنجاه سال غم مصائب کربلا را تحمل می‌کردند نسبت به پایه‌گذاری و نشر علم الهی و فرهنگ غنی اسلامی همت شایانی نمودند و سران باطل، منافق و جنایتکار این کار را به زیان دولت خود می‌دیدند. ایشان را هشام بن عبدالملک ملعون در هفتم ذی‌الحجه‌ی سال ۱۱۴ مسموم و شهید کردند و بدن پاکشان در بقیع کنار امامان دیگر به خاک سپرده شد. ایشان فرمودند: دروغ از خرابی ایمان است؛ مؤمن ترسو و حریص و بخیل نمی‌شود؛ آن کس که به بندگان خدا ستم روا دارد از شیعیان ما نیست.

حال این خطبه را به فرموده‌ی گهربار حضرت زینب کبری (س) به امام حسین (ع) که وصف حال ما نیز هست مزین می‌کنیم که فرمودند: اینک می‌رویم تا آیات کریمه محقق شود و سخن پروردگار که می‌فرمایند: منتظر بمانید ما نیز منتظریم به صحنه ظهور آید انتظاری که همواره زمان در جانش به ودیعه دارد و منتظرانی که زبان انتظارشان قدرت گفتن مصائب جانیشان را ندارد آنان همواره در تیررس باطل قرار دارند تیری که جان را مجروح نمی‌کند بلکه روح را متلاشی کرده به طوری که مردگانی در جامه‌ی زندگان عمر خویش را که بهترین هدیه پروردگار است به اتمام می‌رسانند. در میانشان یارانی چون یاران شما به دولت امام می‌پیوندند زیرا جز به فرمان حق

زندگی نمی‌کنند آنان همانانی هستند که نشان مسلمانی‌شان در زمان گم نمی‌شود بلکه آن را با افتخار به سینه می‌کوبند و همواره برای ظهور حق فریاد می‌زنند مانند خواهرتان دخت امیر مؤمنان (ع) در دربار کفر فریاد خواهد زد:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی روز عرفه

۲۹ مرداد ۹۷

بار الها، آغاز می‌کنم دعای عرفه را به حمد و ثنای تو که فقط تو شایسته‌ی ستایشی. تو را می‌خوانم به نام‌های مکنونت و اقتدار و رحمتت که پر کرده همه چیز و همه کس را و به عزت و جبروت و کبرایات که در برگرفته همه‌ی زمین و آسمان‌ها را.

پروردگارا آمده‌ام با چشمانی اشک‌بار و دلی شکسته با تو راز و نیاز کنم. نمی‌دانم با این همه گناه و روسیاهی دعایم را می‌پذیری یا نه، پس من ای فریادرس بی‌پناهان به خودت پناه می‌برم که قبل از آن ببخشایی گناهایی که پرده‌ی حیا را دریده و نافرمانی تو کردم و به غیر تو امید بستم و مطیع و فرمان‌بردار نفس خویش شدم. بین حال زارم را و ترحم کن بر بی‌نوایی و پشیمانیم.

امروز روز عرفه است و از صحرای عرفات دورم ولی در خانه‌ای نشسته‌ام که تو به آبروی صاحبش به آن نظر داری و من امید دارم همچون حاجیان صحرای عرفات مرا نیز مورد لطف و بخشایش قرار دهی. دلم گواهی می‌دهد که اگر غیر از این بود امروز در این خانه‌ی مقدس حاضر نبودم. تو از سر لطف و احسان روزیم فرمودی و دعوتم کردی ولی نمی‌دانم چه کنم؛ چون عرفه یعنی شناخت و من در این روز آمده‌ام چه چیزی را بشناسم؟ بزرگی و عظمت و رحمانیت و مهربانی‌ات را؟ و من بنده‌ی حقیر در همه‌ی لحظات عمرم این بخشش را دیده‌ام و لمس کرده‌ام و با آن نفس کشیده‌ام؛ یا خودم را بشناسم؟ گناهام را؟ کمی اعمال و اطاعت و عبادتم را؟ که آن را نیز فرمودی: هر کس خویش خویشتن را خوب می‌شناسد. و یا تنهایی و وحشت و بزرگی صحرای قیامت را؟ که صحرای عرفات نمادی از آن است که من فریاد خواهم زد: یا امان الخائفین. و یا آمده‌ام بشناسم عمل و اخلاص و عشق و بندگی عاشقانه‌ی صالحین و معصومین را؟ که در راه رسیدن به قرب و آغوش و خشنودیات سر از پا نشناختند و در این راه زیور دنیا و مقام و مال و فرزند و عیال را نادیده گرفتند و همه‌ی فکر و اندیشه و آرزویشان رسیدن به لقاءالله بود.

من در این روز بزرگ با روایتی حقیقی و زیبا و عاشقانه و سرشار از نشانه‌های بندگی و اخلاص عاشقانه این شناخت را از پرچم‌دار توحید و عشق خداوندی، حضرت ابراهیم خلیل (ع) و فرزندان‌ش درک خواهم کرد روایت از سرور عالمیان، کوثر جاریه الهی حضرت زهراى مرضیه (س) است که فرمودند: حضرت هاجر مادر حضرت اسماعیل (ع) به هنگام بردن ایشان به قربانگاه با پروردگار مناجات می‌کند و به دست‌های پیامبر خلیل خدا بوسه می‌زند و بر دیدگان می‌گذارد و می‌گوید: ای خلیل خدا، آیا فرزندم را به پیشگاه صاحب کعبه می‌بری تا به قامت زیبا و جوانش بنگرد امر فرماید چه بزرگ شدی آیا به تعداد نفس‌هایی که در خانه‌ی من کشیدی لایق این امر بزرگ گردیدی؟ پس آخرین نفس را در کعبه برآورد تا فرزند کعبه شوی و همواره زمین و آسمان بر تو درود بخواند و سپس اسماعیل را در آغوش می‌فشارد و به پاشنه‌های پایش بوسه می‌زند و مهر مادری را بدرقه راهش می‌کند که احساس رضایت کامل است. پیامبر می‌رود و ساعتی بعد باز می‌گردد و درحالی که خون قربانی را بر زمین ریخته و اسماعیل را می‌آورد. اسماعیل مادر را در آغوش می‌گیرد و می‌گوید: به پروردگارم سوگند که گردن بندگی‌ام را با خشنودی بر زمین نهادم پروردگارم فرمود: اسماعیل برخیز که آنچه بر آن امر شده بودی از تو پذیرفتم و آن روز عید نام نهاده شد تا معیار حاجیان مکه شود در اطاعتشان.

بله باید گفت و فریاد کرد و وحیرتا این چه بندگی و عشقی است که عشق مادری و پدری را تحت شعاع قرار می‌دهد و فرزند جوان خود را با افتخار و اخلاص با سروده‌های عاشقانه به قربانگاه معشوق روانه می‌سازد باید که اندیشه کنیم و عبرت بگیریم و از بندگی خود که فقط ادعایش را داریم شرمنده شویم و اینک سرور عالمیان از بندگی و عشقی سخن می‌گوید که در عالم یگانه است و آن را تک‌تک فرزندان‌ش به نمایش تاریخ بشر گذاشتند که فرمودند:

پدرم رسول خدا (ص) مرا در کودکی روی زانوان با عزتشان می‌نشانند و می‌فرمود: فاطمه جان، عید قربان را برایم بازگو می‌خواهم آن را از زبان تو بشنوم و من می‌گفتم: ای پیامبر الهی، مرا فرزندان‌ی خواهد بود چونان اسماعیل که گردن اطاعت بر

اوامر پروردگار خواهند نهاد و خونی را به جای خون جانشان نخواهند پذیرفت. تمام آفریده‌های الهی به پیشکشی خواهند آمد و فرزندانم با پیشکشی بالاتری بر آنان قالب خواهند شد تا همه ابراز دارند آنچه فرزندان فاطمه دارند در عالم یگانه است پروردگارم پیشکشی‌شان را بپذیرد و آنان را جانشینان پیامبر خاتم (ص) اعلام می‌فرمایند. پدرم اشک از چشمان مبارکش جاری می‌شد و می‌فرمود: چه زیبا عید را برایم بازگفتی ای حبیب جانم.

بله در روز عاشورا فرزندان حضرت فاطمه (س) این فرموده مادر گرامی‌شان را با خون پاکشان تفسیر کردند و از طواف کعبه به قربانگاه کربلا رفتند و گردن اطاعتشان را بر زمین نهادند و همه آفریده‌های الهی به مدد آمدند ولی آنان نپذیرفتند تا خون سرشان گواه بر پیشکشی جانشان به پروردگارشان باشد.

امام حسین (ع) در روز عاشورا به اسب باوفایشان چنین فرمودند: ای همراه من، آنگاه که از زینت به زیر افتادم ملائک مرا به بال‌های خود دعوت می‌کنند تا بر خاک نیفتم و من بر آن بال‌ها بوسه می‌زنم و سر خود را بر سجده‌گاه جانان می‌گذارم، در خاک می‌غلتم تا خونم با آن مخلوط شود پروردگار عالم فرموده است خاک شما را با آب گل کردم اکنون می‌خواهم آن خاک را با خون گل کنم تا پروردگارم در من بنگرد و سپاسم را بپذیرد.

بار الها روز عرفه در این کوی عشق راز بندگی را شناختم یاریم کن تا تمام عمر گردن اطاعت بر زمین بگذارم همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان می‌فرمایند که: همواره بر قربانی عید پیشی بگیرد تا زمان شاهد گردن اطاعتتان باشد و پیشانی اطاعتتان بر خاک، نجوای جاودانه‌ای را ابراز دارد که تا قیامت در زمان‌ها تکرار شود.

باید یقین داشته باشیم که آخرین فرزند حضرت فاطمه (س) مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) حاجی واقعی صحرای عرفات، هزار و اندی سال است که هر سال و هر روز و ساعت جان نازنینش را به پیشکشی درگاه پروردگار کریم برده و با صبری بالاتر بر عملکرد امت خود صبر می‌کنند.

اینک در روز عرفه دست به دامن مولایمان می‌گشاییم و او را با ناله می‌خوانیم: ای یادگار پیامبرمان، شرمنده‌ی وجود مبارکت هستیم که امتی خطاکاریم؛ نه تنها گردن به تیغ اطاعت پروردگاران ننهادیم بلکه در بندگی نیز ثابت قدم نیستیم پس یاری‌مان کن تا بنده‌ی خدا گردیم نه بنده‌ی نفس اماره و برای برآورده شدن حاجاتمان فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید قربان

۳۱ مرداد ۹۷

سلام بر قربان، آنگاه که در پرتوی خورشید می‌درخشد تا رازی زیبا را معنا کند. احساسی که از اسارت کلمه آزاد است تا سینه‌ها را در تپش نامی به تحسین درآورد. او کیست که بنای این جوشش عظیم را نهاده درحالی‌که مانند فرزند خویش در بیابان منا روی این تپه رو به کعبه نشسته تا نقشش در زمان جاودانه باقی بماند و امروز ما او را می‌خوانیم: ای ابراهیم (س) راز بندگی را چگونه یافتی. در قالدو بلی چه رمزی را پنهان نمودی که این‌گونه یک امت شدی. به فرزندت بنگر، او وارث انبیاء و اولیاء از اولین تا آخرین است. اینک در جایگاهت نشسته است، به طلوع خورشید می‌نگرد، احرام عشقش را به قربانگاه آورده. او را مدد نما تا قلب زمان در حرارت جاننش پاره‌پاره نشود. اُمتش می‌رود تا حج را در قربانی گوسفندی به پایان رساند. شادمان از اطاعتی که تمام شد. باز به کعبه باز می‌گردد. پروردگرم، شیطان را که قسم خورده مرا رها نکند با سنگ‌ریزه از خود راندم آیا قدرت مبارزه با نفسم را یافته‌ام. کعبه به او می‌نگرد. آمدی تا این بار با تنی رها شده از بند شیطان مرا طواف کنی. طواف کن. پروردگار وعده فرموده که پاداش کوششت را خواهد داد. افسوس که ساعات زمان در گرو شب و روز است و آنچه در عمر گنجانده شده به سرعت می‌گذرد. اُمت ابراهیم خلیل (س) کعبه را وداع کرده و می‌رود. میراثش را در بازار دنیا به فراموشی می‌سپارد. زیرا کعبه‌ی قلبش زبان خویش را به تملق دنیا گشوده. قربانی‌اش در شکم‌ها جای گرفته و برایش خاطره‌ای جز یک لبخند باقی نمانده پس نامش را که حاجی شده دوست دارد و پیشکش‌اش را که عبادت و اطاعت بوده با خود همراه نموده تا نشانی باشد از جهد و کوشش به طرف پروردگار یکتا. حاجیان می‌روند تا قربان دیگری در منا در زمان تکرار شود. اسماعیلی گردن خویش را آماده‌ی تیغ نکند بلکه در خون گوسفندی، قربان را به فراموشی بسپارد. صحرای منا امروز نظاره‌گر جان‌هایی است که سر بندگی را از ظاهر دنیا پاک می‌کنند. سرش از مو برهنه می‌شود ولی جانش در متاع دنیا می‌ماند تا راز قربان از پرده‌ی غیب بیرون بیاید. جانشین ابراهیم خلیل (س)

قربانی خویش را ظاهر کرده و اُمتش را مورد خطاب قرار دهد. بیایید و به امام و پیشوایتان پیوندید. او سرتان را به قربانگاه می‌برد تا با شمشیر عشق گردن بزند. زیرا ذوالفقار امیر مؤمنان در دستش می‌چرخد. باطل می‌گریزد و حق در قربانگاه عشق می‌ماند تا نمادی باشد از قربانگاه منای کربلا.

اینک یاران خویش را می‌خواند. منتظرم بمانید. من جانتان را به قربانگاه منا خواهم برد تا خونی در رگ‌هایتان به جریان بیفتد که جز او را نخواند. پس بخوانیدش.

اللهم عجل لولیک الفرج

والسلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵ شهریور ۹۷

خطبه‌ی ولادت امام هادی (ع)

شکر پروردگار عزیز و حکیم را سزا که آدمی را در بهترین مراتب آفرینش خود خلق کرد و فرمود: «لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ»؛ که ما آدمی را در نیکوترین مراتب وجودی بیافریدیم. پس خداوند کریم از سر رحمتش به آدمی پادشاهی و عزت عطا کرد و او را خلیفه نامید و همه‌ی آفرینش را در مقابلش به زانو درآورد ولی افسوس انسان به خود ظلم کرد و چنان از آن جایگاه رفیع پایین آمد که پروردگار رحمان فرمود: «ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ». آنگاه انسان را به کیفر کفر و گناهش به پست‌ترین رتبه و جایگاه برگردانیدیم پس چاره‌ی کار با توجه به آیات کریمه رسیدن و حفظ احسن تقویم است و در این راه باید از کسانی که در آن مراتب نه تنها باقی ماندند بلکه بر آن نیز افزودند یاری بگیریم ولی باید در انتخاب دقت کنیم و از پروردگاران مدد بخواهیم که بار الها نیت ما را در همه‌ی اعمالمان آن‌چنان خالص فرما که به احدی جز تو نیندیشیم و برای غیر تو گام برنداریم بلکه هرچه غیر از تو و هر کس جز تو را می‌خواهیم به خاطر رضایت تو و پیوند و ارتباطش با تو باشد و ما باور و یقین داریم که شایسته‌ترین و راست‌گوترین آنان در نزد تو که رفیع‌ترین درجات را نیز دارند اهل‌بیت و پیامبر گرامی اسلام حضرت محمد (ص) هستند و ما در این شب مبارک به میلاد یکی از ایشان در خانه‌ی مقدس فرزند گرامی‌شان حضور داریم که دهمین اختر امامت و ولایت، صابر و عادل و عالم و هادی حضرت امام علی النقی (ع) ملقب به هادی هستند که در سال ۲۱۲ هجری در مدینه متولد شدند و هشت ساله بودند که امامت شیعیان را به عهده گرفتند و متوکل عباسی ایشان را به سامرا تبعید و تحت نظر گرفت ولی امام هادی (ع) لحظه‌ای از تلاش دست برداشت و فعالیت‌های خود را به شیوه‌ای مطابق اوضاع زمان خویش به پیش برد و از ایشان چندین دعا و زیارت بر جای مانده که مشهورترین آن‌ها زیارت جامعه کبیره است که دارای سند صحیح بوده و از نظر بلاغت نیز در بالاترین درجه قرار دارد و مفاهیمی بسیار عالی و دارای مطالبی بدیع است.

پس سلام بر ایشان و پدرانشان و فرزندانشان که سلام نامی است که پروردگار فرمود ای بندگانم یکدیگر را با آن بخوانید تا توان جانتان به سرسبیل عشقی متصل شود که در صندوقچه‌ی جانتان امانت‌دار آن هستید. امانتی که با آن جان گرفتید و مجدداً خواهید رفت و بار دیگر با تحیتی بالاتر خواهید آمد. در آن لحظه فرشتگان شما را مورد خطاب قرار می‌دهند: ای انسان به جایگاهت که سلامتی و رحمتی از جانب پروردگار است خوش آمدی.

چه زیبا توصیف فرمودند سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) از خلقت احسن تقویم اهل بیت پیامبر که به سرسبیل عشق پروردگار متصل شد و با سلامتی بالاتر به آغوش پر مهرش بازگشتند همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان علی (ع) آن را فرمودند که ما شجره‌ی پیامبر هستیم و جایگاه رسالت و قرارگاه ما مکانی است که فرشتگان به آنجا می‌آیند و از آنجا می‌روند و ما معدن‌های دانایی و سرچشمه‌های حکمت هستیم آن کس که به ما کمک کند و ما را دوست داشته باشد کسی است که رحمت خداوند شاملش می‌شود و آن کس که با ما دشمن و از ما متنفر باشد کسی است که خشم خداوند او را در برمی‌گیرد.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان امام زمان (عج) به مناسبت میلاد پدر بزرگوارشان امام هادی (ع) با چشمانی اشک‌بار ابراز می‌داریم:

سرور و مولای ما دلمان از کفر و ظلم و نفاق و فساد زمانه همچون آتش‌فشانی خاموش است که فقط دروغمان را می‌سوزاند و مردمان جاهل و کافر جرئت جسارت به مقدسات را با بی‌حیایی پیدا کردند. به فریاد امت دل‌سوخته‌تان برسید که هر لحظه شما که منتقم و عدالت‌گستر هستید را به ناله و فغان می‌خوانند.

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید غدیر

۸ شهریور ۹۷

الحمد لله. شکر و حمد و سپاس خاص پروردگار کریم است و هرگونه تحسین و ستایش از آفرینش مخلوقات در زمین و آسمان‌ها به واسطه‌ی پیچیدگی و عظمت و زیبایی قدرتشان در هر زمان و مکانی و توسط هر کسی، مؤحد یا کافر، عالم یا جاهل و خواسته یا ناخواسته به خداوند توانا و مقتدر که خالق آنهاست بازمی‌گردد پس پاک و منزه است پروردگار یکتا و حمد و ثنا زیننده و برازنده‌ی کبریایی اوست که در عین بی‌نیازی، لطف و رحمتش بر بندگانش جاریست و احسانش را از هیچ کس دریغ ندارد مگر خودشان مانع شوند که فرمود: خدا نعمتی را که به قومی ارزانی داشته است دگرگون نسازد تا آن قوم خود دگرگون شوند و خدا شنوا و داناست.

این نعمت و لطف و احسان را در قالب‌های گوناگون به بندگانش ارزانی داشته که بزرگ‌ترین آن بعثت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) و انتخاب امیر مؤمنان علی (ع) و فرزندانش به‌عنوان جانشینش در غدیر بود ولی افسوس این امت ناسپاس نعمتش را دگرگون کردند. با وجود اینکه خداوند از سر رحمت در روز غدیر فرمود: امروز کافران از بازگشت شما از دین خویش ناامید شده‌اند از آنان مترسید از من بترسید. امروز دین شما را به کمال رسانیدم و نعمت خود بر شما تمام کردم و اسلام را دین شما برگزیدم و این امر واضح و کامل از زبان وحی شنیده شد، با وجود این کافر شدند. به ظاهر با پیامبر پیمان بستند ولی در عمل به آن پایبند نبودند. چه زیبا فرموده خداوند رحمان که: هرآینه بدترین جنبندها در نزد خدا آن‌هایی هستند که کافر شده‌اند و ایمان نمی‌آورند. کسانی که تو (پیامبر) از آنان پیمان گرفتی سپس پیمانی خویش را می‌شکنند و هیچ پروا نمی‌کنند.

بله اینان که در دل مرض دارند و داشتند نه از پیمان شکنی اِبا کردند نه از دشمنی‌های پنهان و آشکار کوتاهی نموده و می‌کنند. اینان به خیال خام خود تصور می‌کنند که اگر پیمان شکستند با این حال خداوند و پیامبر آنان را به‌عنوان امت اسلام

خواهند پذیرفت درحالی که پروردگار عالم به پیامبر فرموده که: اگر می‌دانی که گروهی در پیمان خیانت می‌ورزند به آنان اعلام کن که همانند خودشان عمل خواهی کرد زیرا خدا خائن را دوست ندارد.

پس فهمیدیم که پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) آنان را به عنوان امت خود نخواهند پذیرفت هرچند که حج و عبادت و نماز و روزه به جا بیاورند و قرآن بخوانند و مدعی مسلمانی شوند که امیر مؤمنان علی (ع) در وصف حال این دسته چنین فرمودند: شما زمین را خالی یافته‌اید بدون مانع و مدبر و دست‌های شما در زمین باز است و دست‌های کسانی که بایستی جلوی شما را بگیرند به کار نمی‌افتد و شمشیرهای شما بر مردم آخته است. این وضع شما را فریفته کرده تصور نمودید که همواره همین طور خواهد بود ولی بدانید که هر خونی که ریخته شود خونخواه دارد و هر حقی هواخواه. آن‌هایی که خواهان قتل ما هستند مانند حاکمی می‌باشند که علیه خود حکم صادر می‌کند و اگر ما را به قتل برسانند خونخواه ما خداوند متعال است که کسی را از او مجال گریز نیست و به هر جا که برود و هر چه بکند گرفتار دست خدا خواهد شد. کسی که از هوی و هوس پیروی می‌نماید می‌خواهد چیزهایی را به هم بچسباند که قابل چسبانیدن نیست و چیزهایی را به هم نزدیک نماید که از لحاظ ماهیت قابل نزدیک شدن به هم نمی‌باشد.

از این بیان شیوای امیر مؤمنان علی (ع) این‌گونه می‌توان دریافت که آنان دنیا را بی‌صاحب فرض کرده‌اند. خون امامان و عزیزان پیامبر اسلام را ریختند و دشمنی با اهل بیت را به ارث، به فرزندانشان داده‌اند غافل از اینکه خونخواهشان خداوند جبار است و از عذابش رهایی نخواهند داشت گرچه سعی زیادی دارند خود را به خدا و پیامبر و قرآن و اسلام بچسبانند درحالی که به فرموده‌ی مولا ماهیتشان قابل نزدیک شدن به اسلام نیست و امیر مؤمنان علی (ع) در ادامه چنین فرمودند: تکلیف امام فقط آن است که از طرف خداوند برای او مقرر گردیده و آن عبارت است از: ابلاغ دستورهای خداوند و سعی در اندرز دادن و برقرار نگه داشتن سنت پیامبر و رسانیدن حق به کسانی که استحقاق آن را دارند. ای مردم، قبل از این که نهال دانش خشک

شود به سوی علم رو بیاورید و قبل از این که شما را از اهل علم، همان امامان برگزیده دور کنند و نگذارند که از آن‌ها دانش بیاموزید، بر اندوخته‌ی خود بیفزایید و نهی از منکر از وظایف شماس‌ت ولی زنه‌ار که خود دست به منکر نیالوده باشید.

پس باید گفت وای بر احوال کسانی که چنین نعمت و رحمت الهی را نپذیرفتند و به دشمنی با او برخاستند در حالی که خداوند کریم در قرآن در وصف صفات مؤمن، امام علی (ع) را معرفی فرموده و رسول خدا بارها در مورد ایشان سفارش فرمودند که ما آن‌ها را شنیدیم و خواندیم. روزی به یکی از اصحاب خود فرمودند که: اگر دیدی همه‌ی مردم از یک طرف می‌روند و علی از طرف دیگر تو به دنبال علی برو و فکر نکن که علی در راه هدایت می‌رود بلکه علی خود هدایت است.

علم و حکمت و عرفان امیر مؤمنان (ع) به زمانش تعلق نداشت بلکه دانش و معرفتش تا قیامت سرتاسر گیتی را روشن کرده و ایشان با این همه فضائل و حسنات به سادگی می‌زیست و لحظه‌ای از بذل هدایت و انفاق علم و دانش و مال خود به مردم غافل نمی‌شد به طوری که در قرآن خداوند کریم چنین آن را بیان فرمودند: آنان که اموال خویش را در شب و روز و در پنهان و آشکار انفاق می‌کنند اجرشان با پروردگارشان است نه بیمناک می‌شوند و نه غمگین؛ و اینک جا دارد روایتی حقیقی و زیبا از سرور عالمیان حضرت زهرا (س) بازگو کنیم که فرمودند: هرگاه امیر مؤمنان (ع) اراده می‌فرمودند مالی را انفاق کنند دست‌ها را به آسمان بلند می‌کردند و می‌فرمودند: ای پروردگارم، نفسم امانت است؛ امر فرمودی ق‌دردان آن باشم و از برکتش انفاق کنم. امرت را اجابت می‌کنم. نفسم را بر زمین سخت می‌کوبم تا با شمارش چشمه‌ای بیابم و آن را در راه رضای تو انفاق کنم. سپس شروع به کندن قنات می‌کردند آن‌چنان می‌کنند که جان مبارکشان در خطر مرگ قرار می‌گرفت. حرارت انفاق، جان را زنده می‌کند و نفس اماره را می‌کشد. وقتی نتیجه‌ی کار مشخص می‌شد آخرین نفس را در بخشش می‌کشید تا امر قرآن کریم اطاعت شود پس همواره مالی را انفاق کنید که به سختی به دست آورده‌اید تا در گنجینه‌ی جانتان ذخیره شود.

اینک در روز عید ولایت و امامت دست نیاز به سوی آخرین خورشید ولایت، وصی مطلق و فرزند گرامی امیر مؤمنان علی (ع) مولا و سرورمان امام عصر اباصالح المهدی (عج) بلند می‌کنیم و به ساحت مقدسشان ابراز می‌داریم: مولای ما، همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان فرموده‌اند بهار غدیر گل‌هایی را بار آورد که آخرینش شما هستید که کسی جرئت چیدن آن را نخواهد داشت و ما منتظران و عاشقان شما بوی معطر آن را با تمام وجود احساس می‌کنیم و برای دیدن گل زیبای چهره‌ی مبارکتان یک صدا فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شهریور، مهر و آبان ۹۷

خطبه‌های محرم و صفر

متن کامل خطبه‌های محرم و صفر ۱۴۴۰ هجری قمری در بخش ویژه نامه‌ی محرم به صورت کامل قابل دسترس می‌باشد.

شما می‌توانید از طریق منوی ویژه نامه‌ی محرم، بخش محرم ۹۷ از این خطبه‌ها استفاده نمایید.

همچنین می‌توانید برای دیدن این خطبه‌ها بر روی لینک زیر کلیک نمایید.

خطبه‌های محرم و صفر ۹۷

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۴ مهر ۹۷

خطبه‌ی ولادت امام موسی کاظم (ع)

شکر و سپاس پروردگاری را سزااست که همواره چلچراغ هدایت را بر نفس‌های بندگان خویش فروزان فرمود تا رهروان حقیقت را از سرداب‌های غیبت جانشان به حضور درگاه ملکوتی‌اش فراخواند تا خویش خویشان را بیابند و آنگاه که یافتند سپاسگزار خالق خویش باشند. سپاسی که ریشه‌ی جانشان را از پوسیدگی افکار باطلشان نجات می‌دهد و ایام عمرشان را غنیمتی می‌سازد که معرفت طلبان به‌سوی گنجینه‌ی آن حرکت می‌کنند و در طمع گرفتن تحفه‌ای بر سایبان انتظار قدم می‌گذارند تا جانشان را از دریای معرفتی سیراب کنند که نامش حق است.

پس شکر و حمد و سپاس بر پروردگار مهربان و بنده‌نواز را سزا که از حکمت و لطف و کرمش حق و باطل و بد و خوب را به جان آدمی الهام نمود و پیامبران را برای یادآوری و هدایتش برگزید و امامان را برای تشخیص آن انتخاب فرمود که اگر آدمی حق را در وجودش نکشته باشد به انتظاری دل‌بسته که سعادت و فرج جانش در آن است که خداوند کریم در قرآن چنین فرمود:

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون خدا و پیامبرش شما را به چیزی فراخوانند که زندگی‌تان می‌بخشد دعوتشان را اجابت کنید.»

چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) آن را توصیف فرمودند که برکات پروردگار در زمان نشان از قدرتی دارد که همواره معجزات پیامبران در صفحه‌ی زمان آمده و رفته است. وقتی آمده جان عالم سر اطاعت فرود آورده و جان آدمیان از آن گریخته است تا گذشتگان عبرت آیندگان گردند. آیندگانی که به صفحه‌ی زمان آمدند حق و باطل را بشناسند. کتاب آسمانی را در کلام حقش اطاعت کنند آنگاه که می‌فرماید: ای فرزندان آدم جا به جای پای شیطان نگذارید تا شما را هم مانند پدر و مادرتان از بهشت براند. آنچه شیطان راند حقیقت حق بود تا دیده‌ها و دل‌ها در حجاب خواهش‌های درونی و لذت‌های ظاهری از رتبه و مقام خویش به سرزمین

غریبی مهاجرت کند که یار و یآوری جز وسوسه‌ی نفس ندارد. پس آنچه کتاب آسمانی به آن فرمان می‌دهد معجزه‌ای است که عقل را به میدان محاسبه می‌آورد تا اطاعت را بیاموزد.

بله با این فرموده‌ی گهربار درمی‌یابیم که تنها راه نجات و رستگاری اطاعت از فرموده‌های پیامبر گرامی اسلام، خاتم انبیاء، رسول اکرم، حضرت محمد (ص) و امامان معصوم که همان دستورات خداوند رحمان در قرآن کریم است که ما در این شب به شکرگزاری میلاد یکی از گنجینه‌های خلقت در این خانه‌ی مقدس دور هم جمع شدیم. ایشان امام هدایت، صاحب علم و دیانت و تقوا، خزانه‌دار دانش پیامبران، معدن وحی و صاحب علم یقین، امام رئوف و شایسته، عابد و زاهد مولایمان امام موسی بن جعفر (ع) که رحمت خدا و برکاتش بر او و بر پدران و فرزندان گرامی‌اش باد.

ایشان در هفتم ماه صفر سال ۱۲۷ هجری در مدینه متولد شدند. بعد از شهادت پدر بزرگوارشان امام جعفر صادق (ع) عهده‌دار امامت شیعیان شدند و دوران امامت ایشان مصادف با ظالم‌ترین و فاسدترین خلیفه‌ی عباسی یعنی هارون‌الرشید عباسی بود که لعنت خدا بر او و پدران و فرزندانش باد.

امام موسی کاظم (ع) با وجود این ملعون و زندان و تبعید چنان حق را بر سر باطل کوبید که هارون‌الرشید به خیال خام خود برای نجات از آن ایشان را شهید کردند. امام موسی کاظم (ع) ثابت کردند که انوار امامت را نمی‌توان خاموش نمود. آن نور از سیاه‌چال‌های مخوف نیز می‌تواند همچون خورشید فروزان امت مسلمان را هدایت و نجات بخشد و ما امت آخرالزمان باید یقین بدانیم که پرده‌ی غیب مانع از انوار نجات‌بخش امامت مولا و سرورمان منجی عالم بشریت، عصاره‌ی نبوت و امامت، امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) نیست. باید که خود را در تابش نور آن قرار دهیم تا در این زمانه‌ی ظلمت و تاریکی و جهل راه سعادت را گم نکنیم چون ما گنجینه‌ای بی‌نظیر از احسان پروردگار کریم را در کنارمان داریم اگر آن را گم کنیم در قیامت دلیلی برای ضعف و ذلت نداریم پس تا دیر نشده به دامن پرمهرش پناهنده شویم که

ما را از فتنه و فساد و کفر و ظلم زمانه نجات دهند. پس برای مدد جان ضعیفان او
را می‌خوانیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۸ آبان ۹۷

خطبه‌ی روز اربعین

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ﴾ (سوره‌ی مبارکه اعراف آیه‌ی کریمه‌ی ۴۳). ستایش خدای را که ما را بر این مقام راهنمایی کرد که اگر هدایت و لطف الهی نبود ما به خود، به این مقام راه نمی‌یافتیم.

شکر و سپاس پروردگار کریم و حکیم و رحیم را سزااست که روزی بی‌حساب در این کوی عشق به ما عطا فرمود که بر گنجینه‌ها و اسرار نهفته در زمان دست یابیم و نعمت‌هایی که هر پیام و حرفش زنده کننده‌ی جان مرده است؛ جان‌هایی که عقل، تفکر و اندیشه را چلچراغ راه خود قرار دادند تا از ظلمتِ جهل‌رهایی یافته و در روشنایی دانایی به باطل‌های زمانه و وجود خود آگاه شده و با عشق و اشتیاق، حق را در همه‌ی زمینه‌ها برگزیده و در راه برقراری‌اش با همه‌ی داشته‌های خود قیام کنیم. چه زیباست این فرموده‌ی سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) که فرمودند: برکات پروردگار در لحظاتی است که جان انسان به سخن درمی‌آید؛ زبانش در کام می‌چرخد: یا رب، اکنون به بارگاهی آمده‌ام که جز احسانت درکی ندارم. به هر سو می‌نگرم به واسطه‌ی وعده‌های شیرینت مورد نوازش قرار می‌گیرم. نوازشی که بوی محبتی خاص را در جانم شعله‌ور می‌سازد. اینک جز تو پروردگارم دادرسی ندارم پس یاریم فرما تا اسراری را بگشایم که عمری را با آن گذرانده‌ام.

بله مصداق این فرموده احوال ماست زیرا درک می‌کنیم که احسانی بسیار بزرگ همراه با نوازش و محبتی خاص شامل حال ما گردیده ولی توانایی گشودن اسرار ده شب‌های محرم را نداریم. باید که از خداوند رحمان و مولا و سرورمان منجی عالم بشریت امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) یاری بطلبیم؛ پس فرصتی است اربعین سالار شهیدان که با جدیت و تمرکز و تفکر، خطابه‌ها را بازنگری کنیم تا راه و رسم عشاق را در عشق‌بازی خالص و بی‌ریایشان بیاموزیم چون عشق در هر مقامی که باشد جایگاه با شکوهی را به خود اختصاص می‌دهد خواه در جایگاه برگزیدگان الهی

باشد و یا بنده‌ای که نامی از او منتشر نمی‌شود؛ می‌آید، پروردگارش را می‌ستاید و بازمی‌گردد؛ صاحبان زمان آنان را می‌شناسند گاه نامشان را آشکار می‌کنند و گاه اجازه می‌دهند تا زمان نامشان را آشکار کند پس بسیاری از نشانه‌ها گویای لطف خالق یکتاست که برکاتش پایان نمی‌پذیرد. بله، این وعده‌ی سرور عالمیان در این زمان چه زیبا تحقق یافته که با خطابه‌های ده شب‌های محرم نه تنها سروده‌های عاشقانه‌ی اباعبدالله (ع) آشکار شده بلکه عشق و ارادت نزدیکان و یاران‌شان که زمان حفظ فرموده بود هم فاش شد. پس شکر پروردگار کریم را که بر ما منت نهاد جزء اولین کسانی باشیم که بر این زمزمه‌ها آگاهی پیدا کردیم پس قدر بدانیم و با عمل خود ثابت کنیم که جزء امتی نیستیم که امام حسین (ع) برای جدشان رسول خاتم حضرت محمد (ص) توصیف فرمودند که: آیندگان داستان‌های زیادی از این سفرنامه در کتاب‌هایشان می‌نگارند، بر قهرمانان داستان لباس‌هایی از عجز و ناله می‌پوشانند داستانی که در آن قهرمانان مرده‌اند و زنان و کودکان اسیر شده‌اند افسوس هرگز این سفر عظیم به سوی حق حرکتی را در زمان‌ها به همراه ندارد تا عقل‌ها در آن اندیشه کنند.

بله هدف و منظور اباعبدالله (ع) از این قیام عاشورایی زنده کردن حق جویی و حق‌مداری در وجود امت مسلمان در طی تاریخ بوده همان‌گونه‌ای که پیش‌بینی فرمودند، افسوس هرگز این حرکت عظیم به سوی حق حرکتی را در زمان‌ها به همراه نداشته و ندارد چون شیطان، نفس‌ها را چنان آراسته که عقل‌ها و اندیشه‌ها از کار افتاده در نتیجه کمتر کسی راغب است که واقعیت را شنیده و آن را الگو قرار دهد؛ ولی ای مهمانان خانه‌ی مقدس امام عصر (عج) همان‌طوری که در ادامه خواهیم شنید اباعبدالله (ع) گوش‌های ما را خطاب قرار داده و محبت را بر ما تمام کرده و فرمودند: اینک گوش‌هایی ندای مرا می‌شنود ولی بار سفر نمی‌بندد یعنی از باطل‌های وجود و جامعه هجرتی به سوی حق انجام نمی‌دهد و با وجود این اوصاف منتظر دولت حق است بدون توشه‌ی راه؛ شما ای رسول خدا بارها درباره‌ی این امت فرموده بودید که آن‌ها کسانی هستند که پیکری برایشان اعزام نمی‌شود گوش‌هایشان پیک آن‌انند پس می‌شنوند، یا بار سفر را برای این دعوت می‌بندند یعنی با تمام وجود به سوی حق

هجرت می‌کنند یا در خانه‌هایشان می‌مانند ولی من بار سفرم را به دستان پر مهر و ملکوتی جانشینم، عصاره‌ی نبوت و امامت حضرت مهدی (عج) می‌سپارم و می‌گویم: ای جان زنده‌ی عالم، تو را در بزرگی دولتت می‌ستایم.

پس بیایید در این اربعین سالار شهیدان اباعبدالله الحسین (ع) عمل‌هایمان را در این سال‌ها با شنیدن خطابه‌های حیات‌بخش و انسان‌ساز مورد بررسی قرار دهیم که آیا ما آن‌گونه که مورد قبول پروردگار کریم و امام عصرمان است قدر نعمت را دانسته و خود را ساخته‌ایم یا کفران نعمت کرده و به فراموش سپرده‌ایم، از خداوند طلب مغفرت کنیم: ای پروردگار، ما به خود ستم کردیم و اگر ما را نیامرزی و بر ما رحمت نیاوری از زیان دیدگان خواهیم بود.

اینک در این روز بزرگ و همه‌ی روزهای عمرمان همواره مولا و سرورمان امام عصر و ولی‌نعمتمان را به مدد می‌خوانیم تا در این راه ما را یاری فرمایند و برای شروع فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۶ آبان ۹۷

خطبه‌ی ۲۸ صفر

شکر نعمتی است که پروردگار عالم آن را به سپاس بخشش‌اش به آدمی عرضه داشت و فرمود: ای بندگانم، مرا در صبحگاهان و شبانگاهان بستاوید تا رستگار شوید. کدام ستایش در شأن و مقام کبریایی خالق عالم است؟ چگونه می‌توان شکر نعمتی را به جا آورد که انوارش حیات را معنا می‌کند؟ اینک زمان قادر به درک عظمت‌های نهان در ایام است او می‌تواند بهای عقلی را بشناسد؛ عقلی که قادر به درک صبح و شبی است که بدون وقفه در گردش است. عده‌ای به رختخواب می‌روند و عده‌ای برای کار و شروع حیاتی مجدد آماده می‌شوند همگی در یک هدف و یک‌سو در حرکت‌اند پس کدام شکر قادر به ادای این نظام عالم است؟ عالمی که در جان‌های شراب‌هایی از عشق و بندگی را پنهان نموده تا جویندگانش بر سر سفره‌ی احسانش بنشینند و او آنان را با کلماتی مورد خطاب قرار دهد که در انتظارش هستند. انتظار قلبی زنده که مرگ را نمی‌شناسد؛ ممت در لحظاتی راه پیدا نمی‌کند او به عشقی دل‌بسته که پروردگارش وعده فرموده: منتظر حقی باشید که در دولت‌ش باطل، نام خویش را فراموش می‌کند رسالت رسولان شکوفا می‌شود؛ قرآن کریم به سخن درمی‌آید: مرا با نام محمد (ص) می‌شناسید او مرا از سینه‌ی مبارکش مانند نوری درخشنده خارج نمود تا قلب‌ها با انوارم از سیاهی و تباهی نجات یابد. چگونه توان پرداخت مزدش را دارید؟ کدام بیان قادر است تا اطاعتش را در خود بگنجاند؟ او خاتم رسولان، پایان کفر و تباهی و شرک؛ گنجینه‌ی جان‌های پرده‌ی غیب را به تصویر می‌کشد. پروردگار معرفی‌اش می‌فرماید نامش را به همگان می‌آموزد او رحمت للعالمین است. به دامنش چنگ بزنید رحمت را بشناسید خلیفه را در چهره‌اش تماشا کنید او جانشین پروردگارش در زمین است رگ حیاتان در دست مبارکش از ممت به حیاتی جاودان تبدیل می‌شود پس چگونه امت این نور بی‌همتا مانند اقیانوسی است که رحم را نمی‌شناسد؟ تابع گرما و سرمای است که در ظاهر زندگی به او تحمیل شده و باطن جان‌های گودالی است که حیات را می‌بلعد. وای بر این امت که طبق فرموده‌ی قرآن کریم که می‌فرماید: و بدین‌سان شما

را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم گواه باشید و پیامبر نیز گواه شما باشد؛ چگونه گواه ظلمی باشد که جانها را از بالاترین نقطه‌ی اوج به پایین‌ترین مقام انسانی تنزل داده؟ حرام‌ها را حلال نموده و پرده‌ی اطاعت را دریده است و منتظر عدالتی است که جان مرده‌اش را به حیات برگرداند درحالی که تمام درهای نجات را بسته است. وای بر خشک‌سالی، زمانی که منتظر باران است بارانی که جانش را در دانه‌های رحمتش می‌سوزاند تا نور جلوه‌ی خویش را بازیابد.

خورشید در طلوع ۲۸ صفر ۱۱ هجری از طلوع امتناع می‌ورزد. چگونه روزی را آغاز کند که تاریکی‌اش تا قیامت زمان را در بر می‌گیرد. خورشید هدایت به دل خاک می‌رود و روح ملکوتی‌اش نظاره‌گر امتی می‌شود که سرگردان بین کفر و ایمان روزگارش می‌گذرد؛ ایمان آورندگان به مانند اصحاب نوح نبی در میان امتی خوش‌گذران در ایستگاه سفینه نجات مشغول ساختن کشتی جانشان هستند تا با امر پروردگار بر آن بنشینند و از کفر زمان بگریزند؛ به ساحل نجات برسند و مولایشان را به مدد بخوانند: ای آخرین نور هدایت، بر جان‌های خشکیده از برهوت زمان ترحم کن تا با نام زیباییت بار دیگر زنده شود و پروردگار را به دعا بخواند: یا رب بر تاریکی امروز نور هدایتت را به مدد می‌خوانیم بر ما امت غریب ترحم فرما و دعایمان را به اجابت برسان.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۷ آبان ۹۷

خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)

سلام بر آفریننده‌ی جان‌ها، آفریدگار یگانه، پروردگار بخشنده، گیرنده‌ی جان‌ها، زنده کننده‌ی مردگان، مالک یوم‌الدین، برپا کننده‌ی کرسی آسمان‌ها و زنده کننده‌ی جان‌های مطهر، همان زندگانی که زینت زمان هستند در دقیقه‌ها و ثانیه‌هایش در طلوع و غروبش در تاریکی و روشنایی‌اش همواره نفس متبرک و با جلالتش دژ محکم هدایت است و پویندگان راهشان بر صراطی در حرکت‌اند که وعده‌ی پروردگارشان ضامن نجاتشان از گمراهی و ضلالت نفس اماره است.

خاندان نوبت ستارگانی هستند که انوار خویش را از پروردگارشان کسب نموده و جهان تاریک و در جهل مانده را به انوار خویش آراستند. امام رئوف، امام خوبی‌ها، امام علی بن موسی‌الرضا (ع) از این خاندان است که نه تنها در حیات زمینی‌شان وجود مقدسشان موجب هدایت و نجات از جهل مردمان بود بلکه بارگاه ملکوتی‌شان هزار و اندی سال است تغذیه کننده‌ی روح و جان مردگان دهر بوده و هست. خداوند کریم را شاکریم که این سرزمین را به برکت خورشید عالم‌تاب ایشان منور فرمود و کمتر کسی را می‌توان یافت که از آن بهره‌ای نبرده باشد.

بله این خاندان گهر و گنجینه‌ی دیگری را در زمان به امانت دارد که نجات بشریت را در گرو ظهور دارد. سلام بر ایشان، بر حضورش در همه حال و قیام و ظهورش و سلام نامی است که پروردگار امر فرمود یکدیگر را به تحیتی بالاتر بخوانید تا جانتان در پرتو عشق بی‌فروزد. در آن پرتو نامی خودنمایی کند، ای یاوران حق منم آن گنجینه‌ای که تمام سلام‌ها را در جانم به ودیعه دارم تا دفتری را بگشایم که زمان ودیعه دار آن است. پس به جانتان نظر کنید، آیا توان آشکار کردن ذخیره‌اش را دارید؟ آنگاه که ندا در وجودتان شما را بخواند: مرا در آئینه‌ی عمرت ببین، در روزها و شب‌هایی که در پی یکدیگر در آمد و شد بود. ساعاتی که باربر غمی که در نهان و آشکار مرا می‌خواند یا صاحب‌الزمان و زمان در پاسخش اعلام می‌فرمود: ذخیره‌ات آنگاه که

آشکار گردد تو را به سلامی بالاتر بخواند، ای ودیعه دار جان خلیفه به مولایت نظر کن اوست که زمان عمرت را در محبتش می‌افروزد تا شعله‌اش عشق به الله را معنا کند.

سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) چه زیبا شکوه و جلال ظهور دولت حقه‌ی مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) را توصیف فرمودند که عشق به الله را در بالاترین و زیباترین جایگاهی که هستی لحظه‌شمار آن است را یوسف زهرا، مولای ما در ظهور خود به همه‌ی مخلوقات عرضه خواهند نمود، شکوه و عظمت آن فراتر از اندیشه و تصوره‌است و آن از رحمت پروردگار حکیم و مهربان است که چنین گهری بی‌همتا را از گزند بدخواهان و باطلین دوران‌ها برای مؤمنین حفظ فرمود و این به واسطه‌ی قدرناشناسی مردم در زمان پدران طاهرینش بود که هر کدام از آنان را با فتنه و دسیسه آزار دادند و در آخر به شهادت رساندند.

ما در این شب حزن و اندوه به سوگ پدر بزرگوارشان امام رضا (ع) در این خانه مقدس حضور داریم. امام رضا (ع) در زمان مکارترین شخص از خاندان عباسی یعنی مأمون که لعنت خدا بر او و بر پدرانش باد زندگی می‌کردند. مأمون به خیال خام خود در پنهان به زور امام را وارد حکومت جبار و ظالمانه‌ی خود کرد تا اولاً ایشان را تحت نظر داشته و از فعالیت‌ها و تماس شیعیان با ایشان جلوگیری کند، ثانیاً چون همه‌ی مردم به شیوه‌ی حکومت فاسد و جنایتکارانه‌ی او آگاهی داشتند می‌خواست با نزدیک کردن امام رضا (ع) به خود شأن و مقام ایشان را در بین مردم خراب کند، غافل از اینکه امام با تدبیر و علم امامت او را در گودال فتنه و تزویر خود سرنگون و رسوا نمود به طوری که برای رهایی از ننگش ایشان را مسموم و شهید نمود.

واحیرتا از اینکه عبرت فرزندان و پیروان این ملعون نشد، همان کردند که او کرد و آن ناشی از نگاه حقارت آمیز امامت بر آنان است که تصور می‌کردند دارای قدرت و مقام هستند و امام رضا (ع) در این مورد فرمودند که: اهل بیت با اهل ظالم زیسته‌اند و این در حیات و مماتشان هنوز ادامه دارد.

حال ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس مولایمان امام عصر (عج) به وجود مقدسشان ابراز می‌داریم:

مولای ما همان‌گونه‌ای که آگاهی دارید باطلین و منافقین و ظالمین دنیا را بدون مدبر فرض کرده هر روز به خدعه و نیرنگ در لباس دین، شیعیان و منتظران را از راه حق منحرف و دست به جنایت و خیانت می‌زنند، ای معز الاولیاء و مذل الاعداء به فریاد ما برس که قلبمان جریحه‌دار این جهالت‌هاست.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۴ آبان ۹۷

خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع)

حمد و سپاس پروردگار کریم را سزااست که اجابت کننده‌ی پریشان‌دلان، برطرف کننده‌ی غم و رنج و زیان و بزرگ احسان و آگاه از سرّ بندگان و بهترین پرده‌پوش گناهان است.

سلام و درود بی‌پایان بر پیامبر خوبی‌ها و پاکی‌ها و برطرف کننده‌ی بدی‌ها و باطل‌ها و تاریکی‌ها، رسول اکرم، خاتم انبیاء، حضرت محمد مصطفی (ص) که خداوند رحمان از سر لطف و احسان او را برگزید و همه‌ی حسنات را به ایشان عطا فرمود تا بندگان را از ظلمت جهل نجات داده و آنان را به رستگاری دعوت نماید. به درستی که ایشان با تحمل همه‌ی سختی‌ها و رنج‌ها و آزارها و قدرناشناسی امتش تا آخر عمر مبارکش تلاش و همت نمود و گواه آن خداوند کریم است که در قرآن چنین فرمود که: هر آینه پیامبری از خود شما بر شما مبعوث شد، هر آنچه شما را رنج می‌دهد بر او گران می‌آید، سخت به شما دل‌بسته است و با مؤمنان رئوف و مهربان است؛ و دیدیم و یقین کردیم که همه‌ی این حسنات و خوبی‌ها را به اهل‌بیتش به ارث داد و آنان با همه‌ی توان خود در تمام عمرشان به سنت ایشان عمل کردند.

ما در این روز به سوگ یکی از این گهران گران‌قدر الهی از خاندان پیامبر گرامی در این خانه‌ی مقدس حضور داریم. ایشان یازدهمین اختر امامت و ولایت، عالم و زاهد، با تقوا و با وقار، ابا محمد، امام حسن عسکری (ع) هستند که در زمان ایشان خلفای غاصب و ظالم عباسی بیشترین حفاظت و مراقبت به همراه اذیت و آزار به امام و اهل‌بیتش روا داشتند و قصد و نیت شومشان این بود که مانع وارث امامت شوند غافل از اینکه هیچ کس را توان آن نیست که در اراده‌ی پروردگار عزیز و مقتدر خللی وارد کند با وجود اینکه در پیرو نیت پلیدشان امام حسن عسکری (ع) را مسموم و شهید کردند، خداوند کریم همان‌گونه‌ای که فرمود بهترین را برای مؤمنین حفظ فرمود و آنان را تا قیامت در حسرت افکار باطلشان گذاشت.

اینک ضمن عرض تسلیت به پیشگاه مولا و سرورمان امام عصر (عج) به مناسبت شهادت پدر بزرگوارشان حضورشان اعلام می‌داریم که مولای ما چشمان پر اشکمان در انتظار ظهور است که با انتقام از باطلین، دل سوخته از ظلم به پدرانمان را شاد فرمایید که وعده‌ی آن را مادر گرامی‌تان حضرت زهرا (س) فرمودند که: سلام و رحمت الهی آن زمان که جان‌ها در تپش باطل به سوی نابودی قدم برمی‌دارد نوای جاء الحق و زهق الباطل طنین‌انداز می‌شود، جهان به این ندا جانفش را به اطاعت حق درمی‌آورد؛ رهروان حق به سوی میعادگاه می‌شتابند تا دست ناتوانشان را به دست قوی و پر قدرت امامت بدهند جانشان در پرتوی حق می‌افروزد و پاهای مصمم‌شان به سوی می‌شتابند، تاریکی جهل به عملی شکوفا بدل می‌شود که در شکوفایی‌اش نهان‌ها آشکار گشته و عقل‌ها در حیرت، سر انگشتان خویش را به دندان می‌گزند و ابراز می‌دارند: آنچه پروردگاران وعده فرموده بود برایمان آشکار شد.

پس در این شب حزن و اندوه باید خداوند کریم را شاکر باشیم که بهترین نعمت و رحمت را برایمان حفظ فرموده که با ظهورش حق مداران در رکابشان به شکوفایی کمال رسیده و باطلین انگشت حسرت به دهان خواهند گرفت. حال دست به دعا برمی‌داریم:

بار الها دشمنان اهل بیت سعی در قطع ارتباط شیعیان با امامان مخصوصاً در زمان امام حسن عسکری (ع) داشتند. آنان و پیروانشان را لعنت و نابود بفرما.

بار الها به ما یقین بده که باور کنیم که امام عصرمان یاور و ناظر بر اعمال ماست، پس ما را یاری فرما تا برای خوشنودی‌اش قیام کنیم.

بار الها در ظهور حقه‌ی مولای ما، امام زمانمان تعجیل بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ آبان ۹۷

خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)

سلام بر خالق‌ی که همواره جان‌های مشتاق را بر سفره‌ی احسان غیبی منور مهمان می‌نماید تا انتظار را معنا کند؛ زیرا آنچه در باطن انسان‌ها در جوش و خروش است امید به نجات است. نجات از امواج خروشان‌ی که ویران‌کننده‌ی پایه‌های تخت و تاجی است که بزرگ‌ترین نعمت خالق یکتاست پس گنجینه‌ی خویش را می‌گشاید تا نمودار حق نمایان گردد. قلم را به دست بندگان داده امر می‌فرماید تا انتظار را معنا کنند.

عده‌ای به توصیفی زیبا از فرمان الهی بسنده کرده در قالب شعر و نثر آن را معنا می‌کنند. عده‌ای دم را غنیمت شمرده و امید به فرد را در قالب انتظار دور از عقل تصور کرده، منتظران را انسان‌هایی که در اوهام و خیالات آینده‌ای مشکوک هستند که توان زندگی را از خویش سلب نموده و به فردایی دل‌بسته‌اند که در پرده‌ی اوهام است.

عده‌ای به معجزه‌ی قرآن کریم روی آورده و در کنار کوه طور منتظر آمدن وعده‌ای هستند که هر لحظه جان کفر را از هم می‌درد تا با دستانی بیعت کند که توان حفظ ثروت خویش را دارند. آنان همان‌گونه که کتاب آسمانی می‌فرماید از نشانی که بر چهره دارند می‌شناسی. زمان نقاب از چهره‌هایشان بر می‌دارد تا نامشان آشکار گردد. نامی که همواره در حق درخشیده است. کسانی که معیار بندگی‌شان سود و زیان روزمره نیست بلکه اطاعتی است که زمان شاهد آن است. آنان به نامی عشق می‌ورزند که «بقیة‌الله» است در حیاتشان. حیاتی که مماتی به دنبال ندارد. زندگانی که مرگ را نمی‌شناسند. حرارت قلبشان در نام «مهدی (عج)» به آتش‌فشانی می‌ماند که هزاران نهال در نهان را از دل خاک می‌رویاند.

اینک مهمان وعده‌ای هستند که سال‌ها به عشقش جانشان گداخته است، «او خواهد آمد» تا همان‌گونه‌ای که شما را می‌بیند او را ببینید با چشمان سری که همواره در

کاسه‌ی خویش می‌چرخد شاید امامش را در لحظه تماشا کند. با تبسمی زنده شود که نامش عشق به امامت است، امامتی که زمان ودیعه‌دار تاج و تختش می‌باشد تا زمان‌ها از این موهبت الهی تهی نگردد. دست با محبت امامت گردن کفر را از جان‌ها جدا کند و آنچه باقی بماند عشقی باشد که همواره او را بخواند:

اللهم عجل لولیک الفرّج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت پیامبر اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع) ۴ آذر ۹۷

سزاوار است بر پروردگار عالم شکر و سپاس و ستایشی پیاپی و بی‌شمار که تا عرش کبریایی‌اش بالا رود و نیست معبودی قابل ستایش جز ذات اقدس و جبروتی‌اش و هم اوست که در نیمه‌ی ماه ربیع‌الاول زمین را منور به وجود بزرگ‌ترین نعمت و رحمت خود فرمود و به برکت آن همه‌ی آتش‌های کفر خاموش و کاخ‌های ظلم شکسته شد و زمین فریاد برآورد حق آمد و استوار شد و باطل چند صباحی در هر مکان و زمانی خودنمایی کند همچون حبابی بر روی آب، خیلی زود عمرش به پایان رسد.

این گنجینه و گهر بی‌همتای الهی وجود مطهر و مبارک خاتم پیامبران، سید المرسلین، مُبَشِّر و نذیر و خلیل و صفی و نبی، حبیب اله العالمین، ابوالقاسم محمد مصطفی (ص) هستند که خداوند کریم از سر رحمت ایشان را برگزید تا بندگان را از ظلمت جهل و گمراهی نجات داده، به نور و رستگاری هدایت فرماید و اطاعت از پیامبران را همچون اطاعت از خود قرار داد و در قرآن کریم چنین فرمود که: بگو از خدا اطاعت کنید و از پیامبر اطاعت کنید پس اگر روی‌گردان شوید بر پیامبر است آنچه به او تکلیف کرده‌اند و بر شماست آنچه بر شما تکلیف کرده‌اند و اگر از او اطاعت کنید هدایت یابید و بر پیامبر جز تبلیغ آشکار هیچ نیست و نماز بگذارید و زکات بدهید و از پیامبر اطاعت کنید باشد که بر شما رحمت آورند.

پس خداوند رحمان هدایت و رحمت و نجات و رستگاری را در گرو اطاعت از رسول‌الله (ص) قرار داده چون فرمایشات ایشان برگرفته از وحی الهی است همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان، کوثر الهی، حضرت زهرا (س) می‌فرمایند: جانی که امانت‌دار آیات کریمه باشد نقش ظاهری آیات کریمه از ظاهر به باطن جانانش منتقل می‌شود و نقش خویش را در عمل به نمایش درمی‌آورد پس امانت‌دار حقایقی می‌شود که در هر یک از حروف کتاب آسمانی نهفته است و وجود با برکت رسول خاتم (ص) آنگاه که زبان می‌گشود تا آیات الهی را تلاوت کند آن‌چنان از سرچشمه‌ی

بخشش پروردگار می‌نوشید که جانش در ذخیره‌ی آن نیاز به توجه پروردگار یکتا داشت. پس قرآن کریم فرمود زبانت را به حرکت درنیاور تا در خواندن آن شتاب ورزی.

ما در این روز مبارک در این کوی عشق به پیشگاه پروردگار کریم ابراز می‌داریم بار الها گواهی می‌دهیم که حضرت محمد (ص) فرستاده و پیامبر توست و رها کرد بندگانت را از گمراهی و هدایتشان کرد به سوی رستگاری پس درود و سلام و صلوات بفرست بر ایشان و همچنین درود فرشتگان مقرب و پیامبران و بندگان شایسته‌ات از گذشتگان و آیندگان و آسمانیان و زمینیان بر ایشان و اهل بیت و امامان برگزیده‌ات برسان.

به‌راستی که آنان وارثان حقیقی و عاملان وحی الهی و گنجینه‌های دانش و هدایت کنندگان به حق بودند که ما شیفتگان آنان در این روز شادی‌مان مضاعف است به میلاد یکی از ایشان ششمین اختر رخشان امامت و ولایت، معلم حکمت، عرفان و قرآن امام جعفر بن محمد صادق (ع) است. در زمان ایشان چون منصور دوانقی تظاهر به دوستداری اهل بیت می‌کرد امام جعفر صادق (ع) از این فرصت برای اصلاح احادیث و تربیت شاگردان استفاده نمود و در نتیجه خدمت شایان توجهی به شیعه کرد و منصور دوانقی لعنت الله شجره‌ی ملعونه‌ای مانند هارون و مأمون و متوکل و معتصم و ... را بنیان نهاد که با پیروی از این ملعون همه‌ی امامان بعد را به شهادت رساندند. لعنت الله علی قوم الظالمین و آنان ننگ و نفرین و عذاب الهی را به جان ذلیلشان خریدند که خداوند در قرآن کریم فرمود: مپندار که کافران می‌توانند در این سرزمین به جایی بگریزند جایگاهشان جهنم است و چه بد سرانجامی است.

اینک در این روز مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولایمان امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) ابراز می‌داریم: ای وارث رسالت و امامت در این زمانه‌ی پر از فتنه و فساد و کفر و ظلم یاری‌مان کنید از کسانی باشیم که خداوند رحمان در کتاب آسمانی قرآن وعده‌ی یاری و پیروزی به آنان داده است که فرموده: خدا به کسانی از شما که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند وعده داد که در

روی زمین جانشین دیگرانشان کند همچنان که مردمی را که پیش از آنها بودند جانشین دیگران کرد و دینشان را که خود برایشان پسندیده است استوار سازد و وحشتشان را به ایمنی بدل کند. مرا می‌پرستند و هیچ چیزی را با من شریک نمی‌کنند و آنها که از این پس ناسپاسی کنند نافرمان‌اند.

مولای ما این آیه توصیف منتظران واقعی شماست که در دولت حقه‌ای که به رهبریتان بر روی زمین برپا خواهید کرد حضور دارند. از شما تقاضا داریم یاری‌مان کنید از آنان باشیم و ما برای برآورده شدنش همه روزه فریاد خواهیم زد:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۵ آذر ۹۷

خطبه‌ی ولادت امام حسن عسکری (ع)

الحمد لله رب العالمین. شکر و حمد و سپاس پروردگار مهربان و بنده‌نواز را سزااست که از سر رحمتش فرمود:

«وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ»

«چون بندگان من درباره‌ی من از تو بپرسند بگو که من نزدیکم و به ندای کسی که مرا بخواند پاسخ می‌دهم پس به ندای من پاسخ دهند و به من ایمان آورند تا راه راست یابند.» سوره مبارکه‌ی بقره آیه کریمه‌ی ۱۸۶.

چه فرموده‌ی لطیف و سرشار از مهر و محبت و دلنوازی، چه دعوت با شکوهی که خداوند کریم در عین بی‌نیازی بندگان را به سوی خود می‌خواند تا آغوش گرمش را که در حیات و ممات به روی آنان باز است را احساس کنند و به ندایش لبیک گفته و عاشقانه او را دوست داشته و پرستش کنند تا نجات یابند و رستگار شوند و تا ابد با هدایتش به جوار جبروتی‌اش رسیده و سعادتمند شوند.

پروردگار مهربان در آیات کریمه‌ی قرآن به بندگانش آموخته که چگونه آن را از خودش بخواهند که فرموده: «بگو ای پروردگار من، مرا به راستی و نیکویی داخل کن و به راستی و نیکویی بیرون ببر و مرا از جانب خود پیروزی و یاری عطا کن.»

پس بیایید تا فرصت باقی است اطاعت و عبادت و عشق پروردگاران را در افکار و عملتان ذخیره کنیم تا در قیامت در نامه‌ی عملتان جز خشنودی خداوند چیزی نباشد.

چه زیباست توصیف آن از سرور عالمیان، کوثر الهی حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) که فرمودند: سلام بر زمان آنگاه که در فرمان قیامت قرار می‌گیرد. امانتش را از جانها می‌گیرد. اینک زمانی برای آغاز و پایان وجود ندارد. هیچ یک از عوامل هستی به کار

نمی‌آید. برخیزید وعده‌ی الهی محقق گردید. جانتان را به آنچه اندوخته‌اید بیارایید. به ضیافت قیامت خوانده شده‌اید. اینک حرکت معنای خویش را در عمل به نمایش می‌گذارد. لوح جان‌ها از قرارگاه خویش خارج گشته به طرف حق حرکت می‌کند. جام‌ها آماده است تا تشنگان زمان را در مستی عملشان قرار دهد. فرمان می‌دهد خودتان را به نعمت‌ها بیارایید. نعمت‌هایتان پایانی ندارد، زمانی بر آن نمی‌گذرد. اینک عطای پروردگارتان بر شما غالب است. بخورید و بیاشامید. منع‌کننده‌ای مثل زمان را نمی‌شناسید. پس به دریای الطاف پروردگارتان متصل شوید تا نعمتتان افزایش یابد.

شکر پروردگار رئوف و رحیم را که با برگزیدن پیامبر عظیم‌الشأن اسلام، رسول خاتم حضرت محمد مصطفی (ص) و اهل‌بیتش در به ظهور رساندن آیات کریمه‌ی قرآن به بندگانش یاری فرمود و حقاً آنان با عملکرد خود آیات قرآن را به زیبایی به نمایش بشریت گذاردند که ما در این شب به میلاد یکی از ایشان یازدهمین اختر امامت و ولایت، عالم و زاهد و با تقوا و با وقار ابا محمد ابن الرضا، حضرت امام حسن عسکری (ع) که دارای کرامات زیادی بودند دور هم جمع شده‌ایم، یکی از این کرامات فرهنگ‌سازی و تعلیم و آماده‌سازی شیعیان برای دوران غیبت فرزند بزرگوارشان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) بود. امام به شیعیان آموختند در صورت عدم حضور فیزیکی امام عصرشان چگونه از برکات وجود مقدسش برخوردار شد و عاشقانه و مشتاق منتظر ایشان و دولت با شکوه و حقه‌شان باشند. درحالی‌که از باطل‌گریزان بوده و در هوایی که امامشان نفس کشیده تنفس کرده و حق را با تمام توان در ذرات وجودشان وارد نموده و به آن عمل کنند.

پس سلام بر ایشان و دولت با شکوهشان و سلام بر دوران‌ها آنگاه که پروردگار عالم آنان را خطاب فرماید: ای یاوران حق به کرسی قضاوت زمان درآیید تا آنچه اندوخته بودید از جانتان جدا گشته و به حقیقت وحی بپیوندند. اینک تاریکی شب به صبحی منور بدل گشته تا حق و باطل به میدان محاسبه درآید. حق جویان پرچم عدالت دولت حقه را در دست گیرند و یاران خویش را بخوانند. سپس حجاب‌ها از زمان جدا گردد تا آنچه اندوخته بود بر همگان عیان شود.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت میلاد پدر بزرگوارشان امام حسن عسکری (ع) به تمنا ابراز می‌داریم:

مولا و سرورمان ما عاشقان و مشتاقان شما و دولت با شکوه و حقه‌تان از همه‌ی باطلین زمانه برائت می‌جوئیم و استدعا داریم تا ما را یاری فرمایید که هارون‌وار در پای کوه طور بایستیم و چشم به آسمان لطف و کرم الهی بدوزیم تا شما از آن پایین آمده و همه‌ی زمین به برکت وجود مقدستان از لوث فتنه‌گران و کافران و منافقان پاک گردد پس به شوق آن لحظه همه فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۷ دی ۹۷

دل نوشته‌ی دعای ندبه

فَاغِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، خدایا، ای فریادرس درماندگان برس به فریاد اللهم عجل لولیک الفرج مان، تویی برطرف کننده‌ی غم‌ها و گرفتاری‌ها و بلاها؛ این منم بنده‌ی سراپا تقصیر و خطاکار ولی عاشق و دل‌سوخته از هجران تو، ولی تو همانی که غم و اندوه فراقش توانش را برده و از آن به درگاه کریمت پناه آورده پس برسان بر او مولایش را، سرور و آقایش را که دیگر سخت شده بر او فراقش، ندیدن روی ماهش.

هر جمعه به ندبه نشسته به سوز و آه و ناله، دیدار و فرجش را به تمنا از تو می‌خواهد چون فتنه و نفاق و کفر و فساد زمانه دلش را به درد آورده پس ای فریادرس بیچارگان نعمت و رحمت و گهر گرانباری را که از گزند بدخواهان، کوردلان، ظالمان و فتنه گران حفظ فرمودی را در ظهورش تعجیل بفرما و ما را برای آن لحظه زنده بدار تا مرهمی باشد بر قلب سوخته از هجرانش؛ همان لحظه‌ی با شکوهی که سرور عالمیان کوثر بی‌همتایت آن را به زیبایی توصیف فرمودند که:

سلام بر دوران‌ها آنگاه که امانت‌دار خویش را از قالب انتظار بخواند. ندایی جان عالم را بنوازد. ای منتظران، سال‌های تاریکی به پایان رسید. نور حق جلوه‌گر شد. ناله‌ی زمان متوقف گردید. نامی زمان‌ها و دوران‌ها را به اجتماع خویش فراخواند. اینک به کنارم بیایید تا خلیفه برایتان آشکار گردد. فرمانش آفرینش را به لرزه درآورد. ساعت‌ها به خدمتش درآیند و شب و روز معنای خویش را در اطاعتش بگذرانند. او کیست که آتش دیدارش اشک‌ها را از دیده‌ها روان سازد؟ و قلب‌ها را در سینه‌ها به طپش درآورد؟ تا آیات قرآن کریم از نوشته به نور اصلی خویش بازگردد.

بله چه زیبا فرمودند، او کیست که یاد و خیالش آتش به جان‌ها می‌زند و اشک‌ها را جاری می‌کند پس دیدار این گهر نایاب الهی چگونه خواهد بود. ایستادن و اشک ریختن و نگاه و تبسم حیات بخشش را دیدن و یا زانو زدن و صورت بر قدم‌های قدسی‌اش گذاشتن، کدام یک می‌تواند التیام دل‌سوخته از هجرانش باشد.

هر چه هست اگر روح و جان از کالبدمان بیرون شود سزاوار است چون بزرگی وجود گهربار و مقدسش از تصویرها و افکار و اندیشه‌ها فراتر است. بدا به حال آنانی که او را نشناخته و تکذیبش کرده و می‌کنند و او و ظهورش را اوهام و خیال می‌دانند ولی مؤمنان و دل‌باختگان حضرتش بدانید که وعده‌ی خدا حق است و خلف وعده نمی‌کند همان‌گونه‌ای که در قرآن کریم فرموده: هر چه به شما وعده داده‌اند خواهد آمد و شما را راه‌گیزی نیست، هم‌چنین به مؤمنان فرموده: برای آن‌ها در نزد پروردگارشان خانه‌ی آرامش است و به پاداش کارهایی که می‌کنند خدا دوستدار آن‌هاست.

پس خداوند دوستدار کسانی است که به حق عمل کرده و صبر پیشه می‌کنند و با عمل به دستورات خداوند منتظر ظهورند تا به دست و جامش از حوض جدش که لبریز از عشق الهی و نجات و رستگاریست که خوش و گوارا است سیراب شوند.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۲ دی ۹۷

خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س)

بار خدایا، پروردگارا، از آن توست پادشاهی و خاص توست حمد و سپاس. هیچ خدایی جز تو نیست. تویی خداوند بردبار، کریم، مهربان، بخشنده، صاحب جلالت و اکرام. تویی آفریدگار آسمان‌ها و زمین.

بار خدایا از تو درخواست می‌کنم بر تاج پیامبران، نگین برگزیدگان، رحمت زمین و آسمان، خاتم الانبیاء ابوالقاسم محمد و محمود و مصطفی (ص) و همچنین بر خاندانش که همه از نیکان و پاکان و برگزیدگان بودند درود فرستی؛ درودی که جز تو کسی را یارای شمارش آن نباشد که خود در قرآن کریم چنین فرمودی که:

سلام و درود بر مؤمنانی که رستگار شدند؛ بندگانی که نشان هدایت را یافتند و آن را چون گوهری گران‌بها حفظ کردند. خاندانی که در میان امت پیامبر (ص) دارای امتیازی شدند که خود وجود مبارک پیامبر (ص) به آن‌ها عطا فرمود و آن عطا از جانب فرشتگان وحی به آنان نازل شد و آنان را مورد محبت و حمایت خود قرار داد.

برکات الهی بر جان‌هایشان که فرمان قیامت چونان نسیمی بر روح پاکشان و جسم مطهرشان خواهد وزید و آنگاه که از خاک بر می‌خیزند زمین به آنان افتخار خواهد نمود و به خاطر اینکه چند صباحی امانت‌دار جسم پاکشان بوده سپاسگزار پروردگار کریم خواهد بود.

امروز ما در این کوی عشق به شکرانه‌ی عطای وجود گوهربار و گران‌قدر یکی از ایشان، سپیدار بلند شکیبایی، تقوا و شجاعت و زلاله‌ی مهر و محبت و صفا و نمونه و نمایشگر اطاعت همراه با عشق به ایزد متعال، پرورش یافته در مکتب امیر مؤمنان و نور دیده‌ی مادرش حضرت زهرا سید بانوان دو عالم یعنی حضرت زینب کبری (س) نشسته‌ایم؛ وجودی که مظلوم ماند و در اثر عدم شناخت شیعه، شخصیتی غیر از واقعیت مقام و منزلت و عملکردشان در ذهن‌ها جا گرفت و روایت‌های کاذبی که نقل مجالس شیعه در حال حاضر است مغایر با شأن و مقام ایشان است به‌طوری‌که

نقش مؤثر و جهادگرانه و همراهانه‌ی ایشان با امام حسین (ع) در نهضت کربلا را علاقه و ارتباط خواهر و برادری، مثل احساس مردم عادی تلقی می‌کنند درحالی‌که ایمان و استواری در اوج عشق و بندگی خداوند و اطاعت و یاری ولایت و امامت ایشان را نادیده گرفته‌اند و از بازگو کردن هیچ روایت کاذبی در این مورد خودداری نمی‌کنند درحالی‌که شخصیت والا و علم و بیان زیبای ایشان را فراموش کردند.

حضرت زینب کبری (س) یکی از علمای بزرگ اسلام و مخصوصاً شهر مدینه در زمانه‌ی خود بودند و دیگر علمای مدینه از همراهی ایشان با امام حسین (ع) در نهضت عاشورا هم خوشحال شدند که عرصه‌ی مطرح شدن و ابراز وجود علمی در غیاب ایشان برای آنان فراهم شده و هم از اینکه ایشان با این مقام ولای علمی و دینی و عرفانی با امام عصر خود همراه می‌شوند و آن تأیید بزرگی برای قیام و حقیقت مبارزه‌ی امام حسین بود و آنان کوتاهی کردند مکرر شدند و نگرانی آنان بی‌مورد نبود چون حضرت زینب (س) در سراسر نهضت عاشورا محکم و استوار و قاطع عمل نمود و با خطابه‌ها و سخنان کوبنده و شیوای خود که نشئت گرفته از علم و ایمان ولای ایشان بود دشمنان را رسوا و پیام نهضت را به خوبی به تمام اعصار و زمانه‌ها رساندند.

پس بیایید در این روز مبارک از خداوند کریم بخواهیم در ظهور دولت حقه‌ی امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) تعجیل بفرماید تا از زبان مقدسشان مقامات حقیقی همه‌ی اهل بیت مخصوصاً عمه‌ی گرامی‌شان حضرت زینب کبری (س) را درک کنیم و تا آن زمان ما وظیفه داریم که زینب گونه عمل کنیم و زینب گونه حق طلب و کوبنده‌ی باطل باشیم چون شیعه ذخیره‌ای بی‌نظیر از گنجینه‌های نجات از اهل بیت پیامبر گرامی اسلام را داراست اگر آن‌ها را الگو و سرمشق مبارزه و زندگی‌اش قرار ندهد در قیامت دلیلی برای ضعف و ذلتش نخواهد داشت پس تا دیر نشده با دست توانمند مولا و سرورمان امام عصر (عج) فکر و عملمان را اصلاح کنیم.

بار الها به حرمت مولود امشب حضرت زینب کبری (س) ما را در شناخت و پیروی از ایشان یاری فرما.

بار الها دنیا در ظلم و فساد و جنایت و نفاق غرق شده ما را از شر آن محفوظ بدار و
در ظهور دولت سرور و مولایمان تعجیل بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳۰ دی ۹۷

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) (روایت اول)

سلام بر رحمتی که بندگان خویش را به ندای حق دعوت فرمود تا جانشان گنجینه‌های خویش را بشناسد. افسوس این نعمت‌های الهی در پرائتز خودخواهی و خودمحوری قرار گرفت و آنچه عاید مردمان شد وجودی از هم گسیخته و روحی خاموش، زبانی گره خورده، دست و پای گریزان و وجودی پاره پاره است. دل‌ها در اشتیاق دنیا در کالبد خویش نمی‌گنجد و گوش‌ها در شنیدن حق ناتوان شده و جان‌ها از حقیقت وحی جدا گشته. در این ظلمت دستی توانا شما را می‌خواند. بیعت با خاندان رسالت پُلی است که زمان‌ها را به یکدیگر نزدیک کرده و قلب‌ها را در تپش لحظاتش قرار می‌دهد.

امشب آن لحظات از امانت‌دار زمان به جانتان مانند نسیمی می‌وزد تا امانت‌دار حقیقتی شوید که برای شنیدنش دور هم جمع شده‌اید. امشب بار دیگر خانه‌ی رسالت در غم از دست دادن اُم ابیها در سوز و گداز است. به کدامین گناه به دل خاک می‌رود. مادر هدیه‌ای بود که پروردگار با رحمت بی‌منت‌هایش به همگان عنایت فرمود و امشب امانت خویش را به سویس می‌خواند تا روح مطهرش چلچراغ ملکوت شود و جسم نورانی‌اش در مکانی جای گیرد که احدی به آن آگاه نشود جز آنانی که پروردگار بخواهد.

غربت حق در چهره‌ی فرزندان‌ش به سخن درآمده و جاودانه در زمان می‌ماند تا حق‌مداران به دنبالش در حرکت باشند و همان‌گونه که پروردگار فرموده با جان و مال و فرزند به استقبالش بروند. امیر مؤمنان این بار به صبری دعوت می‌شود که زمین از عظمتش به فغان می‌آید. او کیست که جان‌ش را در خاک پنهان می‌کند. به چهره‌ی فرزندان‌ش می‌نگرد. حلقه‌ی اشک را با دست‌ان مبارکش می‌زداید و می‌فرماید: انتظار زیباترین تحفه‌ی پروردگار است زیرا در آن با پروردگار همراه می‌شوید که فرموده: منتظر بمانید ما نیز منتظریم.

پس به ندای حق پاسخ می‌دهیم و منتظر دولتی می‌شویم که در آن مرگی وجود ندارد. غم و اندوهی در دل‌ها جان را به آتش نمی‌کشد. فراق‌ها به وصل تبدیل می‌شود. زمان‌ها یکدیگر را در آغوش می‌گیرد تا منتظران به وعده‌ی الهی شاد شوند. همان آنانی که به نام‌ها عشق می‌ورزند. در تلخی این ساعات با شما همراه می‌شوند. غم دل کوچکتان را حس می‌کنند زیرا در دایره‌ی مشیت الهی می‌تواند برای غمی بگریند که هم اکنون در جان‌شان در جریان است. غم جهلی که این بار جان عزیزان اهل‌بیت را نشانه نمی‌گیرد بلکه رسالتی را که با خون پاکان عالم آبیاری شد در مکر و ریا مانند گذشته به بازی گرفته‌اند تا در پشت نقاب حق پنهان شوند. در ظاهر برای حق بگریند و در باطن رشته‌هایش را از یکدیگر جدا کنند. در این زمان غریب، آشنایی مصیبت‌زدگان را به ضیافتی می‌خواند که در آن باطل چونان کف روی آب است و حق مرهم زخم‌خوردگان زمان.

پس همگان را با نامش به این ضیافت می‌خوانیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵ بهمن ۹۷

خطبه‌ی حقیقت فاطمیه

« يَا بَابِي أَنْتَ وَ أُمِّي وَ نَفْسِي لَكَ الْوِقَاءُ وَ الْحِمَى. »

مولای من، آقا جان، جانم و هستی‌ام به فدایتان. به فدای قلب نازک‌تر از برگ گل و زلال‌تر از آب چشمه‌ساران که در این ایام غصه‌دار و سوگوار کوثر و نعمت و رحمت بی‌همتای پروردگار یعنی مادر گرامی‌تان حضرت زهرا (س) است. همانی که پاره تن پیامبر و شما بود و هست. گه‌ری که میراث هدایت پیامبران بود و در دامن وحی پرورش یافت تا در وجودش آیات معجزه را به تماشای زمان خویش و آیندگانی که خواهند آمد تا رحمت را بشناسند بگذارد ولی افسوس مردم زمانه‌اش در حيله و نیرنگ شیطان حقیقت را نیافتند پس در تاریکی و جهل به دنبال فرمانروایی به راه افتادند که فریادش در زمان‌ها به‌عنوان شقی‌ترین نسل باقی ماند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

این روزها مدینه در گلوی خویش بغضی را پنهان می‌کند و غمی که هرگز پایان نیافت چون حضرت زهرا (س) به زمان محدود نمی‌شود او کوثری است که هرگز چشمه‌ی علمش تهی نمی‌گردد. صدای پیامبر در فضا شنیده می‌شود که ای ام‌م فاطمه کوثر یکتای الهی و پاره‌ی تن من، هدیه‌ی پروردگار کریم بر اهل زمین است قدرش را بدانید. و احیرتا مدعیان امتش پس از رحلت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) کمر همت به آزار و اذیت ایشان بستند. در مدت زمان کوتاهی گل همیشه بهار وجود نازنینش را پر پر کردند، (لعنت الله علی قوم الظالمین.) و نگذاشتند شأن و مقام و علم و معرفتش بر بشریت فاش شود و همه را در آتش حسرتش باقی گذاردند.

مولای ما، مادر گرامی‌تان طبق فرموده‌ی پدر گرامی‌شان ام‌ابیها بودند. مادر پیامبران از اولین تا آخرین. پس ما را در شناخت شأن و مقام والا و حقیقی ایشان یاری فرمایید که فقط شما بر آن آگاهید همان‌گونه‌ای که ایشان فقط از وجود گهربار و معجزه‌ی بی‌همتای الهی هم چون شما آگاه هستند که در وصف آن چنین فرمودند:

سلام بر زمان آنگاه که در حلقه‌ی حق جان خویش را از باطل تهی نموده و اعلام می‌دارد: ای یاوران حق بر جان سوخته از انتظار بنگرید که چگونه پوسته‌ی خویش را مانند شبی ظلمانی از جانش جدا نمود تا انوار صبحی مبارک بر آن بدمد تا در آن انوار حق به تماشای جمالی بنشیند که او را می‌خواند یا صاحب‌الزمان بر ساعت‌م ترحم فرما، من در ندایی که منتظران مرا به یاری می‌خوانند تو را می‌جویم تا با نام مبارکت بار دیگر زنده شوم آنگاه یحیی و یمیت را به نمایش گذارم و جانم به سخن درآید و با زمزمه‌ای شیرین اعلام دارد: ای یاوران حق اینک گنجینه‌ام آشکار شد. جمال عشق نمایان گردید و آنچه پنهان می‌داشتم بر صفحه زمان آمد. شکر بر رحمتی که نامش آفرینش است.

بله چه زیبا فرمودند که زمان پوسته‌ی خویش را از جانش جدا کرده تا گنجینه‌اش که شما بید با جمال عشق ظهور کنید و یاوران و منتظران با نام مبارکتان یحیی و یمیت را احساس کنند پس ای یادگار و یوسف زهرا به ما شیفتگان و عاشقانتان نظری کنید که جمعه‌ها با بی‌تابی برای آن لحظه ندبه می‌کنیم. ما را در این حزن و اندوه شهادت مادر گرامی‌تان یاری فرمایید و دست ضعیفمان را با دست قدرتمند جانشین بر حق پیامبر در این تاریکی که فرقی با جاهلیت ندارد یاری‌مان کنید که به کنار باطل نرویم و همواره نام با جلالتان را برای نجات از اوهمات جانمان به مدد بخوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۰ بهمن ۹۷

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) (روایت دوم)

سلام بر رحمتی که بندگان خویش را به ندای حق دعوت فرمود تا جانشان گنجینه‌های خویش را بشناسد. افسوس این نعمت‌های الهی در پرائتز خودخواهی و خودمحوری قرار گرفت و آنچه عاید مردمان شد وجودی از هم گسیخته و روحی خاموش، زبانی گره خورده، دست و پایی گریزان و وجودی پاره پاره است. دل‌ها در اشتیاق دنیا در کالبد خویش نمی‌گنجد و گوش‌ها در شنیدن حق ناتوان شده و جان‌ها از حقیقت وحی جدا گشته. در این ظلمت دستی توانا شما را می‌خواند. بیعت با خاندان رسالت پُلی است که زمان‌ها را به یکدیگر نزدیک کرده و قلب‌ها را در تپش لحظاتش قرار می‌دهد.

امشب آن لحظات از امانت‌دار زمان به جانتان مانند نسیمی می‌وزد تا امانت‌دار حقیقتی شوید که برای شنیدنش دور هم جمع شده‌اید. امشب بار دیگر خانه‌ی رسالت در غم از دست دادن اُم ابیها در سوز و گداز است. به کدامین گناه به دل خاک می‌رود. مادر هدیه‌ای بود که پروردگار با رحمت بی‌منت‌هایش به همگان عنایت فرمود و امشب امانت خویش را به سویس می‌خواند تا روح مطهرش چلچراغ ملکوت شود و جسم نورانی‌اش در مکانی جای گیرد که احدی به آن آگاه نشود جز آنانی که پروردگار بخواهد.

غربت حق در چهره‌ی فرزندان‌ش به سخن درآمده و جاودانه در زمان می‌ماند تا حق‌مداران به دنبالش در حرکت باشند و همان‌گونه که پروردگار فرموده با جان و مال و فرزند به استقبالش بروند. امیر مؤمنان این بار به صبری دعوت می‌شود که زمین از عظمتش به فغان می‌آید. او کیست که جان‌ش را در خاک پنهان می‌کند. به چهره‌ی فرزندان‌ش می‌نگرد. حلقه‌ی اشک را با دستان مبارکش می‌زداید و می‌فرماید: انتظار زیباترین تحفه‌ی پروردگار است زیرا در آن با پروردگار همراه می‌شوید که فرموده: منتظر بمانید ما نیز منتظریم.

پس به ندای حق پاسخ می‌دهیم و منتظر دولتی می‌شویم که در آن مرگی وجود ندارد. غم و اندوهی در دل‌ها جان را به آتش نمی‌کشد. فراق‌ها به وصل تبدیل می‌شود. زمان‌ها یکدیگر را در آغوش می‌گیرد تا منتظران به وعده‌ی الهی شاد شوند. همان آنانی که به نام‌ها عشق می‌ورزند. در تلخی این ساعات با شما همراه می‌شوند. غم دل کوچکتان را حس می‌کنند زیرا در دایره‌ی مشیت الهی می‌تواند برای غمی بگریند که هم اکنون در جان‌شان در جریان است. غم جهلی که این بار جان عزیزان اهل‌بیت را نشانه نمی‌گیرد بلکه رسالتی را که با خون پاکان عالم آبیاری شد در مکر و ریا مانند گذشته به بازی گرفته‌اند تا در پشت نقاب حق پنهان شوند. در ظاهر برای حق بگریند و در باطن رشته‌هایش را از یکدیگر جدا کنند. در این زمان غریب، آشنایی مصیبت‌زدگان را به ضیافتی می‌خواند که در آن باطل چونان کف روی آب است و حق مرهم زخم‌خوردگان زمان.

پس همگان را با نامش به این ضیافت می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۶ اسفند ۹۷

خطبه‌ی ولادت حضرت زهرا (س)

شکر پروردگار را که زبان را منشأ حرکت قرار داد تا همگان به ستایشش سر تسلیم فرود آورده و او را در بزرگی نامش بستایند. همان نامی که جام جان‌ها از آن سیراب شد، زمین و آسمان به جنبش درآمد، اصوات در عالم گویا شد، آنگاه صدا معنا پیدا نمود؛ آفریده‌ها به سخن درآمدند تا خالق را بستایند که همواره ضربان حیات به دست پر جلالتش از مرده بیرون آورده شد تا یحیی و یمیت شناخته شود؛ پس زنده عظمتش را درک کرد و در محور بندگی قرار گرفت و مرده از شمارش خلقت بیرون آمد.

پس می‌ستاییم پروردگار کریم را که شکر و ستایشش حیات و عزت است و سزاواری و سعادت؛ و بندگی‌اش وجود را پاک و لبریز از عشق و نشاط می‌کند و زمان در خود برگزیدگانی را به عنوان گنجینه به یادگار حفظ فرموده که حیات و عزت ابدی را یافتند و در سایه‌ی رحمت پروردگار آرامیدند. همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرا (س) فرمودند: برکات پروردگار عالم در جان‌هایی است که خداوند آن‌ها را برگزید تا نشانی باشند از قدرتی که نامش خلقت است، امانتی که در جان خلیفه مانند شرابی گوارا نوشندگان را اطعام می‌نماید. پس پروردگار امر می‌فرماید: آیا آنان که می‌دانند با آنان که نمی‌دانند یکسان هستند. اسرار جان خلیفه بر آسمانیان و زمینیان در حلقه‌ی اراده‌ی پروردگار فاش گردید تا جانشین معنا پیدا کند. حرکت آغاز گردید، زمان در اسارت ساعت‌ها و ثانیه‌ها به گردش درآمد و شب و روز در شمارش عمر در پی یکدیگر در آمد و شد قرار گرفت پس نماد قدرت خلیفه زمین را احاطه کرد، زمان در اختیارش قرار گرفت، گنجینه‌ی جانش آشکار گردید، فرمانروایی‌اش به عمرش محدود نشد بلکه او جانشین قدرتی شد که هرگز محدودیتی نتوانست تا جایگاهش را تسخیر نماید.

این فرموده چه زیبا مصداق است بر کوثر بی‌همتای الهی سرور عالمیان، حضرت زهرای اطهر (س) که وجود گهربارش نشانی از عظمت خلقت دارد که تشنگان معرفت و علم را سیراب کرده و خلیفه را در مقام عطایی پروردگار به واقع به نمایش تاریخ گذاشت و گنجینه‌ی جانش هزار و اندی سال است با وجود عدم شناخت او بر زمین و آسمان خودنمایی می‌کند که خود ایشان در مناجاتی فرمودند: ای خالقم تو را در ضمیرم یافتم، بندگی‌ات را شناختم پس بندگی‌ام را بپذیر و جانم را از شر آنچه باعث جدایی از بارگاه ملکوتی‌ات می‌شود نگه‌دار. اینک به تمنایی معترفم که مرا سلامت آفریدی پس سلامم را بپذیر تا همواره بر آستانی بوسه زنم که مرا خوب می‌شناسند زیرا اوست که یحیی و یمیت به فرمانش جاری می‌شود.

بله حضرت فاطمه (س) بر آستانی بوسه می‌زد که ذره ذره‌ی وجودش در حرارت عشق آن می‌سوخت که ایشان چنین فرمودند: بارها پدرم رسول خدا (ص) می‌فرمود: فاطمه جان عشق را چگونه دریافتی و من پاسخ می‌دادم آن‌چنان به لطفی وابسته شدم که هر لحظه احساسش کردم، او را نمی‌دیدم ولی در حرارت جانم در آغوشش می‌گرفتم، به سینه‌ام می‌فشردم و لحظه‌ای رهایش نمی‌کردم و پدر می‌فرمود: چه زیبا مخلوق خالقی شدی که جز او را ندیدی.

اینک ای مهمانان کوی عشق گوهر گران سنگی از صدف خلقت بیرون شد و عاشقان و شیفتگان جوهر قُدسیه را شاد کرد که درود خدا بر او، یگانه بانویی که در عرش الهی محبوب ملائکه‌ی مقرب و هم کلام با برترین آنان، حامل علم وحی خدا یعنی جبرئیل امین بود و درود بیکران خداوند بر حضرت فاطمه (س) که بهجت قلب و نور چشم رسول خدا (ص) و عزیزترین انسان‌ها در پیشگاه او بود.

سلام بر شما ای جلوه‌ی نور جمال خداوند و پاره‌ی تن رسولش که ملائک هنوز ذکرشان را با نام تو متبرک می‌کنند. سلام بر شما که چشمه‌ها نام زلالتان را با آواز می‌خوانند و گل‌ها شکفتن را و پرستوها پرواز را از شما آموخته‌اند و تمام خاک از شرق تا غرب بارگاه شماست. سلام بر شما که خورشید را در دوازده آینه به وسعت آسمان تکثیر و

دوازده رود بی‌کران را تا کرانه‌ی ابدیت روانه کردید و نام خدا را با دوازده قلم بر لوح خاک نوشتید که نام زیبایتان تا ابد بر تارک تاریخ و دنیا خواهد درخشید.

چگونه می‌توان از سرور عالمیان کوثر الهی، مادر هستی، ام ابیها دخت رسول خدا (ص)، حضرت فاطمه‌ی زهرا (س) سخن گفت و چگونه ممکن است **إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ** را تفسیر کرد. پس عقل و کلام درمانده به سوی فرزند گرامی‌اش، وارث حقیقی‌اش، نور چشمش یوسف زهرا، سرور و مولا، امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) شتافته تا در این مورد مدد فرمایند و ایشان چه زیبا فرمودند: حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) که صلوات و سلام فرشتگان و زمینیان و آسمانیان بر نام مبارک و با جلالتش باد، دخت پیامبر خاتم که گنجینه‌ای بود تمام نشدنی. کوثری که عطای بی‌همتای پروردگار عالم بود مانند پدر گرامی‌اش، در زمانی دیده بر جهان گشود که داشتن نوزاد دختر ننگ بزرگی بود ولی به لطف و کرامت پروردگار دختری آمد تا مادر پیامبران گردد و وارث تمام معجزات الهی. او جهان ظلمانی را به نور اخترش افروخت و دل رحمت الهی را در گلستان خلقت به زیباترین نام‌ها زینت داد، او را چه کسی دریافت؟ آیا گذشتگان دانستند چه گنجینه‌ای هدیه‌ی پروردگارشان بود و یا آیندگان؟

اینک در این روز با شکوه و مبارک میلاد سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) در خانه‌ی مقدس فرزند گرامی‌شان حضور پیدا کردیم که ضمن شکرگزاری خداوند کریم از این عطای بی‌همتای الهی به ساحت مقدس مولا و سرورمان تبریک و تهنیت عرض کنیم و همچنین می‌رویم تا بهار را با قدوم مبارک سرور عالمیان آغاز کنیم. وجود مقدسشان که همیشه بهاری بوده و هست و شکوفه‌های علم و معرفت و تقوا و ایمان بر شاخسارهای درخت تنومند خلیفه و انسانیت تا ابد خودنمایی و عطر افشانی می‌کنند و هیچ زمانی خزان و سردی زمستان را تجربه نکرده و نمی‌کنند درحالی‌که چهار فصل در وجود ضمیری انسان نهفته است، بهار جوانی، تابستان میان‌سالی، خزان پیری و زمستان برزخی که چه زیبا آن را سرور عالمیان توصیف فرمودند که: شکر بر آفرینشی که در خلقتش احساس را مرز عبور قرار داد تا همگان به استعداد آنچه درک می‌کنند جام جانشان را لبریز کنند پس تمام فصل‌ها در جانشان تکرار می‌شود تا

همواره در یحیی و یمیت قرار بگیرند. درخت وجودشان در بهار جانشان به بار بنشیند و در تابستان رنگارنگی خلقت دیده شود و در پاییز از آنچه کسب کرده‌اند انفاق کنند و در زمستان در حرارت عمل بیاسایند تا عمرشان همواره خاطره‌ها را برای عبور آماده سازد.

اینک در این روز مبارک به ساحت مقدس فرزند گرامی‌شان وارث حقیقی مادر هستی سرور عالمیان، کوثر جاریه‌ی الهی، سرور و مولایمان ابی‌صالح المهدی (عج) ابراز می‌داریم همان‌گونه‌ای که گفتیم زبان و عقلمان عاجز از بیان شأن و مقام والا و حقیقی مادر گرامی‌تان است ولی چشم امیدمان به دولت ظهورتان می‌باشد تا از زبان گهربارتان آن را بشنویم پس برای برآورده شدن آن فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

ضمناً روز مادر و زن را خدمت همه‌ی مادران و مادران آینده و خانم‌های محترمه تبریک عرض کرده امیدواریم که این روز مبارک، تولدی باشد برای الگو قرار دادن فضائل اخلاقی و ایمانی و عمل سرور عالمیان در زندگی شما و برای شادی ارواح مادران فوت شده از این جمع فاتحه‌ای را قرائت فرمایید.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۶ اسفند ۹۷

خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)

ستایش شایسته‌ی ذات اقدس الهی است که از روی کرم عطا فرمود از انوارش، اولیاء را بر بندگانش، تا گمشدگان با توسل به نور آنان راه سعادت و رستگاری را بیابند که خداوند عزیز و حکیم خود فرمود: هر کس که توبه کند و ایمان آورد و کار شایسته کند و به راه هدایت بیافتد می‌آمرزمش.

پس برکات پروردگار عالم در آغازی منور است آنگاه که امر می‌فرماید: کجایند پرچم‌داران حق همانانی که در کلام خویش بر پروردگارشان سبقت نمی‌گرفتند و زبان در کام جان می‌نهادند تا جانشان طعم بندگی را بچشد و ذائقه‌ی نهانشان به دنبالش به حرکت درآید آنگاه ندایی با جانشان درآمیزد و این‌گونه سخن آغاز کند:

ای فرمان‌بران بر گوشت و پوست و استخوان و هر آنچه که به اراده‌ی خویش آفریدم، امر فرمودم که مرا بپرستید و آنان سر اطاعت بر فرمانم نهادند سپس عقل را بر فرماندهی برگزیدم، او اراده‌ی جان‌ها را در احاطه‌ی خویش گرفت و خطاب به پروردگارش عرضه داشت: ای خالقم قدرتم را از روحی منور گرفتم و بر تخت جان‌ها نشستم، بسیاری را زنده یافتم و امر کردم که از خالقشان اطاعت کنند و بسیاری را همانند چهارپایانی که نیازی به من نداشتند پس به فرمان خویش عمل کردند و جانشان از نعمت من تهی گشت. اینک بر دامن کبریایی‌ات چنگ زده‌ام تا جهان را به پرتوای بی‌فروزی و انوارم را به همگان بنمایانی و درجه‌ام را آشکار سازی و مرا سپاسگزار لحظه‌ای که ندایی طنین انداز می‌شود که نام مرا می‌خواند و عقل کل آشکار می‌گردد.

چه توصیف زیبایی است از سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) از پرچم‌داران حق که همان وجود مقدس پیامبر گرامی اسلام حضرت محمد (ص) و اهل‌بیتش هستند که در سخن و عملشان ذره‌ای از فرمان الهی سبقت نگرفته و عقل کل‌هایی که عقل را در مقام اصلی‌اش به نمایش بشر گذاشتند و آخرینشان قاطع و برهان، امام

عصر و زمان، اباصالح المهدی (عج) هستند که درجه‌ی عقل را آشکار فرموده و همگان را با آن آشنا خواهند نمود. پس شکر بر آستان خالق‌ی که تمام خلقتش را به جانشینش می‌سپارد تا با شیرهی توحید آن را سیراب کند.

اینک ما در این خانه‌ی ارجمند به میمنت میلاد یکی از ایشان دور هم جمع شده‌ایم که این گهر گران‌قدر امام محمد بن علی ملقب به باقرالعلوم (ع) هستند که در اول رجب سال ۵۷ هجری در مدینه متولد شدند، پدر گرامی‌شان حضرت امام سجاد (ع) و مادرشان فاطمه دختر امام حسن مجتبی (ع) بودند. عمر مبارکشان ۵۷ سال و امامتشان نزدیک به ۲۰ سال بود. زندگی ایشان نمونه‌ای والا از حیات ربانی بود و پرتو این حیات طریق سالکان حق را تا به امروز روشنی بخشیده است.

از همان روزهای آغازین حیاتش خطوط امامت در سیمایش آشکار بود. در زمان ایشان جامعه‌ی اسلامی که دامنه‌ی آن بسیار گسترش یافته و ملت‌ها و فرهنگ‌های گوناگون را در برگرفته بود به فرهنگ و معارف قرآنی پیش از پیش نیاز داشت در نتیجه این مهم را امام محمد باقر (ع) به عهده گرفت و در این راه کوشش و تلاش بی‌وقفه‌ای نمود که آثارش تا این زمان باقی است.

بله این است مقام و برکت امامت که به مقتضای هر زمان عمل کرده طبق نیاز مردم و امت مسلمان نسبت به هدایت و ارشاد آنان همت گماشتند. چه زیبا آن را امیر مؤمنان علی (ع) فرمودند که:

خداوند رحمان مخلوقات خود را در دنیا سکونت داد و رسولان را فرستاد تا این که از مقابل دیدگان آن‌ها حجاب‌هایی بردارند و آن‌ها را از صدمات دنیا بر حذر نمایند و حلال و حرام را به آن‌ها بفهمانند و به آن‌ها بگویند که اگر اطاعت کنند به بهشت می‌روند و اگر عصیان ورزند دچار دوزخ خواهند شد و به بندگان فهمانده که در زندگی آن‌ها ممکن است بزرگی و خواری برای آزمایش به وجود بیاید. خدا را آن‌چنان که از مخلوقات خود خواست که او را سپاس‌گزارند سپاس می‌گذارم و او برای هر چیز اندازه‌ای تعیین نمود و بنا بر مشیت او هر اندازه دارای مدتی است و هر مدت بر طبق نوشته معلوم است.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس فرزند گهربار امام محمد باقر (ع) سرور و مولایمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به تمنا به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما شما عقل کل و وارث همه‌ی علوم از الست تا قیامت هستید با این وجود با صبر و حوصله‌ی زیبا با امتتان مدارا می‌کنید و در اندیشه‌ی هدایت و ارشاد آنان هستید. ما ساکنان کوی مقدستان را به فراوانی از لطف و احسان خود بهره‌مند فرمودید، سپاسمان را بپذیرید تا مشتاقانه فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۸ اسفند ۹۷

خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)

حمد و سپاسی در خور و زیبنده‌ی پروردگار حکیم و عزیز است که خود فرمود: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»، پس حمدش فراتر از عقل و اندیشه است و به‌درستی که هیچ چیز برتر از حمد و سپاس او نیست و هیچ کس جز او نمی‌تواند حمد و سپاس بندگانش را از راه لطف و رحمت پاداش دهد پس بر آستان کبریایی‌اش سر تعظیم و بندگی و تسلیم فرود آورد و به دامن پر مهرش از شر شیاطین و ظالمان و منافقان و کافران پناه می‌بریم. آنانی که ادامه دهنده‌ی راه پدرانشان بودند و هستند. و افسوس که عاقبت شوم اجدادشان عبرتشان نشد چون شیطان و نفس پلیدشان دنیا را در نظرشان آراسته کرده و نه قیامت و برپا شدن کرسی عدالت را باور کردند و نه دولت ظهور منتقم باطل، جاری کننده‌ی حق مولا و سرورمان امام عصر و زمان (عج) را.

ولی بر خلاف تصور این دون مایگان هم امام و منجی عالم بشریت خواهد آمد و هم قیامت با تمام عظمت و بزرگی‌اش خواهد رسید. چه زیبا آن را سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) توصیف فرمودند:

سلام بر لحظه‌ای که پروردگار فرمود بر خلیفه‌ام سجده کنید تا رمز و راز آفرینش را دریابید. همگان سر اطاعت بر آستان کبریایی پروردگار خم نمودند تا راز جانشان از پرده‌ی ابهام بیرون آید. ندایی در جانشان طنین‌انداز شد. جان شما در مدار حق می‌چرخد از آن مدار بیرون نخواهید رفت تا ندای خلیفه‌تان شما را بخواند. او صاحب‌الزمان است. پس عظمت خلقتتان درمقابل بزرگی نامش کوچک می‌شود. رمز ماندتان در ندایی که آفرینش را به حکومت حق دعوت می‌کند آشکار شد و شما را به ضیافتی می‌خواند که در آن نوری جز نور حق افروخته نمی‌شود.

بله با این فرموده‌ی حقیقی و زیبا در می‌یابیم که پروردگار رحمان و رحیم در الست مزده‌ی ظهور و برپا شدن دولت حقه‌ی مولا و سرورمان ابوالصالح المهدی (عج) را به

همه‌ی مخلوقاتش داده تا ردای خلیفه را بر قامت دلربایش ببینند و همگی اعتراف کنند که فرموده‌ی خداوند حق بود که فرمود آنچه من می‌دانم شما نمی‌دانید.

پس لعنت خدا بر آنانی که زمینه‌سازان و هدایت‌کنندگان به آن دولت یعنی امامان بزرگوارمان را مورد آزار قرار داده و به شهادت رساندند که ما در این شب حزن و اندوه در این خانه‌ی مقدس به سوگ شهادت یکی از آن گهران و گنجینه‌های آفرینش دور هم جمع شدیم. ایشان دهمین اختر ولایت و امامت، صابر و عادل، عالم و هادی حضرت امام علی النقی (ع) ملقب به هادی هستند که در سال ۲۱۲ هجری در مدینه متولد شدند پس از شهادت پدر بزرگوارشان امام جواد (ع) در سن هشت سالگی به امامت رسیدند و در سال ۲۳۳ هجری متوکل عباسی ایشان را به سامرا تبعید و تحت نظر گرفت. با وجود آن امام هادی (ع) لحظه‌ای از تلاش دست برنداشت و فعالیت‌های خود را به شیوه‌ای مطابق اوضاع زمان خویش به پیش برد و به مردم از راه‌های گوناگون آگاهی و عدم مشروعیت حکومت عباسی را اعلام فرمود. عاقبت حاکمان جبار عباسی ایشان را به شهادت رساندند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

ما در این شب حزن و اندوه با قلبی آکنده از غم به ساحت مقدس مولا و سرورمان اباصالح المهدی (عج) تسلیت عرض کرده و به تمنا ابراز می‌داریم:

مولای ما سال‌هایمان با غم شهادت عزیزان شما و سروران ما می‌گذرد از پروردگار مقتدر و توانا عاجزانه به تمنا می‌خواهیم سال آینده با ظهورتان و انتقام از باطل مرهمی بر قلب سوخته‌ی ما باشد اگرچه دشمنان و کافران و منافقان آن را بعید می‌دانند ولی ما آن را نزدیک و به شوقش لحظه‌شماری می‌کنیم.

در خاتمه دست به دعا بر می‌داریم:

پروردگارا ما را از هدایت یافتگان و اصحاب صراط مستقیم قرار بده.

بار الها به ما آن قدرت و شهامت عطا فرما که نه از انبوه کافران و منکران و ظالمان بترسیم و نه از حوادث سخت و مشکلات در هراس بی‌افتیم.

خداوندا روح لجاجت و بهانه‌جویی را از ما دور کن و توفیق پذیرش حق را به ما
مرحمت بفرما و دعای هر روز ما را که به التماس از تو می‌خواهیم اجابت بفرما.

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۴ اسفند ۹۷

دل نوشته‌ی آخرین دعای ندبه سال

جانم به فدایت مولا و آقا جانم، شما آن حقیقت پنهانی که دور از ما نیستی، آرزوی قلب و روح ما دیدار شماست. دل‌های سوخته از فراقتان هر جمعه ناله‌ی شوق سر می‌دهد و زبان‌ها از وصف شما عاجز است و چشم‌ها از هجرانتان نمناک. کاش می‌شد قلب سوخته از فراق شما را از سینه بیرون می‌آوردم تا همگان ببینند چگونه عشق دیدارتان آن را آتش زده اگرچه شما را نمی‌بینم ولی گرمی وجودتان و لطف و مهربانی‌تان را احساس کرده، با وجود دلتنگی از آرامش لذت می‌برم.

با نزدیک‌تر شدن بهار مشتاقانه و عاجزانه به درگاه پروردگار کریم ابراز می‌داریم: یا رب، دست به دامن تحفه‌ای آویخته‌ایم که دولتش بهاری بی خزان است پس به عمری که بهار واقعی را فراموش کرده ترحم فرما که منتظرانش به باران رحمت نیازمندند. ریشه‌هایشان از تشنگی به فغان آمده منتظر امری هستند تا بار دیگر بهار را معنا کند و صدایی همچون نوای نرم بارانی در بهار گوش جان را بنوازد که: ای منتظران منم آن وعده‌ی شیرین پروردگار عالم که نامم گوش زمان را شنوا می‌سازد پس ای دوستداران و منتظران یوسف زهرا (س) به خود ببالید که نام مولایتان افتخار آفرینش است که آن را با وصفی زیبا از سرور عالمیان حضرت زهرا (س) بیان می‌کنیم که فرمودند:

سلام بر زمان آنگاه که در دقیقه‌های خویش نظر می‌کند تا پاسخ سؤالی را بیابد که در عمرهای خلیفگان الهی نهفته است. صاحب خویش را می‌خواند: ای برپا کننده‌ی کرسی زمین و آسمان. ای آفریننده‌ی هر آنچه که نامش مخلوق است. ای زمان زیباترین خلق پروردگار در حیات و ممات. حیاتی سرسبز و زیبا و مماتی سرد و خاموش. مرا به مولایی آراستند که همواره بر زبان‌ها جاری شوم و در کنارش باشم. هرگاه او را بخوانند من نیز با لقب ملکوتی‌اش همراه شوم. زندگان را حیاتی جاودان است و مردگان در وعده‌ای شیرین از زمانی که نامش انتظار است. پس سلام بر انتظار، انتظاری که پروردگار فرمود من منتظرم زیباترین واژه در رحمت بی‌انتهای الهی. زمان

چگونه قادر است تا عظمتی را فاش کند که در لحظاتهش مالکی انتظار می‌کشد. پروردگاری که زمان را آفرید تا حیات در آن شناخته شود. شب و روز معنا پیدا کند. قادری که صاحب موجود شو، موجود می‌شود است. پس انتظار را چگونه معنا می‌کند. اینک صاحب‌الزمان به میدان می‌آید تا همراه این انتظار شیرین شود. امری که زمان را متوقف می‌کند تا دولتی شکوفا شود و وعده‌ی الهی محقق گردد. منتظران شاهد خلقتی شوند که کتاب آسمانی آن را وعده داده است.

بله زمان چون همراه نام مولای ما به‌عنوان امام زمان برده می‌شود به خود افتخار می‌کند و منتظر امری است که آن را متوقف کند تا دولت خلیفه‌ی راستین پروردگار کریم شکوفا شود و انتظار همه‌ی مخلوقات خداوند به وصلی شیرین محقق گردد همان‌گونه‌ای که در قرآن کریم وعده فرمودند.

آقا جانم از قدیم رسم بود که احترام و شرافت غلام و نوکر به مولایش بوده، سرور و مولای ما شما هستید و ما زنده‌ایم و حیات و افتخار و عزم‌ان عشق شماست اگرچه لایق آن نیستیم، تمنا داریم که از سر لطف و مهر بی‌کراتان آن را بپذیرید چون ما چشم به راه فرمان شما و منتظر دولت شمایم تا آنکه خداوند کریم دینش را به‌وسیله‌ی شما زنده کند و آشکارتان سازد برای عدل خود و پابرجایتان کند بر روی زمینش. پناه می‌بریم به خدا و بی‌زاری می‌جویم از منکران حق و غاصبین میراث شما و پیشوایان و فرمانروایانی که مردم را به دوزخ می‌خوانند.

در آخرین ندبه‌ی امسال به تمنا به ساحت مقدستان ابراز می‌داریم:

مولای ما سال‌های عمرمان یکی بعد از دیگری می‌گذرد، تا کی روزگارمان سرگردان گذرد و قلبمان از کفر و ظلم و فساد زمانه به درد آید. به داد امت قدرناشناس و درمانده‌ی خود برسید تا حق را در بهترین جایگاهش درک کرده و عمل کند. یاری‌مان کنید تا دعاهایمان به اجابت برسد.

اللهم عجل لولیک الفرّج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع) ۲۶ اسفند ۹۷

الحمد لله پروردگار کریم و رحیم را سپاس که به بندگان توفیق طاعت ارزانی فرمود و خیر و نیکی را در عبادت خویش برای آنان منظور داشت که با توسل جستن به آن خود را از باطل‌های درونی و بیرونی نجات بخشیده به آغوش پر مهر و بنده نوازش بازگردند که خداوند رحمان خود فرمود: تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند از فضل خود پاداش دهد زیرا خدا کافران را دوست ندارد و چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرا (س) آن را توصیف فرمودند که: سلام بر آینه‌ی خلقت آن زمان که پروردگار اراده فرمود تا نور را معرفی فرماید، در کتاب آسمانی قرآن کریم فرمود: پروردگارتان نور آسمان‌ها و زمین است. با این فرمان، زمین جان‌ها قرارگاه لطیف‌ترین الطاف از هدایای رحمت الهی گردید. آنگاه قالب جان در نجوای شیرینی با این نور به گفت‌وگو نشست و با آنچه در آینه مشاهده کرده بود این‌گونه به سخن درآمد: ای جان تو را به ضیافتی پر شکوه خوانده‌اند، برخیز و خویشتن را برای آن ضیافت مهیا ساز باید همان‌گونه که پروردگارت فرموده لباس جانت را بپوشی. اینک به آینه بنگر، چه می‌بینی؟ جانی را که ظلمتش در یک فرمان به انواری تابناک بدل می‌شود. مهمانی آغاز می‌گردد، ای مخلوقاتم بیایید اینک آن گل خشک و لجن بویناک آماده گردیده تا مشکاة خویش را به نمایش گذارد. چراغ افروخته می‌شود، این چه سینه‌ای است که اسرارش همگان را به سجده می‌خواند. در مقابل چراغدان جانش آفرینش انوار خویش را پنهان می‌سازد و آن سینه با روح خداوندی می‌افروزد. سوختنش پایان نمی‌پذیرد و روغنش به جلای آن می‌پردازد و آن‌چنان انعکاسی را بنیان می‌گذارد که همواره نقشش جاودانه در بقاء می‌ماند.

بله از این فرموده‌ی سرور عالمیان که در کلماتی زیبا و عارفانه بیان شده دریافتیم زمانی که روح خداوند در قالب انوار در جان آدمی وارد شد و او در آینه‌ی خلقت خود را در جایگاهی رفیع دید با هر شکرش نوری افزون بر نور دیگر شد و همه‌ی مخلوقات با دیدن آن زبان به تحسین گشوده و به سجده درآمدند و ما آن نور را بر

محور و سرسلسله‌ی پیامبران و رسولان حضرت محمد مصطفی (ص) و بر خاندان پاکش به عینه مشاهده کردیم و اینک در این شب مبارک به شادمانی میلاد یکی از آنان در این کوی عشق جمع شدیم. ایشان ابا جعفر محمد تقی جوادالائمه (ع) هستند که در دهم رجب سال ۱۹۵ در مدینه متولد و در سن ۷ سالگی به امامت رسیدند و ۱۷ سال امامتشان مصادف بود با حکومت دو طاغوت مأمون و معتصم لعنت الله. پدر بزرگوارش امام رضا (ع) ۵۵ سال داشت اما هنوز صاحب فرزند نشده بود از همین رو شایعاتی از سوی سران و مبلغان فرقه واقفیه که معتقد به غیبت امام موسی کاظم (ع) بودند و می‌گفتند که او پس از خود به امامت هیچ امامی وصیت نکرده است نشر می‌یافت.

بله امام جواد (ع) در زمانی پا به عرصه‌ی هستی نهاد که شیعیان با یکدیگر به اختلاف برخاسته بودند و تبلیغات برخی از مخالفان به دل‌های بعضی از مردم ساده لوح نفوذ کرده بود. در این برهه تولد امام جواد (ع) بطلان عقیده‌ی فرقه‌ی واقفیه شد و تولد ایشان سببی شد برای پیروزی حق و اتحاد شیعه و پیروی از حق. پس از اختلافات و تفرقه‌هایی که پیش آمده بود و پنج سال از عمر امام جواد (ع) گذشته بود که مأمون امام رضا (ع) را به اجبار به مرو دعوت کرد. امام رضا (ع) با آمدن فرستادگان مأمون و شنیدن پیغام آن‌ها با خانواده‌ی خویش خداحافظی کرد و فرزند خود امام جواد (ع) را که تنها پنج سال داشت به جانشینی خویش بر آنان گمارد زیرا از مراتب صلاحیت و شایستگی خدادادی پسرش به خوبی آگاه بود.

امشب مصادف است با میلاد گهری دردانه از اهل بیت پیامبرمان خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) که ره شصت ساله را شش ماهه پیمود. ایشان حیدر شش ماهه، اسوه‌ی رشادت و معصومیت حضرت علی اصغر هستند که نشان داد اطاعت و پیروی از امر امامت به کوچکی و بزرگی نیست، به ایمان و همت و گذشت و مردانگی است. در خردی می‌شود کار بزرگی کرد و نام خود را در تاریخ پُر آوازه نمود. حضرت علی اصغر بیعت با امام عصرش را با خون گلوییش نوشت و امضا کرد.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان، ولی نعمتمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما مقام والای امامت به سن و سال و پیری و جوانی نیست و کسب فیض در همه‌ی طول عمر امام یکسان است و این را امام جواد (ع) به همگان نشان دادند ولی افسوس چنین گنجینه‌ی گران بهایی را دشمنان دون صفت خیلی زود از بشریت گرفتند و ما شکرگزار خداوند حکیم و مهربان هستیم که شما را برایمان حفظ فرمود که با اطاعت از سفارشات و امرتان رستگار شویم و برای تعجیل در فرجتان هر لحظه فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۸ اسفند ۹۷

خطبه‌ی ولادت امیر مؤمنان (ع)

خداوندی را حمد می‌کنیم که آثار بزرگی و قدرتش در همه جای خلقت نمایان است و دیدگان اندیشه از مظاهر عظمت او خیره مانده. او دور است و در همان حال نزدیک و خداوند بالاست و در همان حال پایین و آشکار است و در همان حال پنهان، پنهان.

پس حمد و سپاس خداوندی را که جامه‌ی عزت و کبریایی پوشید و آن دو را مخصوص خود گردانید، پس ای بندگان خدا به عمل نیک بکوشید که عمل نیکو به ملکوت می‌رود و توبه فایده‌بخش می‌شود و دعای شما را می‌شنود و اینک که در دوره‌ی عمر آرامش دارید و قلم‌ها برای نوشتن اعمال شما حرکت می‌کند و بیماری مانع از عمل شما نیست و مرگ هنوز به سراغ شما نیامده بر عمل نیکو سبقت بگیرید و بدانید دسته‌ای از اهل دنیا هستند که از اهل دنیا نیستند و بودن آنها در دنیا چون کسانی است که در دنیا نباشند و می‌دانند دنیا زودگذر است، حقایق را می‌بینند و لذا با آگاهی بر حقیقت کار می‌کنند و به کارهایی بیهوده مشغول نمی‌شوند و با این که در دنیا هستند جسم و روح آنها بین مردم دنیای دیگر حرکت می‌کند و می‌بیند که مردم دنیا به فوت کردن دیگران اهمیت می‌دهند در صورتی که آنچه نزد آنها اهمیت دارد قلب‌هایی است که با تقوی و خوف از خداوند زنده است. از این بیم دارند که مبادا قلب‌هایشان فریفته‌ی دنیا و نفس شود و بمیرد.

جان عالم به فدای امیر مؤمنان علی (ع) که همان‌گونه‌ای که فرمودند با اینکه بین مردم زندگی می‌کردند جسم و روحشان در ملکوت سیر می‌کرد، با این حال قلبشان غصه‌دار مردمی بود که به ظاهر زنده و در باطن مرده بودند. افسوس که نه تنها مردم زمانه‌اش او را درک نکردند بلکه بعد ایشان تا عصر حاضر نیز غریب مانده‌اند درحالی‌که همه‌ی حسنات و فضائل و حکمت و عرفان و معرفت و علم و شجاعت و تدبیر و بلاغت را در نهایت کمال داشتند؛ همان‌گونه‌ای که خداوند کریم در کتاب

آسمانی قرآن فرمودند: به هر که خدا خواهد حکمت عطا کند و به هر که حکمت عطا شده نیکی فراوان داده شده و جز خردمندان، پند نپذیرند.

پس کجایند خردمندان که پند بپذیرند، امیر مؤمنان علی (ع) را که به اعتراف شیعه و سنی بیش از ۱۳۰۰ آیه در مورد ایشان نازل شده و نهج البلاغه که اخت القرآن لقب گرفته را درک کرده و عمل خود را با آن هماهنگ کنند و در اندیشه و رفتار و گفتار و کردار از امیر مؤمنان پیروی کنند. چون مولا در نخستین و قدیم‌ترین جایگاه پرستش حق تعالی یعنی مکه تولد یافت و پرورش یافته در محضر پیامبر خاتم، رسول اکرم حضرت محمد (ص) بود و موحد و پیرو پیامبر و عاری از هر گونه گناه و در همه‌ی امور تابع پیامبر بوده و خدا او را معصوم داشته و هدایت کرد. با وجود اینکه حسودان و دنیاپرستان و منافقان خلافتی را که خداوند و پیامبر به او عطا فرموده بود را غصب کردند ولی خلافت بر افتخارات امیر مؤمنان نیفزود بلکه وجود امام علی (ع) بود که خلافت مسلمین را دارای افتخار می‌کرد.

دنیا تا امروز نتوانسته است شخصیتی چون امیر مؤمنان را نشان بدهد که بزرگ‌ترین دلیر جهان و در عین حال بزرگ‌ترین دانشمند و فیلسوف و معلم اخلاق و معلم خداشناسی و نوع پروری و دین‌داری باشد. مجموع این صفات تا امروز در هیچ کس جمع نشده است. تاریخ آغاز اسلام نشان می‌دهد که در آن دوره، اسلام جز شمشیر امام علی (ع) وسیله‌ی مبارزه و دفاع از خود را نداشت و ایشان اولین و آخرین خط و سنگر دفاع اسلام بود. بزرگی روح و کمالات خدادادش را در خطبه‌هایش و نامه‌هایش و فرمان‌هایش و کلمات قصارش می‌یابیم و می‌بینیم که برجسته‌ترین تعلیمات اخلاقی را می‌دهد و بهترین رهنمودها را برای زندگی دنیا و آخرت فرا راه نوع بشر می‌گذارد و هر نوع مسئله و معضل را در راه دین حل می‌نماید و به آدمیان می‌آموزد که نیکوکار و راست‌کردار و غمخوار هم نوع خود باشند که در این مورد بهره می‌گیریم از فرموده‌ی گران‌سنگ خود ایشان که فضائل و صفات و خصایص خود را در قالب بنده‌ی خداوند کریم بیان فرمودند:

ای بندگان خدا به درستی که محبوب‌ترین بندگان نزد خداوند آن است که خدا وی را یاری می‌نماید تا اینکه بر نفس خود غلبه کند و جامه‌ای از اندوه و قبایی از خوف از خدا در بر نماید. در قلب این بنده چراغ راهنمایی افروخته می‌شود و او برای سرمنزل آخر توشه فراهم می‌نماید و دور را بر خود نزدیک و مشکل را بر خود آسان می‌کند. چون رسیدن به سرچشمه‌ی آب گوارا بر او آسان می‌شود از آن سیراب می‌گردد و جامه‌ی هوی و هوس را از تن دور می‌نماید و از هر نوع اندوه برکنار می‌شود مگر یک اندوه، آن هم طلب وصال حق است.

یک چنین بنده آن‌چنان به خداوند و دین مبین یقین دارد که یقین او مانند نور خورشید در روز غیرقابل تردید است و برای امور اخروی از هیچ کوشش فروگذاری نمی‌کند و در آن راه هر فرع را به اصل برمی‌گرداند. یک چنین بنده چراغ تاریکی‌ها و حل‌کننده‌ی مسائل مورد اشتباه و کلید گشایش مبهمات و دور‌کننده‌ی هر نوع دشواری است و از ارشاد مردم مضایقه نمی‌کند و مردم گفته‌اش را می‌فهمند و هنگامی که بایستی خاموش بماند خاموش می‌ماند تا اینکه او و دیگران به سلامت زندگی کنند. چنین بنده‌ای از معادن دین خدا است و از میخ‌های زمین اوست و بر خویش لازم می‌داند که همواره رعایت عدالت بنماید و اولین قدم که در راه برقراری عدالت در خود برداشته این است که هر نوع هوی و هوس را از خویش دور نموده است و دستور حق را برای دیگران تفسیر می‌نماید و می‌شکافد و خود به آن دستور عمل می‌کند و از هیچ کاری که نتیجه‌ی آن برای بندگان خدا خیر و نیکو باشد فروگذاری نمی‌کند و این بنده اختیار امور خود را به دست قرآن می‌دهد و هر جا که کتاب خدا او را می‌برد می‌رود و هر جا که کتاب خدا فرود بیاید او فرود می‌آید.

افسوس که بشریت از چنین گنجینه و گهری گران‌قدر در امور خود بهره نگرفته و عمل و سخنانش در کتاب‌ها باقی مانده و این کوتاهی سرچشمه از قدرت‌طلبی و دنیادوستی و نفس‌پرستی دارد. پس وای بر جان‌هایی که این امانت الهی را در بازار دنیا به درهم و دیناری ناچیز فروخته و در عوض این رحمت بی‌پایان ظلمتی را خریدند که سیاهی و تباهی را معنا می‌کند. سیه‌رویانی که جز صفت جان‌ذلیلشان

صفتی را به همراه ندارند پس با شتاب به طرف روشنایی می‌روند درحالی‌که هرگز به انوارش نمی‌رسند و کشتی جانشان در ظلمتی غرق می‌شود که نجاتی برایش در قول پروردگار عالم یافت نمی‌شود. آنان خود را نابود کردند چون حق جاودانه است و حافظش پروردگار حکیم و رحمان است، همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) فرمودند: کتاب قرآنی را که امیر مؤمنان جمع‌آوری فرمودند پروردگار امر فرمود که در بین جانشینان پیامبر (ص) باقی بماند، اینک این امانت در مقامات بندگی که همان مقام محمود است در جریان است، پرتوаш در نام آخرین وصی رسول خداست پس پیروانش به حقیقت کتاب آگاه می‌شوند و از جامش درحالی‌که در نهان است می‌نوشند تا جانشان به وعده‌ی حق منور گردد. پس اگر مردمان زمان درک می‌کردند که ساعت‌هایشان منتظر چه فرمانی است سر از سجده‌ی شکر بر نمی‌داشتند تا نعمتشان آشکار می‌گردید و عمرشان به برکت آن در خلقتی جدید جلوه‌گر می‌شد. پس شکر پروردگار را سزاست که رحمتش را پایانی نیست.

ما مهمانان این کوی عشق این رحمت بی‌پایان را به عینه احساس کرده‌ایم و در این روز میلاد و مبارک ضمن شکرگزاری از خداوند رحیم و عزیز و رحمان به ساحت مقدس مولا و سرورمان فرزند برومند امیر مؤمنان (ع) امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) تبریک و تهنیت عرض کرده همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌شان سفارش فرمودند سر به سجده‌ی شکر می‌گذاریم تا نعمتمان که وجود مقدس شماست آشکار شود تا عطر و بوی و سخنان زیبا و شیوای امیر مؤمنان علی (ع) را از زبان علی وارتان به گوش جان بشنویم. برای تحقق آن یک صدا فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج